NEUVOSTOLIITOLLA
on valtava kulttuuriperintö

Eräässä Lontoon huomatuimmassa teatterissa oli hiljattain venäläisen sinfoonisen musiikin konserttitilaisuus Lontoon filharmoonisen orkesterin esittämänä. 3000 ihmistä oli läsnä, heidän joukossaan Englannin teatterin, kirjallisuuden ja taiteen huomatuimmat edustajat. Ennen konsertin alkamista luettiin Crippsin sähkösanoma, jossa hän lausuu valittelunsa, ettei hän voi henkilökohtaisesti olla läsnä konsertissa ja jatkaa:

„Viime syksynä, raskaiden koettelemusten päivinä ilahdutti ja virkistytti Moskovan ooppera, baletti ja konsertit ei ainoastaan minua ja lähetystön henkilökuntaa, vaan myöskin kaikkia Moskovan asukkaita. Kuten kuulitte tänään omaa Neuvostoliitto valtavan musiikkiperinnön.

Tänään on Moskova yksi maailman huomatuimmista musiikin ja draamataiteen keskuksista. Tällä, niinkuin muillakin elämän aloilla, voimme paljon oppia venäläisiltä liittolaisiltamme".

SISSILIIKE KROATIASSA

SAKSALAISTEN MIEHITTÄJIEN RANKAISURETKIKUNNAT KÄRSINEET HÄVIÖN.

Zagrebista saatujen tietojen mukaan on sissiliike levinnyt koko n.s. „Kroatian kuningaskunnan" alueelle. Rankaisuretkikunnat, joita viimeisinä kuukausina on lähetetty sissejä vastaan, eivät ole saaneet mitään aikaan. Miehittäjät ovat olleet pakoitettuja virallisesti tunnustamaan, että rankaisuretkikunnat ovat kärsineet täydellisen tappion. Stara-Pasovin ja Rumin alueilla ovat sissit toimineet suurella menestyksellä. Suurten sissijoukkojen johdossa näillä alueilla on kaksi kroatialaista opettajaa.

Sissijoukot ovat tehneet useita onnistuneita hyökkäyksiä sotilaallisiin kohteisiin. Frushkin vuoren lähistölle sijoittunut sissijoukko valtasi maaliskuun alussa Martinitsen, Besinin ja useita muita asutuskeskuksia. Miehitysviranomaiset olivat pakoitettuja lähettämään suuria sotajoukko-osastoja sissejä vastaan. Kuukauden kuluessa tapahtui taisteluita rankaisuretkikuntien ja sissien välillä. Molemmat puolet kärsivät suurta mieshukkaa. Miehittäjien ei kuitenkaan onnistunut lyödä hajalle sissijoukkoja, vaan erilliset sissiryhmät häiritsevät jatkuvasti miehitysviranomaisia ja varuskuntia.

Tuhotekoja saksalaisten miehittäjien selustassa

Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että viimeisten kolmen kuukauden aikana on Belgiassa tapahtunut ainakin 125 tahallista vauriota rautatiellä. Belgialaiset isänmaanystävät ovat tuhonneet kymmeniä vetureita ja satoja rautatievaunuja.

Itävallan väestö saboteeraa

Wienin tehtaissa on todettu yhä useampia sabotaashitapauksia. Suuressa „Brevillen" autonkorjaamossa Floridsdorfin alueella syttyi tulipalo, jossa tuhoutui useita satoja autoja. Naftanpuhdistustehtaassa Leopoldaussa oli vioitettu useita suuria naftasäiliöitä.

Sanoi

„Jos joku mainitsee Mannerheimiekantupen men, niin pesee", vääpeli, kun si poikia m juttelemasta.

*

„Elekee kehata naarattoo, kun noi huulettii on niin kippeet", sanoi Heinäveden mies, kun suojeluskuntaviskaali „Suur-Suomesta" saarnasi.

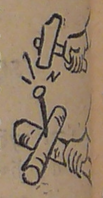

*

„Ei se mutta se sanoi M heim, kun jää miek pea katsell

*

„Ehtiikköhän Suomen puusepät nyt valmistaa tarpeeksi noita Mannerheimin ristejä", sanoi Huittisten poika, kun kuuli keväthyökkäyksestä uhoiltavan.

Komppanian...

(Jatkoa 2. siv.)

komppanian piti lähteä ma harjoituksiin, alkoivat pojat lupinsa hurjan ammunnan maan. Kun luutnantti Käär saanut poikia tottelemaan, hän saunaan itkemä ja ylikersantti Reponen lähti rässä häntä lohduttamaan".

TÄMÄ SOTAMIES PEK SEN KERTOMA TAPAUS HYVIN OPETTAVA. SE OS TAA, ETTÄ SIELLÄ M SOTAMIEHET PANEVAT PINÄKSI, SAADAAN K JUIMMATKIN VISKAALIT KEMÄÄN...

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 50 — Perjantaina, toukokuun 1 pnä 1942

Tää on viimeinen taisto

Rintamaamme yhtykää

Niin huomispäivänä kansat

On veljet keskenään

Vappuna

Nyt on Vapunpäivä, jota kaikilla maailman äärillä on vuosikymmenien kuluessa vietetty punalippujen hulmutessa työväen kansainvälisen solidaarisuuden suurena juhlapäivänä.

Tilanne, jossa Suomen työmies ja talonpoika viettää tämänvuotisen Vapunpäivänsä, ei ole omiaan kohottamaan heissä juhlamieltä. Juhlatunnelman asemesta heidän mieltään painaa masentava alennuksen ja häpeän tunne. Ovathan he, vaikka vastoin omaa tahtoaankin, ottamassa osaa kansainvälisen työväen verivihollisten, Euroopan kansojen pyöveleitten, Saksan hitleriläis-fascistien järjestämään hävitys- ja ryöstösotaan sosialismin maata vastaan, jossa valta on työväen ja talonpoikien käsissä. Ovathan he ase kädessä taistelemassa Neuvostoliiton kansoja vastaan, joilta Suomi vuonna 1917 sai lahjaksi riippumattomuutensa, ja jotka ovat aina halunneet elää sovussa ja ystävyydessä Suomen kansan kanssa. Ovathan he, asetakkiin puettu suomalainen työmies ja talonpoika, vuodattamassa vertaan sen saman Hitlerin puolesta, joka omassa maassaan ja kaikissa anastamissaan Euroopan maissa on petomaisella julmuudella hävittänyt kansojen vapauden ja kansanvallan viimeisetkin rippeet, tukahduttanut veriin työväenliikkeen, murhauttanut ja teljennyt vankiloihin satoja tuhansia työväenluokan ja työtätekevän talonpoikaiston parhaimpia edustajia, sekä kommunisteja että sosialidemokraatteja.

Ei juhlatunnelma, vaan häpeän, inhon ja suuttumuksen tunne valtaa rehellisen suomalaisen työmiehen ja talonpojan mielen, hänen ajatellessaan sitä kurjaa osaa, jota „sosiall-

(Jatkuu 2. siv.)

MITÄ OVAT SOTILASKOMITEAT?

Eräiden tietojen mukaan on joissakin Saksan armeijan joukko-osastoissa jo alettu perustaa sotilaskomiteoita sotilaiden oikeuksien puolustamiseksi.

Kun sotilaskomiteoiden perustaminen on ennen pitkää tuleva päiväjärjestykseen Suomenkin armeijassa, on syytä hiukan valaista tätä kysymystä.

Sotilaskomiteoilla on oma kunniakas historiansa. Viime maailman sodan lopulla sotilaiden itsensä valitsemat sotilaskomiteat esittivät hyvin huomattavaa osaa sodan lopettamisessa. Sotilaskomiteat johtivat Venäjän armeijan ja laivaston sotilaiden taistelua tsaarin valtaa vastaan keväällä 1917 sekä sittemmin Lokakuun vallankumouksessa, jolloin valta siirtyi työläisten, talonpoikien ja sotilaiden neuvostojen käsiin. Kun Saksan armeijan ja laivaston sotilaat vuoden 1918 marraskuussa tekivät lopun sodasta valtavalla joukkokapinallaan, oli heidän johdossaan sotilaiden itsensä valitsemat sotilaskomiteat. Vuonna 1920, jolloin Ranskan imperialistit lähettivät laivastonsa Mustalle merelle taistelemaan Neuvosto-Venäjää vastaan, puhkesi tuossa laivastossa kapina, jonka johdossa taaskin olivat merisotilaskomiteat. Kapina johti sotilaiden voittoon ja sodan lopettamiseen.

Mutta sotilaskomiteain tehtävä ei rajoitu yksinomaan sotilasjoukkojen johtamiseen avoimen kapinan hetkellä. Mainituissa armeijoissa alkoi sotilaskomiteain perustaminen jo ennen sotilasjoukkojen suurrynnistystä sodan lopettamiseksi. Ne puolustivat sotilaiden oikeuksia kaikenlaisia väärinkäytöksiä ja upseerien mielivaltaa vastaan.

Sellaisia huutavia epäkohtia ja väärinkäytöksiä, joiden poistamiseksi on välttämätön rivimiesten oma sekaantuminen asioihin, on Mannerheimin ja muiden Suomen kansan vihollisten johtamassa valkoisessa armeijassa yllinkyllin. Mainitsemme vain yhä uudistuvat yritykset sotamiesten kirjevaihto-oikeuden rajoittamiseksi, julkean suosikkijärjestelmän lomakysymyksessä, kenttäpostivirkailijain suosiollisella avulla harjoitettavan pakettivarastelun, huoltoupseerien tavaksi tulleet rötökset, sotilaslääkärien hävyttömyyden ja pirulliset keljuntemput, joihin kuuluvat m.m. monilukuiset ilmitulleet sotilaiden kuohimistapaukset bromimyrkytyksen avulla jne. jne.

Rappeutuneet ja yhä enemmän rappeutuvat Suomen armeijan upseerit ja muut sotalaitoksen virkamiehet eivät lopeta näitä rötöksiään ja kolttosiaan, jolleivat sotilaat rupea itse valvomaan heidän edesottamuksiaan, puolustamaan oikeuksiaan omalla joukkotoiminnallaan.

Sotilaiden itsensä valitsema komppanian tai muun joukkoyksikön tahi osaston sotilaskomitea on se elin, jonka kautta sotilaat esittävät omia vaatimuksiaan.

Vappuna

(jatkoa 1. siv.)

demokraateiksi" itseään nimittävät, Väinö Tannerin ja Väinö Hakkilan tapaiset työväenluokan petturit ovat tässä sodassa esittäneet. Nuo herrat ovat lopullisesti pestautuneet Hitlerin ja Mannerheimin suoranaisiksi kätyreiksi, oman kansansa pyövelien rengeiksi.

Mitä kauemmin suomalainen työmies ja talonpoika alistuu taistelemaan Saksan fascistien rintamassa sosialistisen Neuvostomaan kansoja vastaan, sitä tiukemmalle he auttavat Hitleriä ja hänen suomalaisia apureitaan vetämään hirttosilmukkaa oman kaulansa, Suomen kansan kaulan ympärille.

Tämä on hirvittävä totuus, jota suomalaisen työmiehen ja talonpojan on syytä ajatella Vappuna 1942. Ajatella ja tehdä oikea johtopäätös: lakata panemasta henkeään alttiiksi väärän ja toivottoman asian puolesta, Euroopan kansojen pyöveleitten rinnalla ja omien kuristajiensa hyväksi; nousta joukkotoimintaan Suomen hallitusherrain rikollisen sotaseikkailun lopettamiseksi, yhtyä vapauttarakastaviin kansojen taisteluri
fascismia vastaan, Suomen
san onnen ja riippumattom
nimessä.

Eläköön työtätekevien kansainvälinen solidaarisuus!

Eläköön Vapunpäivä, maailman työkansan suuri juhlapäivä!

Työläisten ja talonpoikain Punainen armeija

Kun nuorta Neuvosto
aikoinaan uhkasi vaara ul
ten interventiojoukkojen
lähtivät Venäjän työläiset
lonpojat vapaaehtoisesti
tamaan ase kädessä Lok
vallankumouksessa saavu
vapauttaan. Näissä taiste
karaistuneista aseellisista jo
ta muodostui myöhemmin
tuinen työläisten ja talonpo
Punainen armeija. Punaine
meija on siis todellinen työ
san armeija. Tästä johtu
että se on saanut kansalta
laisen kannatuksen, jollaista
voi olla minkään muun
armeijalla.

Punainen armeija on
nyt vaikeimmatkin koettelemukset, koska sen jokainen rivimies ymmärtää, että hän
lee sosialistisen isänmaan
pauden puolesta.

Punaisessa armeijassa on
tematon luokkavastakohta
miehen ja upseerin välillä
kainen soturi, rivisotilaasta
salkkaan saakka, on saman
gen innoittama. Punaisen
meijan soturit ovat kaikki
manarvoisia maansa kansa
Kaikki upseerit, jopa marsa
kin, ovat lähtöisin tavall
työläisten ja talonpoikain
heistä tai ovat henkilöitä,
nauttivat työläisten ja
poikain luottamusta. Neuvosto
ton marsalkka **Voroshilov**
entinen Luganskin tehtaan
mies, marsalkka **Bydjonny**
syntynyt donilaisessa kas
perheessä, marsalkka **Timos**
ko on ukrainalaisesta talon
kaisperheestä jne.

Työtätekevän kansan syn
tämä, kansan kasvattama,
san kannatusta nauttiva, työ
san vapauden ja onnen puo
taisteleva Punainen armeija
voittamaton.

irolaiset isänmaanystävät unaisen armeijan riveissä

Kun Viron kansa liittyi Neuvostoliiton
nsojen veljesperheeseen, hengähti se täysin
noin. Sitten Hitler hyökkäsi Neuvostoliiton
mppuun. Virolaiset ymmärsivät mitä se mer-
tsee, Viron kansa käsitti sodan
levan haasteena itselleen.

Heti alkoi vapaaehtoisten tulva
unaiseen armeijaan. Työläiset ja
lonpojat lähtivät puolustamaan
euvosto-Viroa. Hävityspataljoo-
eihin ja sissijoukkoihin liittyi
yös puolueetonta sivistyneistöä:
äkäreitä, sanomalehtimiehiä, kir-
ilijoita ja paljon ylioppilaita.

Professori **Rubel** oli laajalti
nnettu tiedemies. Hänen teok-
aan on käännetty monille kielille.
rofessori ei aikaisemmin osallis-
nut yhteiskunnalliseen elämään,
utta hän ei voinut jäädä työhuo-
eeseensa silloin kun hänen maa-
ansa uhkasi saksalaisten verenimi-
iin takaisin paluu. Professori lähti
edusteluun ja joutui saksalaisten
ngiksi. Hänet hirtettiin Tarton puistoon.

Vanhin poliittinen ohjaaja **Avaldt** haavottui
mpaankin jalkaan. Hänen autoonsa osui 43
ulaa. Kaksi osui jalkoihin. Mutta hän oli rivissä vielä kokonaisen viikon.

Kun erään virolaisen joukko-osaston esikunta
jaitsi Dnon asemalla, sinne hyökkäsi saksalai-
en osasto. Tämän paikkakunnan puolustusta ei
itu juuri ensinkään järjestetty, mutta asemat
i säilytettävä siihen asti kunnes saapuisi apu-
oukkoja. Kaksikymmentä miestä ryhtyi taiste-
un saksalaista ylivoimaa vastaan. He pitivät
uoliaan 8 tuntia. Apujoukkojen saapuessa oli
ljellä vain 4 miestä. Loput olivat kaatuneet.
enkiin jääneitä komensi poliittisen ohjaajan si-
inen **Arnold Meri.** Hän haavoittui tässä tais-
lussa oikeaan käteen, kahdesti jalkaan, vasem-
an olkapäähän, vasempaan kylkeen ja keuh-
oon. Verta vuotavana kannettiin hänet taistelu-
aikalta sen jälkeen kun saksalaiset oli lyöty
ikaisin.

Arnold Meri

Arnold Meri on vasta 21-vuotias, mutta
änen rinnassaan kimaltelee jo Neuvostoliiton
ankarin kultainen tähti.

Nuoren kapteeni **Paisun** ilmatorjuntapatteri
n jo pudottanut 27 saksalaista lentokonetta.
anha kapteeni **Jakobsson** on 61-vuotias ja van-
a sotilas. Hän ei ole ollut armeijassa 17 vuo-
en. Mutta kun saksalaiset hyökkäsivät Viroon,
itti Johannes Jakobsson kotinsa ja liittyi vapaa-
htoisena Punaiseen armeijaan.

Punaisen armeijan riveissä taistelee urhoolli-
sti tuhansia virolaisia isänmaan ystäviä, jotka
rdämessään vihaavat saksalaisia miehittäjiä.
aikkia heitä elähyttää kotimaansa vapauttami-
n toivo. Tämä vapaus on kohta koittava.

Suomalaisten ja karjalaisten asema Neuvostoliitossa

Sodan edellä kierteli Suomen kaupungeissa ja kylissä joitakin epäilyttäviä otuksia, jotka sanoivat palanneensa Neuvostoliitosta. Ne yrittivät syöttää työläisille mörköjuttuja, miten Neuvostoliitossa muka „sorretaan" ja „vainotaan" suomalaisia sekä karjalaisia.

Tietoisimmat työläiset huomasivat jo silloin, että nuo karvajalat olivat ohranan palkkaamia lurjuksia ja heidän juttunsa mainitussa huonomaineisessa paikassa keksittyjä valheita. Mutta nuo ohranan tarinat kummittelevat edelleenkin Suomen virallisen sotapropagandan ohjelmistoissa, ilmeisesti tarkoituksella vetää huulesta sellaista väkeä, joilla ei ole näistä asioista käsitystä. Lienee sen vuoksi paikallaan esittää tällaisille lukijoille muutamia tosiasioita suomalaisten ja karjalaisten oikeuksista ja elämästä Neuvostoliitossa.

Neuvostoliiton perustuslaissa taataan kaikkien kansalaisten tasa-arvoisuus heidän kansallisuudestaan ja rodustaan riippumatta kaikilla talous-, valtio-, kulttuuri- sekä yhteiskunnallispoliittisen elämän aloilla.

Suomalaiset ja karjalaiset Neuvostoliiton kansalaiset, kuten kaikki Neuvostoliiton kansalaiset, rodusta ja kansallisuudesta riippumatta, osallistuvat 18 vuotta täytettyään kaikkien Neuvostovallan valtioelinten vaaleihin ja voivat itse tulla valituksi. **Neuvostoliiton Korkeimpaan Neuvostoon, joka on valtiovallan ylin elin Neuvostoliitossa, kuuluu 19 suomalaista ja karjalaista edustajaa,** puhumattakaan Karjalais-Suomalaisen Sosialistisen Neuvostotasavallan Korkeimmasta Neuvostosta, jonka edustajien valtava enemmistö on suomalaisia ja karjalaisia.

Karjalais-Suomalainen Sosialistinen Neuvostotasavalta kuuluu tasavertaisena liittotasavaltana suureen Neuvostotasavaltojen Liittoon.

Karjalais-Suomalaisen SNT:n viralliset kielet ovat suomen ja venäjän kieli. Kaikkien karjalaisen ja suomalaisen väestön asuttamien piirien koulut toimivat suomen kielellä. Tasavallan korkeakouluissa ja yliopistossa opetetaan myös suomen kielellä.

Karjalaiset ja suomalaiset yhdessä toisten Neuvostoliiton kansojen kanssa puolustavat sosialistista kotimaataan. He taistelevat uskollisesti Työläisten ja Talonpoikain Punaisessa armeijassa kaikenlaisissa tehtävissä, rivimiehestä kenraaliin saakka.

Neuvostohallitus on tämän sodan aikana palkinnut Neuvostoliiton korkeimmilla kunniamerkeillä monia satoja karjalaisia, suomalaisia ja inkeriläisiä. Niinpä on Inkerin suomalainen Pekka **Tikkeläinen** saanut Neuvostoliiton sankarin korkean arvonimen.

ELÄKÖÖN KAIKKIEN MAIDEN TYÖTÄTEKEVIEN TA
SAKSALAISIA IMPERIALISTIROSVOJA VASTAAN

LAKKOAJATUS KYPSYY
sotilaiden mielissä

Alikersantti **Emil Heikkiselle**, 9 Kpk 5076, kirjoittaa hänen vaimonsa kotoa 18.2.42:

„Mikä siinä lie kummana, ettei sieltä ole päästetty, niinkuin muualta on päästetty. Sinä sanot miesten suuttuvan, että aikovat lakon tehdä. Vaan ei taida auttaa sekään, nehän viepi linnaan. Sitähän ei ole omaa valtaa kellään, vaan täytyy olla siellä missä pidetään.“

Alikersantti Emil Heikkisen vaimo erehtyy luullessaan, että lakko ei auta sotamiehiä ajamaan perille omaa tahtoaan. Sotien kokemus osoittaa asian olevan aivan toisin. Sotilaslakko yhdessä joukko-osastossa on innostuttava ja rohkaiseva esimerkki, joka kulovalkean nopeudella tarttuu toisiin joukko-osastoihin, muodostuen vastustamattomaksi voimaksi. On muistettava, että marraskuussa 1918 lakkoliike levisi muutaman päivän kuluessa kaikkiin Saksan armeijan joukko-osastoihin, puhjettuaan ensialuksi yhdessä ainoassa joukko-osastossa. Samoin kävi Venäjän tsaarin armeijalle jo maaliskuussa 1917.

Jos alikersantti Emil Heikkinen ja hänen toverinsa olisivat ajoissa ryhtyneet lakkoaikomuksistaan tositoimeen, olisi siitä voinut jo silloin syttyä niin valtava joukkoliike Suomen armeijan sotilaiden keskuudessa, että sota Suomen osalta olisi ehkä jo päättynyt ja Heikkisen vaimon ei tarvitsisi surra Suomen hallitusherrain tapattaman miehensä kuolemaa.

Konstit on monet

. . . sanoi Mannerheim, kun Tannerilla saappaitaan putsa

Ranskalaisen kommunistin Pierre Semardin viimeinen tervehdys

Hitleriläisten teloittama tunnettu poliittinen toimihenkilö, Ranskan kommunistisen puolueen Keskuskomitean jäsen **Semard**, kirjoitti viimeisessä kirjeessään, joka hänen onnistui lähettää ennen teloitusta:

„RAKKAAT YSTÄVÄT! Odottamaton sattuma antoi minulle mahdollisuuden lähettää teille viimeisen tervehdykseni. Muutaman tuokion kuluttua minut ammutaan. Odotan kuolemaa levollisesti ja olen näyttävä pyöveleille, että kommunistit osaavat kuolla kuin todelliset isänmaanystävät ja vallankumouksellitoverit, meidän suuren puolueemme kaikkien jäsenten luona, kaikkien ranskalaisten isänmaanystävien luona, Punaisen armeijan sankarillisten taistelijain ja sen suuren johtajan Stalinin luona. Minä kuolen varmana siitä, että he saavat voiton fascisteista ja että Ranska on tuleva vapaaksi. Sanokaa tovereilleni rautatieläisille, että neuvon heitä, etteivät he tekisi mitään, mikä auttaa hitleriläisiä. He ymmärtävät ja kuulevat minua sekä toimivat sen mukaan, olen varma siitä.

Hyvästi, rakkaat ystävät! Jäisyyteen särtymisen hetki lähenee, mutta minä tiedän, että hitleriläiset, jotka tulevat minut ampumaan, on jo voitettu ja Ranska saa jälleen mahdollisuuden jatkaa suurta taisteluaan.

Eläköön Neuvostoliitto ja sen liittolaiset! Eläköön Ranska!“

NEHRU KUTSUU INT
KANSAA TAISTELU
HYÖKKÄÄJÄÄ VAST

Reuterin tietotoimiston jeenvaihtaja tiedoittaa K
tasta, että Intian kans
kongressin johtomies N
on sanonut siellä pitämäs
puheessa, että kongressi
soo ehdottomasti Hitler
san ja Japanin sotaj
pimeiksi voimiksi, joiden v
to johtaisi Intian raskaa
orjuuteen.

Meidän täytyy kaikin
noin tehdä vihollelle v
rintaa, sanoi hän. In
voidaan järjestää jo
luontoinen vastarinta
lista vastaan. Crippsin
sa käytyjen neuvottelujen
onnistumisen jälkeenkin,
Nehru, hyökkääjää vas
täytyy taistella kaikin ke

SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIMI

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

1 Maanantaina, toukokuun 4 pnä 1942

TÄ ON TEHTÄVÄ?

inen Suomen kansalainen, hän rintamalla tai selustaloon nyt tietoinen siitä, etnen toiminnastaan riippuu saltaan se, kuinka kauan jatkuu, milloin saadaan n uusi hallitus, rauhan haljoka luopuu onnettomasta a ja liitosta Hitlerin

kukaan, kenelle kansansa o ja tulevaisuus on kallis, keutettu nyt toimettomana katsomaan ja vielä vän toimillaan avustamaan tä Hitlerin apurien hallisen seikkailusodassa. Kuka jouduttaa rauhan tuloa, imikoon nykyisen sotahaln toiminnan vaikeuttami- Ja jos hän on semmoipaikalla tai semmoisessa että hänen on pakko otsaa hallituksen sotatarkoipalveleviin toimiin, suoon hän tehtävänsä niin, että ole hallituksen sotapolitiihyötyä, vaan pikemmin haittaa. Kukin harkitse, mitä tarkoituksenmumenettelytapoja hän voi mmin käyttää.

inen, joka tahtoo joudutuhan saavuttamista, opasmyös toisia kansalaisia tämään, mihin turmioon en hallituksen seikkailun Suomen kansan viemäsmärtämään, että jokaisen sen kansalaisen velvollin vastustaa tällaista hallija sen hitleriläistä sotakaa sekä vaatia uuden ksen muodostamista.

sti nykyinen hallitus yrtinota kaikkia rauhan kan-

(Jatkuu 4. siv.)

TANNERIN SYDÄNSURUT

Tanner: „Älä vaan, Kustaa, sano kenellekään, että minä makaan sinun kanssasi saman peiton alla, ettei työläiset vain saisi siitä vihiä“.

Mannerheim: „Älä sure turhia, sydänkäpyseni. Kyllä ne tämän jo huomaa muutenkin“.

MOLOTOVIN NOOTTI

Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissaari **V. M. Molotov** on lähettänyt kaikkien Neuvostoliiton kanssa diplomaattisissa suhteissa olevien maiden lähettiläille nootin saksalaisten fascististen anastajien hirvittävistä konnantöistä, julmuuksista ja väkivaltaisuuksista, joita he ovat tehneet miehittämillään neuvostoalueilla, sekä Saksan hallituksen ja ylipäällystön edesvastuusta noista rikoksista.

Nootissa esitetään tositapauksia ja asiapapereita, joista käy selville, että Saksan armeija tekee konnamaisia veritekojaan ja ilkitöitään Saksan hallituksen ja

(Jatkuu 3. siv.)

Neuvostoliiton teollinen mahti

Neuvostoliitto on korkealle kehittynyt teollisuusmaa. Teollisuustuotanto käsittää noin kolme neljännesosaa kansantalouden kokonaistuotannosta. Teollisuuden teknillisen tason puolesta Neuvostoliitto on ensimmäisellä tilalla maailmassa. Sen teollisuus on rakennettu miltei kokonaan viimeisten 15 vuoden aikana tekniikan viimeisten saavutusten mukaisesti.

Sosialistinen talousjärjestelmä, jonka vallitessa tuotantolaitokset ja raaka-ainelähteet kuuluvat työläisten ja talonpoikain valtiolle ja kansantaloutta rakennetaan suunnitelmallisesti, on tehnyt mahdolliseksi teollisuuden kehittämisen sellaisella vauhdilla, jollaista minkään muun maan teollisuuden kehityksen historia ei tunne.

Jo v. 1940 Neuvostoliiton teollisuuden tuotannon määrä oli 11 kertaa suurempi kuin v. 1913. Kun ottaa huomioon, että maailmansodan ja kansalaissodan jälkeen Neuvostoliiton teollisuus saavutti sodan edellisen tason vasta v. 1927, käy kehityksen jättiläismäinen vauhti vieläkin selvemmäksi.

Neuvostoliiton teollisuus ja sen yhä laajempi kehitys on täydellisesti turvattu kotimaisilla raaka-aineilla. Siellä on runsaasti naftaa, kivihiiltä, rautaa, alumiinia, kuparia, sinkkiä y.m. värimetalleja.

Neuvostoliiton naftatuotanto on niin laajaa, että suuret määrät naftatuotteita on viety ulkomaillekin. Kolmen viisivuotissuunnitelman aikana on luotu laaja auto-, traktori- ja lentokoneteollisuus, kemiallinen teollisuus, rakennettu uusia voimakkaita kivihiili-, rauta- ja naftaalueita. Jo vuonna 1938 Neuvostoliitossa tuotettiin 15 milj. tonnia valurautaa, 18 milj. tonnia terästä, sähkövoiman tuotanto kohosi 39 miljardiin kilowattituntiin.

Karatessaan Neuvostoliiton kimppuun Hitler luuli yllättävänsä sen huonosti aseistettuna, mutta erehtyi pahasti. Neuvostoliiton vihollistenkin on ollut pakko tunnustaa, että Punainen armeija on mainiosti varustettu mitä uudenaikaisimmilla aseilla ja sotavälineillä.

Neuvostoliiton ilmavoimilla on jo puoli vuotta ollut herruus ilmassa. Neuvostolentokoneet ovat sen vihollisten kauhuna. Panssaroidun ja useilla tykeillä ja konekivääreillä aseistetun 1L-2 mallisen rynnäkkökoneen ovat saksalaiset nimittäneet „mustaksi surmaksi". Lentäjä majuri **Holopajev** on 1L-2 lentokoneella N-o 422 tuhonnut vihollisen 43 hyökkäysvaunua, 234 autoa ja 41 lentokonetta.

Parhaana osoituksena Punaisen armeijan rynnäkkö-, hävittäjä- ja pommittajalentokoneiden laadusta on se, että ne ovat talvikuukausien aikana tuhonneet viholliselta kolme kertaa enemmän lentokoneita kuin mitä itse ovat menettäneet.

Punaisen armeijan raskaat hyökkäysvaunut monine suurikaliberisine tykkeineen ovat todellisia linnoituksia. Saksalaisetkin tunnustavat, että niiden panssariin eivät pysty suurikaliberistenkaan panssaritorjuntatykkien ammukset.

Hitler-Saksan armeijalla oli sodan alussa määrällinen ylivoima hyökkäysvaunuissa ja lentokoneissa. Mutta Neuvostoliiton teollisuus on pystynyt hävittämään tuon ylivoiman. Nyt kasvaa kuukausi kuukaudelta Punaisen armeijan lentokoneiden ja hyökkäysvaunujen kuin myöskin muun aseistuksen sekä määrällinen että laadullinen ylivoima.

Sotavankien laa

„Työt odottava tekijä

Sotamies Hugo
10. Linnoituspataljoo

Lomaa anoin useamp
taan, mutta sitä ei anne
sin käynyt kotona a
perhettäni, kunnostama
kiä sekä vedättämässä
lantaa ja mutaa. Vaimo
viimeisessä kirjeessään
jo aika sinunkin pääs
sillä työt odottavat te
On vaikea tulla toimeen
ka onkin olemassa leipä
y.m. kortit, niin niillä ei
tään. Lihakupongit ovat
käyttämättä, koska lih
poissa ei ole. Tästä joh
tapoimme vasikan ja p
sen suihimme". „Karh
moitimme, että vasikk
tui ja oli tapettava".

Mielestäni, jos ei so
lopu, niin loppuu leipä, s
totyöt ovat suuremmalt
jääneet tekemättä. Nyt
tanut kevättöiden aika
asemesta, että miehet
täisiin peltojaan kylvämä
le luvataan vain „Kev
käystä".

"Painumme ko päin"

Sotamies Toivo T
10. Linnoituspataljo

**Huollettavana minulla
ha äiti. Maapalasella, jok
luu vuokramökkiin, ei
huoltokysymystä voida
ta, semminkään, kun ei
ka istuttaisi perunaa ja
kaisi sitä varten maan.**

**Rintamalta olen käynyt
kerran lomalla, jonka s
dassa kaatuneen veljeni
jaisia varten. Pieneen K
den hautausmaahan, jon
jenikin haudattiin, on h
yli 60 sodassa kaatunutta.**

**Sotamiesten keskuudes
tellaan keinoista, miten
siin pikemmin sota lopp
10. Linnoituspataljoonas
yleensä sellainen mielipide
ellei sota pikaisesti lop
painumme kotia päin.**

NORJAN KANSA EI HALUA POLVISTUA HITLERIN EDESSÄ

Kaksi vuotta sitten saksalaiset tunkeutuivat Norjan kansan petturin Quislingin avustamana väkivaltaisesti Norjaan ja pystyttivät siellä oman „uuden järjestyksensä", ryöväyksen, nälän ja verisen terrorin järjestyksen. Norja oli miehitetty, mutta ei voitettu. Norjan kansa ei halua polvistua Hitlerin ja hänen lakeijansa Quislingin edessä. Se taistelee maansa vapauden ja riippumattomuuden puolesta. Esitämme muutamia esimerkkejä Norjan kansan urhoollisesta taistelusta saksalaisia miehittäjiä vastaan.

* * *

SISSIJOUKKO, jonka johdossa on tunnettu norjalainen isänmaanystävä Larsen, on lyhyessä ajassa räjähdyttänyt kymmeniä siltoja, hävittänyt kolme saksalais-fascistista varuskuntaa ja tuhonnut 5 saksalaista ammustarvikkeita kuljettavaa laivaa.

* * *

SOTARAKENNUSTYÖMAILLA työskentelevät työläiset jättävät useasti työnsä ja menevät sissiryhmiin. Eräs tuollainen ryhmä räjähdytti kaikki sotilaallisesti tärkeät sillat Pohjois-Norjassa Suomen ja Norjan rajalla olevilla teillä. Toinen sissiryhmä tuhosi Trondhjemissä suuret nafta- ja bensiinivarastot ja joitakin sotamateriaalivarastoja. Bergenissä on räjäytetty suuri moottoritehdas.

* * *

UHKAILUISTA ja vangitsemisista huolimatta suostui Oslon 966 opettajasta ainoastaan 37 liittymään fascistiseen „Opettajain Liittoon". Lähes 600 opettajaa vangittiin tämän johdosta, mutta se ei murtanut Norjan sivistyneistön taistelumieltä.

* * *

NORJAN länsiosissa osallistuvat sadat ihmiset fascismivastaisten lentolehtisten levitykseen. Talojen seinille ilmestyy aamuisin tunnuslauseita: **„Alas saksalaiset väkivallantekijät", „Norja norjalaisille!"**

* * *

Suomen kansa voi ottaa esimerkkiä Norjan kansalta taistelussaan saksalaisia väkivallantekijöitä vastaan.

Parooni Münchhausenia jurppii

KUn eräältä suomalaiselta sotavangilta kysyttiin, minkälaista huumorin puolta hänen joukko-osastonsa poikien keskuudessa viljellään, vastasi hän:

„Siitä Mannerheimin ulosvedetystä miekasta ja leskeksi jääneestä miekan tupestahan sitä on riittänyt tarpeeksi vinoilun ja lystinpidon aihetta".

Seuraavaan kysymykseen, muistaako hän mitään vitsiä näistä korkeista asioista, vastasi vanki ihmetellen:

No eikös siinä ole vitsiä tarpeeksi, kun se äijä veti sen miekkansa ulos ja hihkasi, että „mine ei piste site takasi kasi, että „mine ei piste site takasi ennenkun yks soor-Soomi olema lootu". Niinhän se onkin. Kyllä se oli totisesti niin humoristinen tapaus, että itseään parooni Münchhausenia varmasti kelpuuttaa ja jurppii, saatuaan niin vaarallisen kilpailijan parooni Mannerheimin hahmossa.

Molotovin nootti

(jatkoa 1. siv.)

sotilasjohdon tarkasti harkitseman suunnitelman mukaan.

Nuo suunnitelmat ja päiväkäskyt edellyttävät:

neuvostokansan yleistä rosvoamista ja niiden neuvostokylien ja -kaupunkien täydellistä hävittämistä, joista Hitlerin armeija on pakoitettu perääntymään Neuvostoliiton aseellisten voimien iskujen alla;

talonpoikaiston maiden anastamista;

orjatyön ja maaorjuuden palauttamista Neuvostoliiton työläisille ja talonpojille;

usean miljoonan neuvostokansalaisen väkivaltaista siirtämistä pakkotyöhön Saksaan;

Venäjän kansallisen kulttuurin hävittämistä;

Neuvostoliiton väestön tuhoamista.

Paljastaen koko maailmalle hitleriläisten konnantyöt, Neuvostohallitus sanoo nootissaan:

„Hitleriläinen hallitus ja sen käskyläiset eivät voi välttää tilintekoa ja ansaitsemaansa rangaistusta kaikista hirvittävistä konnantöistään, joita he ovat tehneet Neuvostoliiton kansoja ja kaikkia vapauttarakastavia kansoja kohtaan".

„Lomankielto ei johtunut mistään sairastapauksista"

Alikersantti **Fredrik Leitto** Kilpisaaren patterista:

Meidän patteriosastossamme oli noin kuukauden verran lomakielto, jota selitettiin sillä, että saaristossa on liikkumassa tarttuvia tauteja. Myöhemmin yleinen lomakielto poistettiin, ja se jäi koskemaan vain kotkalaisia. Sen jälkeen, kun saksalaiset joukot oli siirretty pois Kotkasta, on kotkalaisillekin annettu lomaa. Siis tosiasiassa lomakielto ei johtunut mistään sairaustapauksista, vaan siitä, että Kotkassa oli useita yhteenottoja suomalaisten ja saksalaisten sotilaitten välillä. Minäkin tunnen erään Aution, jota saksalainen ampui. Autio makaa tällä hetkellä sairaalassa.

MANNERHEIMIN „KEVÄTHYÖKKÄYS" — RINTAMAMIESTEN KIRJEVAIHTOA VASTAAN

Rintamamiesten ja heidän omaistensa kirjeistä kuvastuu nykyään se hurja „kevätthyökkäys", jonka Mannerheimin sensuuriviskaalit ovat aloittaneet rintamamiesten kirjevaihto-oikeutta vastaan.

Sotamies Paavo Honkarannalle, 9 Kpk 5835, kirjoittaa hänen vaimonsa Kyllikki Honkaranta, Turku, Humalistonkatu 10, maaliskuun 23 pnä:

„Kirjeesi, jonka tänään sain, oli avattu ja sensuuri oli mustannut siitä monta riviä, ja niin hyvin, ettei siitä saa mitenkään selvää".

Sotamies Viljam Laurilolle, 4 Kpk 5826, kirjoittaa korpraali U. Snellman, 1 Kpk 6022:

„Kirjeestäsi oli sensuuri pyyhkinyt monta lausetta yli".

Korpraali A. Taavitsaiselle, 9 Kpk 5835, kirjoittaa Eino Kontio, 1 Kpk 6020:

„Sensuuri oli sutannut suurimman osan kirjeesi sisällöstä".

Rintamamiesten kirjeitä nuuskiessaan sensuuri pidättää niitä viikko-, jopa kuukausimäärinkin. Niinpä **luutnantti Artturi Vanhaselle**, 6 Kpk 5707, kirjoittaa hänen serkkunsa Salli, Lohja, Röylää, Seppä, maaliskuun 12 pnä:

„Kiitos kirjeestäsi jonka minä vasta sain, vajkka se oli jo 4.2. kirjattu".

Noin perusteellinen kirjeiden nuuskiminen ja suttaaminen osoittaa, että Suomen sotahallitus **pelkää** rintamamiesten ja heidän omaistensa välistä kirjevaihtoa kuin ruttoa. Se koettaa jos jonkinlaista keljunkonstia estääkseen rintamamiehiä ja heidän omaisiaan kertomasta toisilleen totuutta omasta elämästään.

Kaikki muistavat vielä ne **punaiset laput**, joilla viime vuoden lopulla koetettiin rintamamiesten kirjevaihto-oikeutta rajoittaa.

Mutta muistettava on myöskin, että Rangellin hallituksen oli silloin pakko **peruuttaa** tuo kelju määräyksensä, kun sotilaat rupesivat sitä joukolla vaatimaan.

Sotilaiden joukkotoiminnalla saadaan myöskin Mannerheimin sensuuriohranat pitämään likaiset näppinsä pois sotilaiden ja heidän omaistensa kirjeistä.

Käytä vangiksi antautuessasi tunnussanaa:
„SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!"

Venäjäksi:
„DAVOLJNO VOINI, DALOI MANNERGEIMA!"

MITÄ ON ...

(jatkoa 1. siv.)

nattajia ja julkisuudessa leimata heidät „isänmaan pettureiksi". Mutta sitä ei ole nyt pelättävä. Pian tulee rauhan vaatijain luku kasvamaan Suomessa niin valtavaksi ja heidän vaatimuksensa niin voimalliseksi, ettei Rydin ja Rangellin hallitus enää kykene tätä liikettä vainoamaan eikä vastustamaan. Silloin voidaan saada aikaan maan ja kansan etujen vaatima hallituksen muutos, ja uusi oikeusministeri harkitkoon silloin, minkä lainpykälän mukaan on pantava syytteeseen ne vieraan vallan kätyrit, jotka istuivat nykyisessä Suomen hallituksessa ja vuodattivat virtanaan kansansa viatonta verta mielettömässä ja rikollisessa sodassaan.

„Hekkee mestar, ottakee vaekka koko loota", sanoi Jahvetti, kun kirjelaatikostaan tyytymättömien nimiluettelon ohranaan vei.

*

„Pimiältä näyttää", sanoi Ryti, kun Suomen pankin kassaholviin kurkisti.

*

„Nyt pitää maata niin kuin herrat käskee", sanoi Väinö Tanner, kun Helsingin työväentalolla puhetta piti.

*

„Sotapuulaakin roskaloota", sanoi helsinkiläinen työmies Jahvetin kirjelaatikkoa.

*

„Turpa rullalle", sanoi sotamies, kun komppanian viskaalin haukkumista kuunteli.

*

„Ota köyhempi passari, niin tulee halvemmaksi", sanoi sotamies, kun upseeri vartioon komensi.

*

„Vähä[illegible]pä nuo herrat ottaa nokkaansa", sanoi sotamies, kun upseerin kuoliaaksi löi.

*

„Älä huuda, pidä muuten suutas auki", sanoi sotamies, kun upseerin haukkumista kuunteli.

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 52 Torstaina, toukokuun 7 pnä 1942

VOITONVARMUUS

Neuvostoliiton Puolustusasiain Kansankomissaari Stalin antoi hiljattain Punaiselle armeijalle päiväkäskyn, jonka jokaisesta sanasta huokuu ehdoton voitonvarmuus. Tämä luja luottamus Punaisen armeijan lopulliseen voittoon ei perustu pelkkiin toivomuksiin, vaan niiden muutosten huomioimiseen, jotka ovat tapahtuneet tämän sodan aikana fascisti-Saksan ja sen armeijan asemassa kuin myöskin Neuvostoliiton ja Punaisen armeijan asemassa.

Nämä muutokset osoittavat, että Hitler-Saksa on tullut heikommaksi kuin mitä se oli sodan alussa. Saksan ihmisreservit, nafta ja raaka-aineet ovat loppumassa. Saksan kansa näkee nälkää. Sille tulee yhä selvemmäksi, että ainoa pelastus muodostuneesta tilanteesta on Saksan vapauttaminen Hitlerin ja kumppanien seikkailijakoplasta. Samalla Stalin toteaa, että Euroopan orjuutettujen kansojen taistelu Saksan fascistirosvojen valtakomentoa vastaan alkaa saada yleisen luonteen, mikä on omiaan heikentämään Saksan tilannetta.

Tänä aikana on huomattavasti heikentynyt myöskin Saksan armeija. Hitler on potkinut pois useat vanhat kokeneet kenraalit. Vakinaisen upseeriston on Punainen armeija osittain tuhonnut, osittain tuo upseeristo on rappeutunut. Rivimiehistö on kyllästynyt sotaan.

Neuvostoliitto on tullut monin kerroin voimakkaammaksi kuin mitä se oli sodan alussa. Neuvostoliiton kansojen keskinäinen ystävyys on lujittunut, niiden luottamus hallitukseensa on vahvistunut. Neuvostoliiton kansainväliset yhteydet ovat lujittuneet

(Jatkuu 3. siv.)

LEMMENLAULU

„Jos olis valta niinkuin on mieli, niin ottaisin omakseni".

Näin hyräili sotaministerin virkaa hoitava tukkikapitalisti Walden, kun Neuvosto-Karjalan metsistä haaveili.

Hitleriläinen imperialismi on valloittanut laajoja alueita Euroopassa, mutta se ei ole murtanut Euroopan kansojen vastustustahtoa. Orjuutettujen kansojen taistelu saksalaisten fascistirosvojen valtakomentoa vastaan alkaa saada yleisen luonteen. Kaikissa miehitetyissä maissa ovat tulleet tavallisiksi ilmiöiksi sabotaashi sotatarviketehtailla, saksalaisten varastojen räjähdyttämiset, saksalaisten sotilasjunien raiteilta suistamiset, saksalaisten sotamiesten ja upseerien tapot. Sissisodan liekki on levinnyt koko Jugoslaviaan ja saksalaisten miehittämille Neuvostoliiton alueille.

STALIN.

Mitä kotoa kirjoitetaan

Sotamies Veikko Heikkiselle, 9 Kpk 5835, kirjoittaa Kerttu Parkkila, Oulu. Isokatu 54, 20.3. 1942:

„Sanoit, että sinua keljuttaa, kun piti mennä takaisin sinne korpeen. Arvaahan sen, ettei se ketään huvita. Mitään kivaa ei ole ollut minullakaan. Parl kertaa olen kyllä ollut tansseissa, mutta ne eivät olleet kivoja, sillä ne olivat noitten niin sanottujen takuumiesten järjestämiä. Ei ollut yhtään oikeaa poikaa, kaikki vaan saksmanneja".

*

Sotamies Erkki Klemelälle, 9 Kpk 5835, kirjoittaa hänen vaimonsa Taimi Klemelä, Masku, 23.3.42:

„Eilen olin Turussa. Tulin illalla kotia, vaikka olishan se ollut mukavaa jäädä kaupunkiin yöksi, että olisin nähnyt sen kaupungin elämän yölläkin. Mutta kyllä se oli päiväläkin hyvin kurjaa. Kun niillä raukoilla olis edes kunnon vaatteet yllä.

Eilen oli Suojassakin saksmanneja, toistakymmentä moottoripyöräilijää oli kai ollut. Olivat kysyneet Lindqvistin kaupan tykönä pojilta tietä. Pojat olivat kysyneet minkä vuoksi he tänne asti tulivat, niin saksmannit olivat vastanneet, että tyttöjä jallittamaan vaan. Kyllä ne vaan kaikki paikat tietää".

Suomen pojat ovat kaukana kotimaastaan vuodattamassa vertaan saksmannin asialla. Mutta saksalaiset „takuumiehet" häärivät kukkoina Suomen kaupunkien ja kylien lemmen- ja tanssirintamalla. Se on nyt sitä hitleriläis-mannerheimiläistä „aseveljeyttä".

*

Sotamies Tolvo Siivoselle, 4 Kpk 5835, kirjoittaa hänen vaimonsa Meeri Siivonen, Björkö, 21.3.42:

„Minä en saanut puita, kuten pelkäsinkin. Mutta ollaan ilman, en jaksa enää välittää mistään. Olen nyt aivan pennitön ja lisäksi aivan ilman puita ja ruokaa. Jos huomenna vielä saa lasten suuhun jotain, niin maanantaina ei saa enää maitoakaan. En tiedä sitte mitä teen, sillä pelkään, että hermot pettää ja teen jotain pahaa".

*

Eräälle tuntemattomalle sotilaalle kirjoittaa kotoa hänen äitinsä:

„En voinut kirjoittaa, kun kielsit kaiken kirjoituksen täältä päin. Kyllä nyt tämä aika kysyy hermoja. Kyllä sinä olet hermostunut, mutta kyllä olen minäkin. Kyllä isäkin on aika hermostunut, kun ei pääse kotiin. Tänne ei kuulu muuta kuin ikävää ja ikävää vaan ja itkua. Olen aika hermostunut, aina vaan vesi juoksee silmistä ja sitten särkee aina päätä".

Sellainen on nyt tilanne Suomen kodeissa. Ei ole ihme, jos Suomen hallitusherrat koettavat kaikki mahdolliset keljunkonstit sotamiesten kirjevaihto-oikeuden rajoittamiseksi, estääkseen heitä saamasta todenperäisiä tietoja kotoa.

Alikersantti Oiva Saukko
9 Kpk 5835, kirjoittaa
vaimonsa Aune Saukkola,
23.3.42:

„Koska vaan mahtaa
kurja sota loppua? Ei
muuta sen enempää odo
toivo kuin sodan loppua,
kaikkia miehiä siellä
Kyllä Ryti, Rangell,
Mannerheim ja Tanner ilm
ti haluavat nyt tapattaa jo
joka suostuu heidän tapet
seen. Kurja sota loppuu
kun Suomen työtätekevät
kotoiminnallaan heittävät
niskoiltaan nuo kurjat sak
kätyrit.

*

Korpraali Arvo Va
9 Kpk 5835, kirjoittaa Sa
nio, Hinnerjoki, Kreula,
„Maarianpäivänä on s
rihautaus. Haudataan
pään Väinön maallinen
Kävin viime pyhänä Nie
Siellä on keltatautia
ja hänestä nuoremmissa
nikin on ollut pari
kuumeessa. Kyllä se on
laa, kun teidän täytyy
lä kaukana erämaassa
sitten saa ruokaakaan
peeksi".

STALIN
Punaisen armeijan päämääristä

ME KÄYMME isänmaallista, oikeutettua vapaussotaa. Me
lä ei ole sellaisia päämääriä, että pyrkisimme anastamaan
raita maita ja alistamaan valtaamme vieraita kansoja. Meid
päämäärämme on selvä ja ylevä. Me tahdomme vapauttaa
vostomaamme saksalaisten fascistiroistojen kynsistä. Me t
domme vapauttaa ukrainalaiset, moldavialaiset, valkovenäläis
liettualaiset, latvialaiset, virolaiset ja karjalaiset veljemme
häpeästä ja nöyryytyksestä, jossa saksalaiset fascistiroistot
tä pitävät. Tämän päämäärän saavuttamiseksi on meidän
tävä maahan Saksan fascistiarmeija ja tuhottava saksala
miehittäjät viimeiseen mieheen, elleivät he antaudu vange
Muita keinoja ei ole.

Me voimme sen tehdä ja meidän on se tehtävä hinn
millä hyvänsä.

Punaisella armeijalla on kaikki, mitä se tarvitsee tuon y
vän päämäärän saavuttamiseksi.

Metsätyöläisten oloista Neuvostoliitossa

Metsätöissä olen ollut Suomessa, Kanadassa ja viimeksi Neuvosto-Karjalassa. Kokemukseni perusteella olen tullut vakuutetuksi, että metsätyöläisen työ- ja elinehdot ovat Karjalassa paljon paremmat kuin edellämainituissa maissa.

Täällä metsätyöläisellä on työtä ympäri vuoden, joten ei ole huolta työpaikan hakemisesta talvisesongin päätyttyä, kuten Suomessa ja Kanadassa.

Työpalkat on säädetty valtion lailla, eivätkä ole niinkuin siellä työnantajien mielivallasta riippuvaisia. Keskinkertaisen työläisen ansiot nousevat noin 1200 ruplaan kuukaudessa. Minun keskimääräinen palkkani on 1500 ruplaa kuukaudessa.

Neuvostoliitossa taataan myöskin lailla vuotuinen kesäloma. Me metsätyöläiset saamme ensimmäisenä vuotena kuukauden ja toisena vuotena 2 kuukau-

(Jatkuu 4. siv.)

„Joka toiselle kuoppaa kaivaa, se itse siihen lankeaa"

Ensio Kaattari Vienan heimosoturipataljoonasta kertoo

„Armeijan tappiot ovat suuret. Pojat sanovatkin, että kyllä nämä kankaat tulevat Suomelle kalliiksi ja kyllä sitä moni poika pääsee suorasääristen joukkoon. Mutta eihän nämä sotahullut upseerit mitään siitä välitä. Kun kapteeni Ylönen komensi kompaniansa hyökkäykseen, niin pojat suuttuneina tästä itse ampuivat taistelussa kapteeniaan kuolettavasti vatsaan. Ennen loppuaan kapteeni oli istunut kannon päässä vatsaansa pidellen ja tunnustanut, että hän on turhaan tapattanut paljon miehiä. Katumus ei enää auttanut. Joka toiselle kuoppaa kaivaa, se itse siihen lankeaa. Kapteeni kuoli kentälle haavoihinsa".

Voitonvarmuus

(jatkoa 1. siv.)

enemmän kuin koskaan ennen. Vapauttarakastavien maiden kansat katsovat Neuvostoliittoon, pitäen sitä voimana, joka pystyy pelastamaan maailman hitleriläiseltä rutolta. Näiden vapauttarakastavien maiden joukossa ovat ensi tilalla Iso-Britannia ja Amerikan Yhdysvallat, jotka antavat Neuvostoliitolle yhä tehokkaampaa sotilaallista apua.

Ankarien taistelujen aikana Punainen armeija on tullut järjestyneemmäksi ja voimakkaammaksi. Sen upseerikunta on karaistunut taisteluissa ja sen kenraalit ovat tulleet kokeneemmiksi ja tarkkanäköisemmiksi. Aktiivisesta puolustuksesta Punainen armeija on siirtynyt menestykselliseen hyökkäykseen. Otettuaan sotatoimien alotteen käsiinsä Punainen armeija on tuottanut saksalaisille sotajoukoille useita ankaria tappioita, tehden samalla tyhjäksi tarun Saksan armeijan voittamattomuudesta.

Kaiken tämän huomioon ottaen Stalin asetti Punaiselle armeijalle tehtävän — murskata lopullisesti kuluvan vuoden aikana Saksan fascistiset sotajoukot ja vapauttaa Neuvostomaa hitleriläisten rosvojen kynsistä. Stalin lausui julki 200-miljoonaisen Neuvostomaan kansan mielipiteen, kansan, joka on valmis käymään sotaa voittoisaan loppuun saakka ja tuhoamaan saksalaiset anastajat viimeistä miestä myöten, jos ne eivät laske aseitaan ja yrittävät orjuuttaa Neuvostoliiton kansaa.

„Kyllä ne hoopon huudattamiset vielä muistetaan"

SOTAMIES MATTI MOILANEN KERTOO

„Oulun kaupungin kouluutuskeskuksen 2 komppanian päällikkö vänrikki Riikonen on ämpsy mies. Niinpä pienestä kolttosesta tai pinnaamisesta ajettiin toistamiseen tukansänki ja pantiin kylmään koppiin. Harvapa kompaniamme mies oli se, joita ei olisi ajettu tukkaa tai käynyt läpi Riikosen antamaa santsauskuuria. Joka päivä Riikonen juoksutti poikia ympäri kasarmin ja huudatti, että „minä olen komppanian hoopoin mies„. Iltalomia kouluutuskeskuksessa annettiin harvoin, joskus lauantaisin 6—10 illalla. Tästä olikin seurauksena, että pojat pinnasivat kovasti. Puntiksella olijoita suojeltiin yksimielisesti.

Rintamalla meitä „lohdutti" pataljoonan pappi. Hän m.m. sanoi: „Täällä voi kuolla pian, mutta ei tarvitse pelätä, sillä kuolla taistelussa merkitsee onnea ja tulla autuaaksi. Taivaan portit ovat teille avoimet. Herran haltuun!" Jotta pojat pikemmin unohtaisivat nuo papin lohduttavat sanat painuivat he suoraa päätä pelaamaan korttia, joka muuten oli ainoa ja jokapäiväinen huvi.

Kun aika tulee, niin kyllä ne „hoopon" huudattamiset vielä muistetaan. Ja tuon „onnen", kuolla taistelussa, me suomme pataljoonan papille".

*

KAIKKI vapauttarakastavat kansat ovat liittyneet yhteen Saksan imperialismia vastaan. Niiden katseet suuntautuvat Neuvostoliittoon. Sankarillinen taistelu, jota kansat käyvät vapautensa, kunniansa ja riippumattomuutensa puolesta, herättää koko edistysmielisen ihmiskunnan ihailua. Kaikkien vapauttarakastavien maiden kansat katsovat Neuvostoliittoon, pitäen sitä voimana, joka pystyy pelastamaan maailman hitleriläiseltä rutolta. Noiden vapauttarakastavien maiden joukossa ovat ensi tilalla Iso-Britannia ja Amerikan Yhdysvallat, joihin meitä yhdistävät ystävyyden ja liiton siteet ja jotka antavat maallemme yhä suurempaa sotilaallista apua saksalaisia fascistisia anastajia vastaan.

Stalin.

TYÖLÄISNAISEN KIRJE

Reserviläiselle VILJAM LAURIOLLE, 9 Kpk 5826, kirjoittaa hänen sisarensa ELSA LAURIO, Helsinki, Ruskeasuo 17,, 8.3.42?:

„Sanot, että pois pääsemisestä ei ole tietoa. Kyllä se tuntuu ikävältä. Kun ei olisi luvattukaan, niin ei pettymys olisi ollut niin katkera. Eikö se tunnu suurelta pettymykseltä, kun ei tiedä jos pääsee pois ennen kuin sota loppuu?

Tapanikin kirjoitti, että sielläkin upseerit tuovat viinaa ja juovat kuin siat, ja täällä naiset juovat ja pitävät huonoa elämää.

Eräs luutnantti ja vääpeli kirjoitti, kuinka Suomen kansa on siveellisesti rappiolla, kuinka herrat juovat ja mässäävät siellä linjoilla ja panevat sotilaat vielä vartioimaan itseään. Sotilaan pitää vartioida noita mokomia ja palelluttaa itsensä. Eikö se ole suuri vääryys? Ja sitte vielä kehdataan puhua ryssistä.

Tapani kirjoitti, että he saavat niin vähän ruokaa. Sanoo, että kyllä tänne tuodaan ruokaa niin että jokainen saisi tarpeekseen, mutta herrat syövät ja juovat ja mässäävät, ja sotilaat saavat sitten rippeet. Ei kannattaisi Suomen herrain puhua toisten paheista mitään, kun niitä on itselläkin yllinkyllin. Hoitaisivat vaan omat asiansa. Ottaisivat ensin raiskan omasta silmästään ja sitte vasta arvostelisivat toisia".

Metsätyöläisten oloista...

(jatkoa 3. siv.)

den kesäloman täydellä palkalla. Lomansa voi metsätyöläinen viettää usein lepokodeissa tai parantoloissa, joissa on maksuton ylöspito. Vuonna 1941, talvihakkuun päätyttyä, vietin kesälomani entisessä keisari Nikolai II-n kesäasunnossa Pietarhovissa, jossa oli lepokoti.

Suomen metsätyöläiset eivät voi tällaisista lomista unekšiakaan, sillä vaikka Suomessa luvataankin kesäloma sille, joka on ollut vuoden yhtä mittaa töissä jollakin työnantajalla, niin käytännössä, varsinkin metsätöissä, tämä loma jää saamatta isäntien keljuilun ja metsätöiden sesonkiluonteen vuoksi.

Metsätyöläisten asunnot eivät meillä Karjalassa ole likaisia saunakämppiä, joissa ainoana huvituksena on täintappo ja kortinpeluu, vaan valoisia, siistejä, hirsistä rakennettuja taloja, joiden läheisyydessä on kaupat, ruokalat, kirjastot ja illanviettopaikat. Metsätyöläinen meillä viettää vapaa-aikansa kirjojen, lehtien, radion parissa sekä kerran tai kahdesti viikossa hän saa käydä katsomassa uutta elokuvaa tai teatteriesitystä.

Henkilökohtaisesti minulla on metsässä oma mökki, lehmä ja siipikarjaa sekä maatontti juurikasviviljelystä varten. Valtio antoi minulle huomattavaa apua tämän kotitalouteni perustamisessa. Minun toimeentuloni on täysin turvattu. Minulla ei ole huolta huomisesta päivästä.

Meillä neuvostokansalaisilla on siis mitä puolustaa. Neuvosto-Karjalan metsätyöläiset lähtivät sodan ensimmäisinä päivinä vapaaehtoisesti kivääri kädessä puolustamaan sosialistista kotimaataan. Ja saatte olla varmat, että Karjalan metsät eivät tule lämmittämään Suomen hallitusherrain ja tukkikapitalistien käsiä.

Metsätyöläinen

AARNE JÄNTTI.

HIENOSTI VAAN, VAIKK... RISAT ROIKKUIS...

...sanoi Rangell, kun ilmoitti Suomen hallituksen päättäväisyydestä sotaa jatkaa.

Pieni erehdys

* * *

Tulipa kerran Hitler lentomatkallaan Göringin luokse ja sanoi:

„Kuules, Herman, ota minut kerran mukaasi lentokoneeseen, minä haluaisin nähdä, miltä Lontoo nyt näyttää".

Göring lupasi täyttää hyvärin toivomuksen ja kohta sen jälkeen kaverukset lähtivät huristamaan kohti toota kohti.

Kun he olivat lentäneet jonkin aikaa, vilkasi Adolf koneesta alas ja lausui:

„Katsos tuonne, Herman, mitä meidän ilmavoimamme ovat tehneet. Meidän lentäjämme ovat tehneet perinpohjaisen hävityksen Lontoossa".

Herman vastasi hämillään:

„Mutta, rakas Adolf, eihän vielä olla Englannin yläpuolella. Tuo kaupunki tuossa alhaalla on Berlin".

Muutos

*

Kahden berliinittären keskustelu:

„Sanokaapas, rouva Müller, miten johtuu, että me Saksassa ennen vehmme toisiamme sanomalla „Heil" ja nyt sanotaan „Heil Hitler!"

„Senän on hyvin yksinkertaista. Sen jälkeen, kun Hitler on tullut valtaan, ei hyvää päivää ole".

SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

:o 53 Sunnuntaina, toukokuun 10 pnä 1942

JOKO KUOLEMA tai ANTAUTUMINEN

Toukokuun 1 päivänä antamassaan päiväkäskyssä Stalin sanoi:

„Meillä ei ole sellaisia päämääriä, että pyrkisimme anastamaan vieraita maita ja alistamaan valtaamme vieraita kansoja. Meidän päämäärämme on selvä ja ylevä. Me tahdomme vapauttaa neuvostomaamme saksalaisten fascistiroistojen kynsistä... Me voimme sen tehdä ja meidän on se tehtävä hinnalla millä hyvänsä. Punaisella armeijalla on kaikki mitä se tarvitsee tuon ylevän päämäärän saavuttamiseksi".

Samoin kuin isäntä ei voi salmaantierosvojen murtautun taloonsa, samoin ei Punain armeija voi sallia Hitlerin Mannerheimin sotalaumojen ellastavan kotimaassaan.

Punainen armeija on jo tuotut Saksan fascistiselle armeile useita ankaria tappioita oskovan ja Kalininin edustalla, hvinän ja Leningradin edustal- Rostovin ja Kertshin edustal- Mutta se on vasta alkua. inaisen armeijan hyökkäysvoi- kasvaa päivä päivältä. Sen at saaneet nahassaan kokea uvosto-Karjalan alueelle tunutuneet Suomenkin sotajout. Stalin käskee Punaista arijaa lyömään edelleenkin sakaisia anastajia heidän täydleen tuhoonsa saakka, siihen akka, kunnes Neuvostomaa on dellisesti vapautettu hitlerisen roistojen kynsistä. Epäilemättä Punainen armeija panee

(Jatkuu 3. siv.)

* * *

Nyt ovat loppuneet jutut Saksan sotajoukkojen voittamattomuudesta, joita kuultiin sodan alussa ja joiden takana piili saksalaispelko. Kuuluisat taistelut Rostovin ja Kertshin edustalla, Moskovan ja Kalininin edustalla, Tihvinän ja Leningradin edustalla, missä Punainen armeija ajoi pakoon saksalaiset fascistiset anastajat, saivat sotilaamme vakuuttuneiksi siitä, että jutut Saksan sotajoukkojen voittamattomuudesta ovat fascistipropagandistien sepittämää satua. Sodan kokemus on saanut sotilaamme vakuuttuneiksi siitä, että saksalaisen upseerin niin sanottu urhoollisuus on hyvin suhteellinen käsite, että saksalainen upseeri on urhoollinen silloin, kun hän on tekemisissä aseettomien sotavankien ja rauhallisen siviiliväestön kanssa, mutta urhoollisuus katoaa hänestä silloin, kun hän joutuu katsomaan silmästä silmään Punaisen armeijan järjestynyttä voimaa. Muistakaa kansan sananpartta: „Sankarin luonto lampaita vastaan, mutta lampaan luonto sankaria vastaan".

STALIN.

ULKOMAIDEN LEHDISTÖ STALININ PÄIVÄKÄSKYSTÄ

ENGLANTI. „Daily Telegraph and Morning Post" kirjoittaa:

„Stalinin lausunto, että Saksan armeija on nyt heikompi kuin 10 kuukautta sitten, on epäilemättä totta. Parhaat saksalaiset upseerit ja sotamiehet ovat kaatuneet, valtavat määrät sotamateriaaleja on tuhottu. Venäläisten voimavarat ja reservit ovat verrattomasti suuremmat kuin ne, mitä Hitler voi mobilisoida Saksasta ja kaikista orjuuttamistaan maista.

* * *

YHDYSVALLAT. „Sun" kirjoittaa:

„Yhdysvaltojen ja Englannin on lähetettävä yhä suurempia määriä aseistusta Neuvostoliittoon ja tehtävä voitavansa pakottaakseen Saksan pitämään suuria aseellisia voimia Länsi-Euroopassa vetäen niitä täten pois Neuvostoliiton ja Saksan rintamalta".

* * *

RUOTSI. Ruotsalaiset lehdet korostavat Stalinin lausuntoa, että Saksan armeija on tullut sodan 10 kuukauden aikana heikommaksi, mutta Punainen armeija järjestyneemmäksi ja voimakkaammaksi, ja että vuosi 1942 tulee olemaan se vuosi, jolloin saavutetaan ratkaiseva voitto saksalaisista fascistisista anastajista. „Aftontidningen" alleviivaa, että „venäläiset katsovat edessäoleviin tapahtumiin suurella varmuudella".

Neuvostoliiton miesvoima

Yleensä lasketaan, että väestöstä voidaan mobilisoida armeijaan korkeintaan 12—15 prosenttia. Mutta

Neuvostoliitto voi mobilisoida armeijaansa paljon suuremman osan 200-miljoonaisesta väestöstään kuin mikään muu maa maailmassa,

vaarantamatta silti selustaansa ja sotatarveteollisuuttaan.

Ei missään maassa väestön, erikoisesti nuoren polven, terveydenhoito- ja suojelu ole ollut niin laajaa ja voimaperäistä kuin sosialistisessa Neuvostoliitossa. Siellä ei ole työttömyyttä eikä siitä johtuvaa kurjuutta. Kaikkien kansalaisten toimeentulo on turvattu. Siitä johtuu, että

sairauden ja ruumiillisten vikojen vuoksi sotapalvelukseen kelpaamattomia on Neuvostoliitossa monin verroin pienempi osa kutsuntalaisista kuin muissa maissa.

Neuvostoliitossa miljoonat naiset työskentelevät todella tasa-arvoisina miesten kanssa valtio-, talous- ja kulttuurielämän kaikilla aloilla. Niin ollen naiset vapauttavat sodan aikana miljoonia miehiä rintamalle.

Neuvostoliiton teollisuus, joka on loistavasti varustanut Punaisen armeijan ensiluokkaisilla taisteluvälineillä, on teknillisesti hyvin korkealla tasolla ja tuotantoprosessi laajalti automatisoitu. Työ ei vaadi nyt korkeata ammattitaitoa eikä suurta fyysillistä voimaa. Siksi naiset voivat pian perehtyä työhön ja astua rintamalle lähtevien miesten paikalle. Samanlainen on tilanne maataloudessa, joka on koneellistutettua suurtaloutta.

Neuvostoliitossa ei ole riistäjiä ja riistettyjä, ei ole toisilleen vihamielisiä luokkia, ei ole sisäistä vihollista, jota vastaan tarvitsisi pitää aseellisia voimia maan sisällä. Kaikki voimat joutavat rintamalle.

Neuvostoliitossa opiskelijain lukumäärä keski- ja korkeakouluissa on suurempi kuin missään

(Jatkuu 4. siv.)

* * *

Sanotaan, että Saksan fascistit ovat eurooppalaisen kulttuurin edustajia, jotka käyvät sotaa tuon kulttuurin levittämiseksi muihin maihin. Se on tietenkin valhetta. Vain ani valehtelijat voivat väittää, että Saksan fascistit, jotka ovat tänneet Euroopan hirsipuilla, jotka rosvoavat ja raiskaavat hallista väestöä ja jotka polttavat ja räjäyttävät kaupunkeja kyliä sekä hävittävät Euroopan kansojen kulttuuriarvoja, olla eurooppalaisen kulttuurin edustajia. Todellisuudessa Saksan fascistit eurooppalaisen kulttuurin vihollisia ja armeija keskiaikaisen pimentolaisuuden armeija, jonka teht on hävittää eurooppalainen kulttuuri saksalaisten pank ja paroonien orjanomistus-„kulttuurin“ juurruttamiseksi.

STAL

TIETOJA ULKOMAILTA

Kapina Romanian armeijassa

Huhtikuun puolivälissä puhkesi eräässä Neu ton ja Saksan rintamalle lähetetyssä romanialaisessa nassa kapina. Brailovin aseman lähellä sotamiehet pys junan, poistuivat vaunuista ja vaativat laskemaan heidät Upseerit yrittivät pistoolit kädessä ajaa sotamiehiä vaunuihin, mutta heidät tuhottiin. Tapahtumapaikalle s saksalainen rankaisuosasto ampui noin 40 sotamiestä, sotamiehiä vangittiin. Huomattava osa sotamiehistä pää nemaan.

Falkenhorst erotettu

Hitler on erottanut kenraali von Falken tin Suomessa olevien saksalaisten sotavoim mentajan tehtävästä ja määrännyt hänen kenraali Dietlin.

Kenraali von Falkenhorstin erottamiseen oli syynä hän oli usein antanut lausuntoja, joissa osoitti taistelun tomuuden Suomessa, jolla nykyään ei ole ihmisreserve taloudellisia voimavaroja.

SAKSALAISVASTAINEN SABOTAASHI ELSASSIS

Monissa Saksaa varten työskentelevissä Elsassin te harjoitetaan laajasti sabotaashia. Esimerkiksi kylmänä v alumiinilevyt „salaperäisellä“ tavalla murtuvat liian s paineesta niitä muokattaessa, metallilanka tehdään hau jne.

Beaverbrookin puheesta

ÄSKETTÄIN PITÄMÄSSÄÄN PUHE LOORDI BEAVERBOOK SANOI:

„Eräät lyhytnäköiset ihmiset väittävät, että me teimm heen luovuttaessamme aseita kommunisteille. Tällaiset v set ovat käsittämättömiä. Kommunistit ovat Stalinin luoneet Euroopan mainioimman armeijan. Kommunis Stalinin johdolla osottanut sellaista isänmaanrakkautta vetää vertoja isänmaanrakkauden loistavimmille esimer mitä ihmiskunnan historia tuntee. Kommunismi on ans kaikkien länsimaiden hyväksymisen ja ihailun. Kommunis Stalinin johdolla luonut nykyisen sodan parhaat kenraalit

* * *

Ennen kaikkea on epäilemätöntä. että fascisti-Saksa ja sen armeija ovat tänä aikana tulleet heikommiksi kuin ne olivat kymmenen kuukautta sitten. Sota on tuonut Saksan kansalle suuria pettymyksiä, miljoonia ihmisuhreja, nälänhädän ja kurjistumisen. Sodan loppua ei näy, mutta ihmisreservit ovat loppumassa, nafta on loppumassa ja raaka-aineet ovat loppumassa. Saksan kansa alkaa yhä enemmän tajuta Saksan tappion kiertämättömyyden. Saksan kansalle tulee yhä selvemmäksi, että ainoa pelastus muodostuneesta tilanteesta on Saksan vapauttaminen Hitlerin ja Göringin seikkailijakoplasta.

STALIN.

* * *

Laulu leivästä

Saksasta tuodaan propagandaruista,
vaan kansa saa kiskoa leipänsä puista.

„Se vilja nyt vihdoin Saksasta uli!“
hoilaavat herrat. Vaan väärin
ois luulla sen lastin olevan
niin perin suuren ja mokoman,
että syödä sais mielin määrin.

„Ei ihminen elä vain leivästä,
vaan myös sanasta kaunistetusta.
Voi silläkin nälän sammuttaa
kuin myöskin voi täysin todistaa,
että valkoista on pikimusta.“

Näin tuumivat herrat. Ja kansa siis
saa kiskoa leipänsä puusta,
jos liian on suuret sen vaatimukset
ja jos sitä ei ravitse lupaukset,
jotka lähtevät fyyrerin suusta.

Vaan kun auta ei puheet, ei korvike,
jota kiskotaan petäjäpuista,
täytyy saksmannin vyötänsä kiristää
ja Suomeen vähistään lähettää
tuota . . . propagandaruista.

„Se vilja nyt vihdoin Suomeen uli!
Siitä Saksaa saamme nyt kiittää!“
hoilaavat herrat. Mut tuskinpa vaan,
kun vilja saapuu ja punnitaan,
se nälkää torjumaan riittää.

Tuo vähä kun on syöty ja puheilla
on höystetty „Saksan ruista“,
saa kansa taas ilmaa haukata
ja Hitlerin asialla laukata
ja kiskoa leipänsä puista.

Vanha sotamies.

„Kun on railakas ja yksimielinen sakki“

SOTAMIES EINO HAURINEN, VIENAN HEIMOSOTURIPATL., KERTOO:

„Kun on railakas ja yksimielinen sakki, niin kyllä sitä yhteistoimin aina jotain aikaan saadaan. Niinpä kun eräältä rintamalohkolta siirrettiin poikia Kajaanin kautta toiselle rintamanosalle lähetettäväksi, niin suuttuneina siitä, että viskaalit joivat poikain annosviinat ja leuhkivat hyökkäykseen lähettämisestä, päättivät pojat panna kemut pystyyn. He panivat ympäri kaupunkia ilmoituksia, että kello 12 yöllä avataan viinakauppa. Kaupan läheisyyteen pojat varustivat konepistoolimiehiä ja tunkeutuivat kauppaan ryöstäen sen puhtaaksi. Syntyi kahakka poliisien kanssa, jolloin muutamia poliiseja tapettiin. Samoin sai surmansa joku siviilihenkilökin, joka yritti sekaantua asiaan. „Ei täällä siviileille tarjota“ oli joku sotamiehistä sanonut iskien puukon selkään. Asiasta suoritettiin tutkimuksia, mutta syyllisiä ei saatu selville, sillä sakki oli siksi yksimielistä“.

Joko kuolema tai antautuminen

(jatkoa 1. siv.)

täytäntöön johtajansa käskyn. Se tulee tuhoamaan saksalaiset sotajoukot viimeiseen mieheen, elleivät ne antaudu.

Sama kohtalo odottaa myöskin Mannerheimin armeijaa. Ei yksikään Suomen armeijan sotilas eikä upseeri pääse elävänä Neuvosto-Karjalan alueelta, jos hän tulee jatkamaan aseellista vastarintaa. Suomen sotilaan on nyt valittava: joko kuolema tai antautuminen ja oman henkensä pelastaminen. Punainen armeija tulee käymään sotaa niin kauan, kunnes viimeinen kaistale Neuvostomaata tulee puhdistetuksi ulkomaalaisista anastajista. **„Jos vihollinen ei antaudu, niin se tuhotaan“.** Sellainen on laki, jota Punaisen armeijan komentajat ja rivimiehet pitävät toimintansa ohjeena.

Puhutaanpa suu puhtaaksi!

Jahvetin jorinoita
eli
propagandaa leivän asemesta

Propaganda-Jahvetti se taaskin otti ja leuhkasi t.k. 5 päivän iltana, että nyt ne sitten ovat lopultakin poistuneet ne kuuluisat „jääesteet", jotka ovat koko talven olleet Suomen kansan katkeran pilkan ja vinoilun aiheena. Nyt sitä mukamas ui viljaa Hitlerin valtakunnasta eri sopimuksella, ja nyt sieltä alkaa tippua sekä rieskaa että hunajaa nälkäisten suomalaisten suihin.

Joka elää, se näkee, että nuo Jahvetin jorinat ovat sitä samaa propagandaa, jolla Suomen kansaa on tässä asiassa koetettu pitkin talvea „kiksauttaa silmään", Jahvetin omia sanoja käyttääksemme.

Muistettakoon, että tuota samaista mannaa Hitlerin taivaasta luvattiin Suomen kansalle jo silloin, kun ulkoministeri Witting oli Berliinissä allekirjoittamassa niin sanottua „antikomitern"-sopimusta, jolla Suomen kohtalo lopullisesti liitettiin akselivaltojen ryöstösodan kohtaloon ja Suomen miehet myytiin Hitlerille teuraskarjaksi. Kun tuo sopimus aiheutti mitä suurinta levottomuutta Suomen kansan keskuudessa, koettivat propagandaviskaalit rauhoittaa sitä huutamalla kulkku suorana, että Saksasta **on jo saatu** suuret määrät viljaa.

Kansaa „kiksautettiin silmään", sillä todellisuudessa ei Saksasta ollut tippunut jyvääkään.

Tammikuun lopulla, jolloin kansan tyytymättömyys onnettoman sotaseikkailun jatkamista vastaan ilmeni erittäin voimakkaana, ilmotettiin taas, vieläpä oikein virallisesti, että nyt se luvattu vilja oli saapunut, ja siitä se leipä levenee. Propagandaa Jahvetit kiirehtivät vaahto suussa toitottamaan kuinka autuaallista ja edullista Suomen kansalle oli pysyä edelleenkin sotaliitossa natsien kanssa.

Kysymyksessä oli taaskin selvä „silmään kiksauttaminen", sillä mitään viljaa ei nytkään ollut saapunut.

„Silmään kiksauttaminen" eli höynäyttäminen se on kysymyksessä nytkin. Selvä juttu, täytyyhän sitä jotakin konstia koettaa kansan jymäyttämiseksi, kun miehiä kaatuu rintamilla kuin heinää ja kun yhä vaan uhoillaan siitä keväthyökkäyksestä.

Mutta jos saksmanni katsoisi tarkoituksiinsa sopivaksi lähettää tällä hetkellä Suomeen jonkun määrän viljaa, niin se ei tiedä mitään hyvää Suomen kansalle. Se tietää, että tuo vilja on tarkoitettu niiden uusien kymmenien tuhansien Suomen miesten veren hinnaksi, jotka aijotaan tapattaa tänä kesänä Hitlerin asialla. Muulla ehdolla ei Hitler tule Suomelle antamaan ainoatakaan viljajyvää.

Missään tapauksessa eivät saksalaiset tule lähettämään eivätkä voi lähettää nälkäisestä Saksasta sellaisia viljamääriä, että siitä Suomen kansan nälkä pakenisi. Saksa voi lähettää sitä korkeintaan sen verran, että kaikenkarvaiset propaganda-Jahvetit saavat leuhkimisen aihetta.

Nälkä pakenee Suomesta vasta silloin, kun Suomen kansa elää sovussa maailman viljarikkaiden maiden, Neuvostoliiton, Iso-Britannian ja Amerikan kansojen kanssa. Mutta sitä ennen on kansan suistettava niskoiltaan saksalaiskätyrien hallituskopla. Muuta tietä ei Suomen kansalla ole leivän ääreen.

Taavetti Tietäväinen.

Sanoo

„Leskirouva", sanoi [ä]äijä Mannerheimin miek[p]ea.

*

„Mannerheimin lastensuo[j]yhdistys", sanoi kersantti [a]alaikäisiä poikia rintamalle[r]rättiin.

*

„Mitäs minä vanha mie[h]pean tässä enää rehkimään, [m]han niitä nuorempiakin", [s]18-vuotias sotamies, kun [t]tioon komennettiin.

*

„Minä vedän nappini pois [k]pelistä", sanoi Oulun poika [k]keväthyökkäyksestä uhoiltiin.

*

„Kyllä minua muutenkin [h]ka maittaa", sanoi Jämsän [k]kun hyökkäykseen käskettiin.

*

„Leikki sijansa saakoon", [n]noi sotamies, kun kapte[a]kuoliaaksi löi.

*

„Rummin Jussi", sanoi [m]miehen leski, kun Mannerhe[i]kuvan näki.

*

„Mannerheimin ristiä", [k]kissa, kun jäälle kuoli.

Neuvostoliiton miesvoima

(Jatkoa 2. siv.)

muussa maassa. Mainittak[i]että

jo v. 1938 Neuvostoliiton [k]keakouluissa oli 601.000 [o]oppilasta ja erilaisissa opis[a]sa ja keskikouluissa 12.076 [o]oppilasta.

Jokainen ymmärtää, mikä [m]kitys tällä seikalla on sodass[a].

Punaisen armeijan ja sen [s]servien moraalinen tila on [k]jumaton, sillä jokainen neu[v]tokansalainen uskoo oike[a]asiaansa, tietää taistelev[a]työläisten ja talonpoikain v[a]puolesta, sosialistisen kotim[a]sa vapauden ja riippumattom[u]den puolesta maahan tunke[u]neita fascistiarmeijoita vasta[a]

(Jatkuu 4. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 54 Keskiviikkona, toukokuun 13 pnä 1942

Eläköön metsäkaarti!

NYT ON OTOLLINEN AIKA

Stalin on antanut Punaiselle [a]rmeijalle käskyn karkoittaa tä[m]än vuoden kuluessa kaikki [N]euvostomaan alueelle tunkeu[u]neet vierasmaalaiset sotalau[n]at viimeistä miestä myöten. [P]unaisella armeijalla on kaikki [e]dellytykset tämän käskyn täyt[t]ämiseen, ja se tulee sen täyt[t]ämään.

Se merkitsee, että Suomenkin [h]allitusherrojen valloitusseikkai[l]u on lähenemässä surkeaa lop[p]uaan. Suomen armeijan raskai[d]en, veristen tappioiden aika on [e]dessä. Lähestyy koston ja tilin[t]eon hetki.

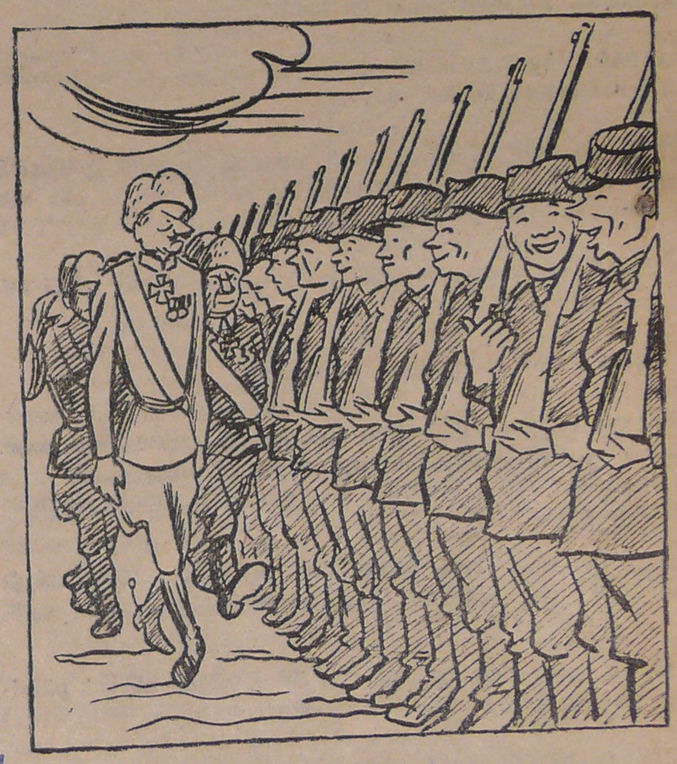
Painakoon jokainen Suomen [a]rmeijan sotilas kerta kaikkiaan [m]ieleensä, että Neuvostomaan [k]ansa ei tule koskaan luovutta[m]aan vaaksankaan vertaa omaa [m]aataan vierasmaalaisille anas[t]ajille. Se ottaa omansa takaisin. Rosvolle kuuluu rosvon palk[k]a. Varma kuolema odottaa jo[k]aista, joka ase kädessä koettaa [e]stää Punaista armeijaa etene[m]ästä oman kotimaansa rajoille.

Suomen armeijan sotilaille [k]oetetaan uskotella, että heillä [e]i ole mitään valinnan varaa, [k]uin teurastuttaa itsensä „Suur-Suomen" puolesta.

Se on valhepropagandaa.

Todellisuudessa on Suomen armeijan sotilailla täysi mahdollisuus pelastaa henkensä, lo-

MUUTEN HOOPO

Helsingistä on saapunut korkeita viskaaleita rintamalle tarkastusmatkoille.

SOTAMIES JÄPPINEN (salavihkaa ruotukaverilleen Kankkuselle): „Onkos se tuo pitkä äijä nyt se Mannerheim?"

SOTAMIES KANKKUNEN: „Ei, se on muuten hoopo".

* * *

MEIDÄN ON LYÖTÄVÄ MAAHAN SAKSALAISET MIEHITTÄJÄT VIIMEISEEN MIEHEEN, ELLEIVÄT HE ANTAUDU VANGEIKSI".

STALIN.

Sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asun

ALLAOLEVAT OTTEET ON LAINATTU RINTAMALLA OLEVIEN SUOMEN MIESTEN ÄITIEN, VAIMOJEN, MORSIAMIEN JA LASTEN KIRJEISTÄ, JOTKA AIKAISEMMIN ON JULKAISTU LEHDESSÄMME NIMIN JA OSOITTEIN.

„ISÄKULTA, meillä on sinua niin ikävä. Miksi ette pistä aseita syrjään ja lähde yksinkertaisesti pois? On hullua, että Suomen työtätekevä kansa on noin sokea, että tapattaa itsensä herrojen tähden... Koeta, rakas isä, olla varovainen. Ei sinusta kuitenkaan toiset välitä, ellet itse huolehdi siellä...“

* * *

„MINUN puolestani voit huoleti olla hiukan vähemmän rohkea, kunhan vaan tulet ehjänä oman mamisi luo. Sota vie aivan liikaa miehiä. Jokaisen henki on kallis“.

* * *

„MITÄPÄ hyötyä meillä täällä lienee, jos rauha tuleekin, kun miehet kaikki kuolee sodassa“.

* * *

„MINÄ en vaan ymmärrä, mitä sotimista on teillä työläisillä. Tulisitte vaan kaikin pois tekemään työtä, niin ei olis niin kova pula ja nälkä ja kurjuus kun on nyt“.

* * *

„RAKAS, ole varovainen, älä yritä henkesi uhalla tehdä mitään, mikä ei ole tarpeen“.

* * *

„PINNAA niin paljon kuin mahdollista!“

* * *

„PELKO tässä on meilläkin, että jos isä sattuu kaatumaan. Sydän on aina surusta pakahtumaisillaan. Ei jaksa muuta kuin itkien haakailla lasten keskellä, kun ajattelee, kuinka olemme turvattomia ilman isää“.

* * *

„TOIVON vain, että puolustaisit myöskin rakkauttasi ja elämisesi oikeutta, sillä ne sinulle kuuluvat, kun olet vielä nuori“.

* * *

„VOI kun sota pian loppuisi, että te kiusatut miehet pääsisitte sieltä pian omien rakkaittenne luo“.

* * *

„EN VOI KESTÄÄ sitä ajatusta, että sinä kaadut, ja jätät pikku äidin ja lapset suremaan“.

* * *

„ISÄ! Tule pian pois sieltä sodasta, minulla on niin ikävä!“

* * *

„KUULE, tyttö itkee tuolla kammarissa. Ihan on paha olla, se kai itkee isää“.

* * *

„KYLLÄ täällä kotirintamalla ylistellään ja kiitellään, että poikamme ovat siellä halusta ja yksimielisesti. Mutta se halu on kai toista, sen sanoo jokaisen järki“.

* * *

„ONHAN väärin, että koko Suomen kansa tapetaan näin“.

* * *

SUOMEN SOTILAS! KUULE KODIN ÄÄNTÄ! LÄHDE POIS RINTAMALTA OMAISTESI LUOKSE!

Niin metsä vast… kuin sinne huud…

Sveitsiläinen lehti „Jo… Geneve“ on julkaissut … sen sensuurin hyväksy… kösanoman Berliinistä … sähkösanomassa sanotaa…

„Berliinistä on il… puolivirallisesti, että … lakkaa pommittamast… lantilaisia kaupunkej… Englannin ilma-ase… saksalaisten kaupunkie… mittamismenetelmiä … voidaan lisätä, että S… Englannin ilma-aseen … kaksintaistelu on … kaikkea muuta kuin … Saksan väestön keskuu…

Kun hitleriläiset pom… Lontoota, oli se Saksassa … sen „suosittua“. Silloin … Fritzit uhoilivat kap… röyhtäillen: „Kuinka tark… ma“, ja saksalaiset immet… telivat räjähdys- ja p… meistä aivan kuin lem… kista. Nyt on tilanne … verran muuttunut. Fritzi… saa kapakassa rauhassa … korvikeoluthaarikkaansa … asti: he kiitävät nuolena … ja saksalaiset immet, kuul… englantilaisten kaksimoott… pommittajien äänen, kaod… puhekykynsä.

Turhaan yrittää Hitler … pois pelistä. Suurella v… hän pommitti Englannin … mia hiljaisia ja suojaama… kaupunkeja: Yorkia, Bathia… teriä. Sillä aikaa englant… pommittivat hajalle „He… lin“ tehtaan Rostockissa, … serschmittin“ tehtaat Au… gissa sekä laivatelakat L… kissä ja Hampurissa. Ja il… lakkasi kohta innostamas… zejä. He lepertelevät: „E… hän luovuta koko … masta“... He ihailiv… vasta, kun heillä oli 10 … konetta yhtä vastustajan … ta vastaan. Kun voimat … tasavertaisiksi, tuli heistä … vaatimattomia. Me saamm… lä kuulla senkin, miten … puhuu: „Sota on …

(Jatkoa 4. siv.)

Metsäkaartin kuulumisia

Otteita sotavankien lausunnoista sekä sotilaiden ja heidän omaistensa kirjeistä

„HALUTTOMUUTTA sotaan kuvaa … että JR 31:stä, jossa minä … velin, lähti 40 rautavaaralais… kotiansa, ottaen aseet mu… ansa. Pojat kertoivat, että nä… metsäkaartilaiset joutuivat …teenottoihin poliisien kanssa. …ojat olivat avanneet konepis… olitulen, joten poliisien oli …dettävä karkuun“.

Sotamies **Eetu Meriläinen**, JR 31.

*

„MEIDÄN 6. komppaniasta oli …onta karkulaista. Minunkin …ttavani Aarne Karhu ja eräs …inen, jonka nimeä en muista, …htivät partioretkeltä kotiansa“.

Sotamies **Väinö Vihtaniemi**, JR 12, 6. kompp.

*

„RINTAMALTA karkaaminen on …uri. Komppaniastamme karka… 18 miestä“.

Sotamies **Otto Aalto**, JR 25, 10. kompp.

*

„SOTAPOLIISIT junassa kertoi… …at, että paperit on tutkittava …rkasti sen vuoksi, koska viime …ikoina on ilmaantunut paljon …arkulaisia“.

Sotamies **Jaakko Vähäperkiö**, 13. tykistöpatteri.

*

„RINTAMALTA karkaamistapauk… …a on ollut. 56. rykmentistä …arkasi sotamies Mäntymaa ja …ainion veljekset“.

Sotamies **Lauri Vallenius**, JR 60.

*

„KUN piilottelin armeijaan …outumista, tuli luokseni eräs …autnantin arvossa oleva mies ja …yysi minua lähtemään metsä…aartiin. Hän selitti, että met…äkorsussa säilyy paremmin, ja …ieltä sitten aletaan toiminta. …ainä suostuin, ja niinpä meitä …ietiin kaksi miestä yhtä aikaa …ään kylän lähelle olevalle kor… sulle, jossa oli 12 miestä. Aseistusta oli täällä 10 kivääriä, 2 konepistoolia, 2 automaattikivääriä, 20 käsikranaattia sekä taskuaseita. Miehet olivat kaikki armeijan puvuissa. Ruokaa meille hommasivat naiset. Pojat korsussa elävät kuin paroonit. Minä kotipaikkakunnalla hoopoillessani jouduin poliisien kynsiin ja sieltä rintamalle“.

Sotamies **Väinö Nevaranta**, Pärmin erillinen pataljoona.

Sotilaat odottavat sopivaa tilaisuutta kostoon

Sotamies Eino Haurinen kertoo:

„Vienan Heimosoturipataljoonan 2 komppanian päällikkö kapteeni Sisto on kelju mies. Hän santsautti poikia ja piti vartiossa vuorokausikaupalla siitä syystä, että pojat ylittivät lomaa. Esimerkiksi sotamies Houkkaa kapteeni Sisto piti kuukauden ajan vartiossa 6 tuntia päivässä siitä syystä, että Houkka anoi lomaa suoraan pataljoonan päälliköltä, eikä alentunut pyytämään sitä tuolta keljulta Sistolta. Kyllä se on monen sydän kyllästetty vihalla ja he odottavat vaan sopivaa tilaisuutta kostoon. Ja näin rintamaoloissa niitä tilaisuuksia aina sattuu“.

„KYLLÄ täälläkin jo tavallaan kaikki miehet ovat siellä jossakin. Paitsi on täällä semmonen „mettäkomppania“, jotka ovat karkuteillä eivätkä meinaa tulla **ollenkaan“.**

Helena Nordlund Eurasta.

*

„VENÄläistä tykkitulta. Paljon osumia. Ensimmäisestä komppaniasta on haavoittunut 7 henkeä ja toisesta myös muutamia. Ensimmäisestä komppaniasta karkasi 9 henkeä, ja kranaatinheitinjoukkueesta 2 henkeä“.

Ruotsalaisen luutnantin **S. E. Nauklerin** päiväkirjasta.

*

„SAIN Nupposelta hiljattain kirjeen, hän kertoi, että Laasanen ja Niemistö oli häipyneet. He olivat aika poikia“.

Kalle.

*

„TÄÄLLÄ on suuremmaksi osaksi käynyt niin, että kun joku pääsee lomalle, niin se tavallisesti jääkin sille reisulle, ainoastaan harvat palaavat määräaikana takaisin“.

Sotamies **Boris Poshehonov**, 1 Kpk 1920.

*

„LAURISTA ei nyt tiedetä mitään. Kyllä se lähti kotoa ja maanantaina piti lähteä Rajulinin Villen kanssa Kouvolasta rintamalle. Puuran Viljo on ja vähän sellaisella päällä, ei sitäkään tiedä, missä hän on. Oli pitkän aikaa omavaltaisella lomalla. Viljo oli sanonut, että rintamalle en lähde, menen ennen linnaan“.

Lyydia Tervola, Voikkaa.

Käytä vangiksi antautuessasi tunnussanaa:

„SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!“

Venäjäksi:

„DAVOLJNO VOINI, DALOI MANNERGEIMA!“

Suomalainen sotilas! Jos elämä on sinulle rakas, pelasta ajoissa henkesi, antautumalla vangiksi tahi li mällä metsäkaartiin! Muuten sinua odottaa varma kuol

Nyt on otollinen ...

(Jatkoa 1. siv.)

pettaa sota omalta kohdaltaan lähtemällä pois rintamalta, antautumalla vangiksi tai liittymällä metsäkaartin yhä taajeneviin riveihin.

Rintamakarkuruus on oikea ja hyväksyttävä teko kansan miehelle, jota tahdotaan ajaa kuolemaan vastoin hänen omaa tahtoaan, vieraan ja väärän asian puolesta.

Juuri nyt on otollinen aika metsäkaartiin lähtöön. Suomen kesäinen luonto, sankat metsät kalaisine järvineen, lampineen ja jokineen tarjoaa ihanteelliset olosuhteet metsäkaartien oleskelulle ja toiminnalle.

Metsäkaarteihin kuuluu jo tuhansia. Uusia liittyy sadoittain, niitä lähtee joka päivä miltei kaikista joukko-osastoista, ottaen mukaan aseensa ja mahdollisimman runsaasti ampumatarpeita.

Näin on metsäkaartista jo nyt muodostumassa sellainen voima, jolle mitkään poliisiviranomaiset eivät mitään mahda. Metsäkaartiliike on hyvä alku sille suurelle, valtavalle joukkoliikkeelle, joka on pelastava Suomen kansan tuhoisan sodan kourista.

ELÄKÖÖN METSÄKAARTI!

Niin metsä vastaa ...

(Jatkoa 2. siv.)

asiassa hävytöntä". Vielä me saamme nähdä sen päivän, jolloin kenraali Guderian ruikuttaa „puolivirallisesti": „Hyvä olisi kieltäytyä tankkien käytöstä". Me näemme vielä senkin päivän, jolloin SS-miehet, ammuttuaan viimeiset patruunansa, mylvivät: „Alas aseet!".

Räjähdyspommien vaikutus tavallisen Fritzin tietoisuuteen on hyvä: ilmasota puhdistaa saastutetut aivot. Ja lentohyökkäykset Saksan kaupunkeihin tulevat mitä suurimmassa määrin suosituiksi Englannissa. Saksaksi ei ole ollut sananlaskua: „Niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan". Mahdollisesti Fritzejä halutti juuri sen vuoksi vain **huutaa** ... Nyt he kuulevat pommien räjähdyksiä ja heti syntyy useita sananlaskuja, esim. „Niin Lübeckin kuin ventrynkin yllä" „Niin Berliinissä kuin Kievissäkin".

ILJA EHRENBU

Parooni Mannerheim-Münchhausenin HURJA PÄIVÄKÄSKY

KERROTAAN, ETTÄ MANNERHEIMIN PÄÄMA VALMISTELLAAN UUTTA YLIPÄÄLLIKÖN PÄIVÄK JOLLA SUOMEN ARMEIJAN SOTILAITA MATALAN NEMISEN JA SUOLAAMISEN UHALLA **KIELLET**

1. Nimittämästä Mannerheimiä sotahulluksi, armeijan hoopoimmaksi äijäksi, vanhaksi aasiksi lahtariksi jne.

2. Tekemästä pilkkaa Mannerheimin paljastetus kasta ja leskirouvaksi jääneestä miekantupesta, heimin risteistä ja natsoista y.m.

3. Ilmaisemasta kenellekään sitä suurta sotasal että Mannerheimiä vaivaa paha saksantauti.

4. Vihjailemasta siitä, kun Mannerheim tanssii polkkaa Hitlerin pillin mukaan.

5. Nauramasta Mannerheimin päämajassa vär „voitonsanomille".

6. Laulamasta „Silimien välliin" muuloin kuin nerheimin kunniaksi järjestetyissä isänmaallisissa tilaisuuksissa.

7. Vertailemasta Mannerheimiä surullisen ritariin Don Quijoteen, parooni Münchhauseniin, Jussiin, litin Tiltuun y.m. historiallisiin henkilöihin.

8. Virnistelemästä „Suur-Suomelle" ja sen ke Kalle Kustaa Mannerheim I:lle.

9. Muistelemasta niitä aikoja, jolloin Mannerhei mi Nikolai II:sen hovissa keisarinna Aleksandran la menkannattajana.

10. Muistelemasta vuotta 1918, jolloin Manne lahtautti toistasataa tuhatta Suomen miestä, ny Suomen armeijan sotamiesten isiä, ja jolloin hän suojeluskuntaparaatissa lausui kuolemattomat sanans

„Hyvä päivä, Lahti-pojat!".

Päiväkäskyn allekirjoittaa entinen Venäjän keisarin vartija, nykyinen Pien-Suomen sotamarsalkka ja tuleva „Suomen" **keisari**

Carl Gustav Mannerhei

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 55 Lauantaina, toukokuun 16 pnä 1942

MANNERHEIM TEKEE PILKKAA SUOMEN ÄIDEISTÄ

ÄITIEN PUOLESTA!

Lähes vuoden ajan ovat Suomen pojat vuodattaneet vertansa Hitler-Saksan ja suomalaisten tukkikapitalistien etujen puolesta. Sodan tuoman kurjuuden ja kärsimysten raskas taakka on ennen kaikkea Suomen äitien ja vaimojen kannettavana. Suuressa sydämen tuskassa odottavat kymmenet tuhannet äidit ja vaimot joka hetki sodan loppumista ja rakasta poikaansa tahi miestänsä rintamalta kotiin. Mutta yhä useammin saapuukin rakkaan omaisen kylmä ruumis.

Juuri kun tuo kärsimysten malja on kukkuroillaan, kun jokainen Suomen äiti tuntee, ettei elämä näin voi jatkua enää päivääkään — juuri silloin pannaan Helsingissä toimeen vertaansa vailla oleva ilveily suomalaisten äitien pilkkaamiseksi.

Toukokuun 10 päivänä kenraali Mannerheim antoi helisevä-sanaisen päiväkäskyn ja niin sanotun **lahjan** „kaikille Suomen äideille". Yleisradio ja sanomalehdistö pitivät kovaa ääntä. Koko korkea virkamiehistö, presidentti Rytiä ja ministeri Tanneria myöten, oli jalkeilla. Eduskunta kokoontui ottamaan vastaan valkoisen kenraalin lahjaa, joka suurin juhlamenoin ripustettiin Eduskuntatalon seinälle.

Mikä oli sitten kenraali Man-

(Jatkuu 4. siv.)

JOHAN VILHELM SNELLMAN
on sanonut:

„SUOMI EI VOI KOSKAAN SAAVUTTAA MITÄÄN VÄKIVALLOIN"

Tämä Suomen suurimman valtiomiehen ja ajattelijan **Snellmanin** lausunto on murhaavaa arvostelua nyky-Suomen vallanpitäjistä, suuruudenhulluista sapelinkalistelijoista ja pikkunarreista, Rydeistä ja Mannerheimeista, jotka kuvittelevat voivansa luoda „Suur-Suomensa" mahtavalta kuvittelevat voivansa luoda „Suur-Suomensa" mahtavalta naapurikansalta anastetulle maalle.

VAIMOJEN JA ÄITIEN KIRJEIST

Alikersantti **Ahti Laihorinnalle**, 9 Kpk 5835, kirjoittaa hänen äitinsä Maria Lindroos, Masku, Tenula, 23.3.42:

„Olin Sennin tykönä. He eivät tahdo saada sitäkään leipäannosta, mikä hiukkanen heille kuuluu. Sanoivat, että he ovat olleet jo monta päivää ilman leipää. Ossikin sanoi, että jos vielä saisi leipää tarpeekseen, niin yhdellä istumella söisi koko kyrsän".

* * *

Sotamies **Vilho N. Ruokoselle**, 9 Kpk 5835, kirjoittaa hänen vaimonsa Jenny Ruokonen, Turku, Hirvensalo, Maanpää, 20.3.42:

„Siitä pois pääsemisestä ei taida olla mitään tarkempaa tietoa, taitaa olla pelkkää huhua vaan, kuten niin monasti ennenkin. Tämä eläminen yksin ei oikein tahdo luistaa. Olen niin paljon vailla, kun sinä olet pois. Kunhan säilyisit edes hengissä. Siksi yritä parhaasi, että säilyt".

* * *

Eräälle tuntemattomalle sotilaalle kirjoittaa hänen äitinsä:

„En voinut kirjoittaa, kun kielsit kaiken kirjoittamisen täältä. Kyllä tämä aika kysyy hermoja. Kyllä sinä olet hermostunut, mutta kyllä olen minäkin. Kyllä isäkin on aika hermostunut, kun ei pääse kotiin. Minulle aina ehtimiseen tuodaan kansanhuollosta niitä lippuja, pitää luovuttaa kauheasti, 392 kiloa leipäviljaa ja kauroja 205 kiloa. Ei täällä ole muuta kun ikävää ja ikävää ja itkua. Aina vaan vesi juoksee silmistä ja sitten särkee päätä".

* * *

Alikersantti **Oiva Saukkolalle**, 9 Kpk 5835, kirjoittaa hänen vaimonsa Aune Saukkola, Vahto, 23.3.42:

„Koska vaan mahtaa tämä kurja sota loppua? Ei sitä muuta sen enempää odota ja toivo kuin sodan loppua, ettei kaikkia parhaita miehiä siellä tapeta".

Sotamies **Olavi Makkoselle**, 9 Kpk 5835, kirjoittaa hänen äitinsä Tilta Laakko, Kestilä, Keihäälä, 8.3.42:

„Ei minulle ole suotu täällä turvaa, vaikka muistankin, että onhan minulla vielä kaksi poikaa, kyllä ne minusta huolen pitää, kun tulen vanhaksi. Vaan ei minun ole annettu täällä olla ja asua lasteni kanssa, ne on viety minulta kaikki. Minun osani on ollut kova".

* * *

Sotamies **Aku Kemppaiselle**, 9 Kpk 5334, kirjoittaa hänen vaimonsa H. Kemppainen, Kuusamo, Karasti, 3.4.42:

„Kyllä sinä rakkaani et jaksa sieltä kunnialla selvitä. Voi kun näkisi edes kerrankaan sinua. En tahtoisi rakkaani sinusta erota millään. On ainainen kaipuun tunne, että saadaanko me koskaan elää yhteiselämää".

* * *

Sotamies **Paavo Penttilälle**, 9 Kpk 5020, kirjoittaa hänen äitinsä Anni Penttilä, Pudasjärvi, Osuuskauppa, 29.3.42:

„Aivan hirvittää ajatella, että sinäkin huonoissa kamppeissa saat siellä seisoa ehkä parastaikaa vartiossa ja palella. Kumpa se loppuisi tuo sota, ihmiskunnan kärsimyksien tuoja, ja loppuisi pian, se mahtaa olla jokaisen ajatus".

* * *

Sotamies **Paavo Penttilä**, 9 Kpk 5020, kirjoittaa [hä]nen isoäitinsä M. Pentt[ilä] Oulu, Asemakatu [...] 29.3.42:

„No eipä siitä sinun lom[a] tulosta tullut mitään. Mistä[h] se oikein johtuu, kun ensin lu[vat]taan eikä sitten päästetäkä[än]. Kun pääsisit lomalle edes, ole[m]me niin hartaasti sinua odo[t]neet monta viikkoa jo".

* * *

Vänrikki **Ilmari Pennas**[en], 9 Kpk 5021, kirjoittaa [hä]nen vaimonsa Maire P[en]nanen, Kuopio, Maaherr[a]katu 8, 5.4.42:

„Olen paljon enemmän [hu]olissani, koska mainitsit m[i]dollisesta sotatoimien lisäänty[m]sestä. Koetahan mahdollisim[man] hyvin suojella itseäsi".

* * *

Alikersantti **Unto Ho[nka]koskelle**, 9 Kpk 5290, [kir]joittaa hänen vaimo[nsa] Kaarin Honkikoski, Kan[gas]nen, Jylhä, 19.4.42:

„Kaustiselta on taas yksi [...]tunut, Kotosaaren Eero. E[i]siitä oli tullut tieto. Kyllä se [o]taasen kamalaa, kun alkaa [...]taistelut. Ei sitä tiedä milloin [...]kunkin vuoro".

* * *

RINTAMAMIEHET! Älkää uskoko sellaisiin juttuihin, [et] suomalaiset äidit haluaisivat uhrata poikiensa veren „Su[omi]Suomi"-seikkailun puolesta. Se on selustalla pinnailevien [...] mattipropagandistien sepittämää valhetta. Teidän äitinne, [vai]monne, sisarenne ja morsiamenne neuvovat teitä pelastam[aan] henkenne, palataksenne koteihinne terveinä ja elinvoimaisina.

Kuulkaa rakkaimpienne neuvoja! Älkää antako Mannerh[eim]min ja hänen verihurttiensa lahtauttaa itseänne! Nouskaa jo[ka] kotoimintaan Suomen kansan tapattajia vastaan! Antautuk[aa] vangeiksi, liittykää metsäkaartiin, tehkää mitä tahansa, kunh[aa] vaan pelastatte henkenne! Se on teidän äitienne, vaimojen[ne], sisartenne ja morsiantenne hartain toivomus.

Antakaa suojeluskuntalaisten ja muiden sotahullujen tap[aa] yksinään, jos heidän selkänsä syyhyy.

Sotavangit kirjoittavat kotiin

Suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään omaisilleen ja tuttavilleen.

Pyydämme lehtemme lukijoita lähettämään terveiset vankien kirjeiden otsikossa mainituille henkilöille.

* * *

Rouva Saara Korhonen, Ristijärvi kk. (Siirtola).

[R]akas äiti!

[O]pysty itse kirjoittamaan terveisiä sinulle, äitini, sillä [m]enettänyt oikean käteni. [M]ielessäni manannut mo[n]kertaan ne Suomen herrat, [j]oka aloittivat sodan ja tekivät [m]inustakin iänikuisen invaliidin, [e]n enää koskaan kykene [k]aamaan sitä huolenpitoa, jo[t]et minua kohtaan osoittanut. [O]sure äläkä hätäile, sillä pa[r]vielä kotia, ikävä kyllä — [k]ättömänä. Olen hyvässä sai[r]assa, jossa hoidetaan, niin [m]inä hoidit minua ollessani [v]ieni palleroinen.

Poikasi.

[Sotamies Tuomas Kemp]pi[n]en, JR 11, Kpk 9-5020.

* * *

Elsa Pienimäki, Multio, Sahrankarvi.

[T]erveiset kotiin!

[L]ähetän terveiset täältä Neu[v]ostoliitosta kotiin vaimolleni ja [p]ojalleni Erkille. Hyvin täällä on [k]oht[e]tty, on ollu hyvä kohtelu ja [m]inä olla terve.

Väinö.

[Sotamies Väinö Pienimäki, JR 14.

* * *

Emäntä Anni Kohonen, Särkisalmi, Savikumpu.

[R]akas äiti!

[T]erveisiä Teille, äiti, täältä [N]euvostoliiton sairaalasta. Kai[k]ki olette saaneet jo tietää ka[p]tiin joutumisestani. Olen lie[v]ä haavoittunut, mutta se pa[r]anee pian, sillä sairaalassa on [h]yvä hoito. Kun saatte tämän [k]irjeen, niin ilmoittakaa kaikille [m]inulleni. Antti ja toisetkin po[j]at voivat ehkä hyvin? Olisi pal[j]on kirjoitettavaa, mutta toiste lisää. Näkemiin vaan ja voikaa hyvin! Anna-Liisalle terveisiä myös!

Pauli.

Sotamies **Pauli Kohonen**, JR 11, Kpk 9-5020.

* * *

Metsänhoitaja A. Verho, Karstula.

Isä hyvä!

Olette kai saanut tietää, että olen joutunut sotavangiksi Neuvostoliittoon. Minua on pidetty hyvänä siitäkin huolimatta, että kuuluin suojeluskuntaan. Haavoituin jonkun verran ja nyt pääsen sairaalaan. Ja siellä hoidossa kyllä pian paranen. Taimi taisi käydä lomalla ja odotti minunkin tulevan. Kyllä varmaan vielä tavataan, kun pääsin pois sodasta, ettei tarvinnut itseäni tapattaa. Vuokolle paljon terveisiä! Voikaa hyvin!

Aulis.

Sotamies **Aulis Verho**, 35 rajavartiopataljoonasta.

* * *

Rouva Hilja Eskola, Raahe, Riihijärvi.

Rakas Hiljani!

Terveiseni täältä kaukaa sotasairaalasta! Olen täällä saamassa hoitoa haavoihini. Nyt olenkin jo aika virkeä kun käsi ja jalka alkavat parantua. Ruokaa me saamme riittävästi ja hoitajat kohtelevat meitä hyvin. Sinä, rakas vaimoni, olet alati minun mielessäni, vaan ehkä se pian koittaa se aika, että tulee rauha ja saamme tavata toisemme. Parhain terveisin sinua muistaen!

Väinösi.

Korpraali **Väinö Eskola**, JR 11.

* * *

Sirkka Helin, Turku, Itäinenkatu 9.

Sirkka hyvä!

Terveiset taas pitkästä aikaa, nyt olen täällä Neuvostoliiton puolella ja sota on mun osaltani ohi. Älä ole huolissasi mun tähteni, kyllä mä hyvin voin. Sano äidille paljon terveisiä! No, voikaa hyvin!

Eino.

Sotamies **Eino Helin**, JR 14.

* * *

Herra Kaattari, Oulun Hietasaari.

Rakkaat vanhemmat, siskot ja veljet!

Kevätterveiseni täältä Neuvostoliitosta! Elän ja voin kaikin puolin hyvin. Sodan päätyttyä tulen kotiin.

Sotamies **Ensio Kaattari.**

* * *

Silja Haurinen, Kemi, Karihaara, Marttala.

Rakkaat kotiväkeni, Silja ja Veikko!

Lähetän teille lämpimät terveiseni sinne kotia täältä Neuvostoliitosta. Minä elän ja voin hyvin. Sodan loputtua tulen luokseenne.

Sotamies **Eino Haurinen.**

* * *

Suomalaiset sotilaat!

Muistakaa mitä STALIN on sanonut päiväkäskyssään N:o 55 23.2.42:

„Punainen armeija ottaa saksalaisia sotamiehiä ja upseereita vangiksi, jos he antautuvat, ja säästää heidän henkensä. Punainen armeija tuhoaa saksalaisia sotamiehiä ja upseereita, jos he kieltäytyvät laskemasta aseitaan ja yrittävät ase kädessä orjuuttaa meidän kotimaatamme".

Nämä Stalinin sanat koskevat täydellisesti myöskin Suomen armeijan sotilaita ja upseereita.

Kuka nyt Suomessa pellot kyntää . . .

Eräs Punaisen armeijan partion vangiksi joutunut Suomen armeijan JR 56 12. komppanian sotamies kertoi haastateltaessa:

„Joukkueessa, johon kuuluin, oli paljon talonpoikia. Heitä huoletti kovasti kotitalouksien kevätkylvöt. Niiden vuoksi he olivat hyvin rauhattomia. Sen jälkeen, kun he saivat tietää, että hallitus on ryhtynyt puuhaamaan Ruotsista työvoimaa maataloustöihin, joutuivat he suorastaan suuttumuksen valtaan. He sanoivat, että nyt menee kaikki ihan sekaisin. Suoraan sanoen maataloustöistä ei tule mitään. Kyllä pitäisi itse päästä tekemään kevätkylvöt, samoin kuin muutkin maataloustyöt. Muuten ollaan huutavassa hukassa".

Suomen pellot odottavat kyntäjiään, Suomen omia miehiä. Mutta sotahullut hallitusherrat eivät suuriakaan sure sitä, tulevatko Suomen pellot kynnetyiksi ja kylvetyiksi ja onko kansalla ensi talvena suuhunpantavaa, vaikka he näön vuoksi pitävätkin suurta ääntä siitä, kuinka kevättyöt muka saadaan tehdyiksi naisten, lasten ja muukalaisten voimilla. Jokainen talonpoika ymmärtää, että tuollaiset puheet ovat pelkkää sotapropagandaa. Nuo herrat toivovat niittävänsä itselleen runsaan sadon siitä Suomen miesten verestä, joka heidän suunnitelmiensa mukaan on tänä kesänä vuotava vieläkin vuolaampina virtoina kuin viime kesänä.

Kansan suuttumus noita tapattajiaan vastaan on kasvamassa. Mutta Suomen miehet pääsevät kyntämään ja kylvämään peltojaan vasta sitten, kun tämä suuttumus puhkeaa määrätietoiseksi **joukkotoiminnaksi,** jolla tehdään loppu hallituksessa istuvien saksalaiskätyrien rikollisista aikeista, jolloin noihin herroihin nähden toteutuu sananlasku:

„JOKA TUULTA KYLVÄÄ, SE MYRSKYÄ NIITTÄÄ".

Suomen äideille

Mannerheim on palkinnut Suomen ä
„Vapauden" ristillä.

Nyt ristin tahtoo rintaas ripustaa
he, jotka ovat poikais veren juoneet,
ja leluillansa sua lohduttaa
nuo, jotka tuskan polton ovat povees tuoneet.

On sulle, äiti, kallis poikais veri,
ei sitä korvaa hopea, ei kulta.
Ei tyynny äidin tuimain tuskain meri,
ei poikaas takaisin suo haudan musta multa.

Ei hankiin jääneet koskaan kotiin käy,
ei äidin kyynelvirta koskaan ehdy;
ei kansan teurastuksen loppua viel' näy,
ei tekemättömäksi muutu rikos tehty.

Te äidit, joita leluin pilkataan,
nuo helyt vasten herrain naamaa lyökää,
näin huudahtaen: „Murhat kostetaan,
vaan veriprenikkanne, kurjat, itse syökää!"

H. ...

ÄITIEN PUOLESTA

(Jatkoa 1. siv.)

nerheimin „lahja" kovia kokeneille Suomen äideille? **Se oli risti!** Hely, joka kantaa nimeä „Vapauden risti".

Itse asiassa tuo valkoisen kenraalin lahja oli isku vasten Suomen äitien kasvoja. Se oli nykyisten vallanpitäjien kylmä vastaus Suomen äitien tuskaiseen kysymykseen, milloin sota loppuu. Se merkitsee sodan jatkamista ja uusia uhreja, uusia puuristejä Suomen kansalle, jonka hädästä nuo tunnottomat sotaseikkailijat lyövät mynttiä ja jonka he ovat ristiinnaulinneet. Voidaanko vielä katalammin häväistä Suomen kovia kokeneiden äitien ja vaimojen kärsimyksiä!

Mannerheimit ja ... luulevat säästyvänsä ... veriinsä nääntyvän ... halta nakkelemalla ... koita. Mutta he erehtyvät.

Suomen kovia koke... eivät kaipaa Mannerhei... lyjä eikä hepeneitä, ... kuin he eivät kaipaa ... vallanpitäjien „Suur... houreitakaan. He tahtov... kansa kotiin ja leipää ...

Suomen armeijan tilaat! Tehkää lopp... ne ja vaimojenne mitt... mista kärsimyksistä no... joukkotaisteluun tap... vastaan!

Alas Mannerheim riste... prenikoineen!

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

o 56 Tiistaina, toukokuun 19 pnä 1942

Mannerheimin tappio lähenee

PELASTA HENKESI, KANSAN MIES!

„PÄILYTTÄVIÄ VOITONSANOMIA"

Mannerheimin päämaja on vii... aikoina taaskin koettanut ...ada ihmisiä ottamaan vakaval... kannalta „voitonsanomia", ...ita siellä on rustattu Syvärin ... Louhen suunnilla muka käy...ristä „suurista taistelnista", „ve...äläisten suurhyökkäysten torju...kisesta", „Punaisen armeijan ...unnattomista tappioista" jne.

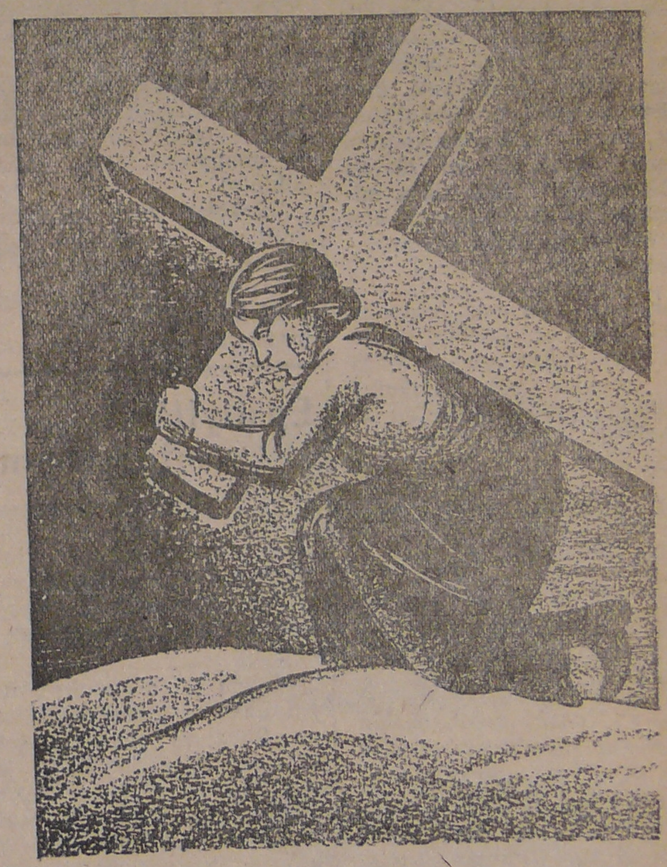
Neuvostoliiton viralliset tie...onnannot eivät kerro mitään ...uomattavista sotatoimista mai...ttuilla suunnilla. Mannerheimin ...äämajassa nähdään siis „pöpö...t" tahi — kuten niin monasti ...lkaisemminkin — siellä laske...aan taas liikkeelle tekaistuja ...voitonsanomia" kansan jymäyt...ämiseksi.

Tätä viimeksimainittua olettaa...usta tukee se kumma mekas...as, jonka Suomen yleisradion ... sanomalehdistön ammatti...uhkijat ovat noiden epäilyttä...ien „voitonsanomien" yhtey...essä nostaneet. Ne näet uhoi...evat Syvärin ja Louhen suun...alla käytyjen taisteluiden osoit...aneen, kuinka edullisia ja kestä...iä muka ovat Suomen armeijan ...udet „luonnolliset" puolustus...njat.

Tässä siis on koira haudattu...a. Tuulesta temmatut voitonsa...omat tulevat kuin tilauksesta,

(Jatkuu 2. siv.)

Suomen äitien risti

Käytä vangiksi antautuessasi tunnussanaa:
„SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!"

Venäjäksi:
„DAVOLJNO VOINI, DALOI MANNERGEIMA!"

Keljuttaa se..

Ei haluta lähteä tykinruoaksi

Sotamies Vilho Haliselle, 9 Kpk 5334, kirjoittaa korpraali A. Halinen, 1 Kpk 2012, huhtikuun 10 päivänä:

„Nyt sitä taas joudutaan linjoille. Olisi ollut ennemmin täällä takana ja tehnyt töitä ennenkuin olis lähtenyt vanjan tykinruuaksi. Jospa tämä joskus loppuisi, ettei tartteisi olla sydän kylmänä sinne linjoille menemässä. Nythän tämä hatuttaa vielä enemmän, kun täytyy jäädä tänne, ihan niin kun me oltaisi elinkautisia. Jussilta sain eilen kirjeen. Sanoi hatutuskäyrän olevan huipussaan. Tässä alkaa minullakin ne käyrät nousta, kun ei ole tietoa, koska pääsen lomalle“.

Korpraali Halinen haastelee kuten järkimies ainakin, mutta eipäs vaan jaksa vielä ajatella asiaa loppuun asti: kieltäytyä rupeamasta Suomen herrojen tykinruoaksi.

Polyteekkareitakin keljuttaa

Vänrikki **Pentti Hongistolle**, 9 Kpk 5334, kirjoittaa luutnantti Kalle Parpala, 1 Kpk 4766, huhtikuun 7 päivänä:

„Kun vaan saisit ollakin sellaisissa varmistustehtävissä, niin ei se kävis niinkään hengen päälle. Sillä en olisi ollenkaan halukas kuulemaan mitään surullisia uutisia sinusta, hyvä kaveri. Toivotaan parasta, ennen kaikkea, että saataisiin taas alkaa hinkata polyteekin ja kämpän väliä kirjat kainalossa“.

Polyteekkareista on aina sanottu, että ne vasta sotaurhoja ovat. Mutta pinnaaminen ja rintamalta pois pääseminen se näkyy olevan polyteekkari-upseereillakin aina mielessä. Niin, elämä se on jokaiselle rakas.

„Jos sotilaat saisivat tietää totuu... niin siitä olisi huonoja seurauksi...

sanoo Uhtuan suunnalla Punaisen armeijan vangiksi joutunut Suomen armeijan luutnantti REINO SULO REKOLA.

Kirjeenvaihtajamme kysymykseen kohtelusta Punaisen armeijan puolella luutnantti Rekola vastasi:

„Kohtelu on ollut hyvää vangiksi joutumisestani asti. Punaarmeijalaiset sitoivat haavani ja matkalla tuon tuostakin tiedustelivat, tarvitsenko minä jotakin.“

Kirjeenvaihtajamme: „Vangiksi jouduttuanne te pyysitte nopeasti suorittamaan kuulustelun ja ampumaan teidät. Mistä se johtui?“

„Rekola: „Olin vaikeasti haavoittunut ja tahdoin nopeasti vastata kysymyksiin, sillä luulin kohta kuolevani“.

Kirjeenvaihtajamme: „Huomaatteko jotakin eroa vankien kohtelussa täällä ja Suo... meijassa?“

Rekola: „Jos ei ole ... tuomaan vankia, niin ... tapauksissa meillä S... vankia kuulustellaan p... sitten hänet ammutaan“.

Kirjeenvaihtajamme: Suomen armeijan johto ... lee, että Punainen arme... telee vankejaan paholl...?

Rekola: „Mitään as... ja todisteita ei siitä tie... ole, mutta niin puhutaan ... kirjoittavat myös lehdet ... sematta esimerkkejä“.

Kirjeenvaihtajamme: ... vatko Suomen lehdet m... ne totta?“

Rekola: „On tosiaankin ... ero sillä, mitä meillä p... ja kirjoitetaan ja mitä ... nähnyt ja kokenut. ... noiden kirjoitusten tarko... on sotilaiden pettäminen.

Kirjeenvaihtajamme: ... te, joka olette saanut k... man lainopillisen sivi... suhtaudutte tuollaiseen ... seen?“

Rekola: „On olemassa ... tamaton laki, jonka per... sodan aikana vihollista ... taan niin paljon kuin ... lista. Jos sotilaat saisivat ... totuuden, niin siitä olisi ... seurauksia“.

Kirjeenvaihtajamme: ... on mielestänne todellise... malaisen isänmaanystäv... määrä tällä hetkellä?“

Rekola: „Sodan lopett...

Kirjeenvaihtajamme: ... Suomen kansa nykyään ... nen sodan jatkamiskys... sä?“

Rekola: „Kansan ene... toivoo sodan loppumista“.

Kirjeenvaihtajamme: „... men kansalle on sanot... tuus, mutta kaikki Suo... gaaliset puolueet syöttä... valheita“.

Rekola: „Täytyy myön... tä asianlaita on tosiaankin

Epäilyttäviä „voitonsanomia“

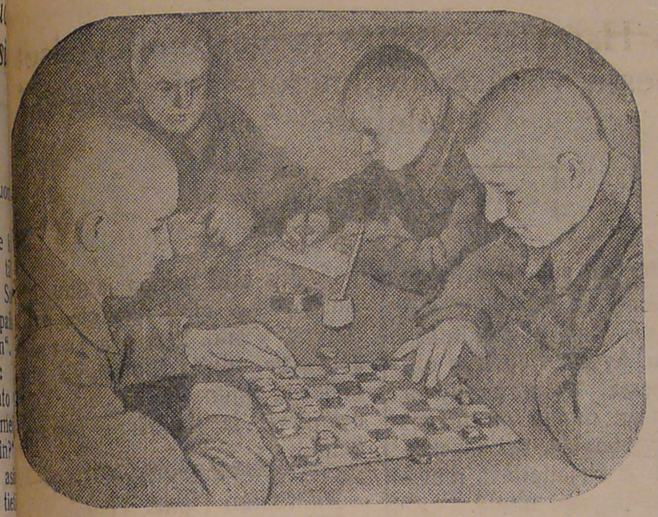
(Jatkoa 1. siv.)

jotta naurunalaiseksi tullutta “Suur-Suomi“-propagandaa voitaisiin jatkaa loruilla „luonnollisista“ rajoista. Konstit on monet.

Milloin alkaa Punaisen armeijan todellinen suurhyökkäys, se on Punaisen armeijan johdon vallassa. Mutta tietäköön jokainen Suomen armeijan sotilas jo etukäteen, että **jokainen Suomen armeijan puolustuslinja, joka kulkee Neuvostoliiton rajojen sisäpuolella, on oleva kymmenien tuhansien Suomen miesten joukkohauta**, niin „luonnolliselta“ kuin tuo linja ja Suomen miesten joukkotapattaminen saattaakin tuntua Suomen hallituksessa istuvien saksalaiskätyrien mielestä.

Suuret tuhoamistaistelut ovat vasta edessä. Edessä on Suomen armeijan veristen tappioiden aika. Mannerheimin „Suur-Suomi“-seikkailun surkea loppu.

SUOMALAISTEN SOTAVANKIEN ELÄMÄÄ NEUVOSTOLIITOSSA

NÄEMME VIELÄ KOTISEUTUMME

(Sotavangiksi antautuneen entisen Pärmin pataljoonan sotamiehen Tauno Auvisen kirjoitus)

Minulle on tullut tilaisuus kirjoittaa teille, siellä rintamalla oleville Suomen armeijan sotilaille, minkälaista on sotavankien kohtelu Neuvostoliitossa, miten sotavankien henkisen elämän ja kulttuurin sekä fyysillisen kuntoisuuden kehittämisestä pidetään huolta ja miten siihen uhrataan aikaa ja varoja.

Sotavankileirillämme toimii säännöllisesti äänielokuvateatteri. Saamme katsoa maailman parhaita filmejä, sekä amerikkalaisia että neuvostolaisia.

Järjestämme säännöllisesti ohjelmallisia illanviettoja ja juhlia, joissa suoritamme itsenäisesti ohjelmaa, oman mielemme mukaan.

Meillä toimii säännöllisesti laulukuoro. Käytettävissämme on suuri ja monipuolinen lainakirjasta. On erikoinen lukusali. Siellä järjestämme ajanvietepelejä, joista oheelliset kuvatkin kertovat, ja luemme. Lukusalissamme toimii myöskin säännöllisesti erilaisia opiskelukerhoja. Meille on annettu mahdollisuudet työskennellä omilla ammattialoillamme.

Kun vielä lisään tähän, että meillä ruoka riittää ja se on monipuolista, niin voin vakuuttaa teille, pojat, siellä rintamalinjan toisella puolella, että me elämme paremmin kuin te siellä. Sotavankeus muodostui meidän täällä olevien onneksi, sillä me saamme vielä nähdä elävänä kotiseutumme, mutta teille se on kyseenalaista, ellette jätä sitä mieletöntä herrojen sotaa, joko antautumalla Punaisen armeijan vangiksi tai lähtemällä kotianne, eli siirtymällä metsäkaartiin.

Neuvostoliiton Puolustusasiain Kansankomissaari Stalin sanoi Päiväkäskyssään helmikuun 23 päivältä:

„Punainen armeija ottaa saksalaisia sotamiehiä ja upseereita vangeiksi, jos he antautuvat, ja säästää heidän henkensä. Punainen armeija tuhoaa saksalaisia sotamiehiä ja upseereita, jos he kieltäytyvät laskemasta aseitaan ja yrittävät ase kädessä orjuuttaa meidän kotimaatamme. Muistakaa suuren venäläisen kirjailijan Maxim Gorkin sanat: „Jos vihollinen ei antaudu, niin se tuhotaan“.

Suomen armeijan sotamiehet ja upseerit! Muistakaa, että tämä koskee täydellisesti teitäkin. Älkää tapattako itseänne! Seuratkaa vangeiksi antautuneiden aseveljienne esimerkkiä! Säästäkää elämänne!

***Suomen pellot odottavat kyntäjiään, perheet huoltaji
Palaa kotiisi, Suomen mies! Rintamalla sinua odotta
varma kuolema***

Ruotukaverasten kesken

ÄITIEN RISTI

„Jokos sinä tiedät siitä rististä, jonka se Mannerheim on antanut Suomen äideille".

„Vielä tuota kehtaat kysyä. Kyllähän sen nyt jokainen tietää. Ristiä sitä on minunkin äidilläni kerrakseen. Kolme poikaa on jo kaatunut, ja minä, veljeksistä viimeinen, olen odottamassa vuoroani suorasääristen komppaniaan. Isä kuoli lavantautiin ja sisko hukuttautui järveen, senjälkeen kun saksmannit olivat hänet raiskanneet. Samanlaista ristiä tämä Mannerheimin sota on tuottanut useammille Suomen kodeille".

„Sinä et näemmä ole ensinkään kuusella päivän suurtapahtumista, kun et älyä, mistä rististä nyt on kysymys. Mannerheim on näet oikein juhlallisesti lahjoittanut Suomen äideille Vapauden ristin, sellaisen prenikan. Eikö lanttusi vieläkään ala säteillä?"

„Olisit sitten heti sanonut, että prenikan. No on silläkin vanhalla hoopolla kotkotukset. Mutta miksi juuri Vapauden ristin, eikä Mannerheimin ristiä?"

„Se Mannerheimin risti on tullut niin huonoon huutoon, kun sille virnistelevät kaikki, yksinpä harakatkin aidanseipäistä. Koko kansa sanoo hautuumaan ristejä vain „Mannerheimin risteiksi". Kyllä ne herrat sen ovat haistaneet, millaisen elämän siitä työläis- ja talonpoikaisäidit nostaisivat, jos heitä vielä ärsytettäisiin ja pilkattaisiin sillä huonomaineisella Mannerheimin ristillä. Ne luulevat, että Vapauden risti tärppää paremmin".

„Siinä ne erehtyvät. Risti kun risti, prenikka kun prenikka, humpuuki kun humpuuki. Ällöttää ja ärsyttää se tuollainen ilveily rehellisiä kansan naisia joka tapauksessa, pilkataan sitten „Vapauden ristillä", „Mannerheimin ristillä" tahi „humpuukiristillä. Ei minun ainakaan kaipaa noita Mannerheimin prenikoita".

„Ei minunkaan".

Janne Hautalan myötä- ja vastoinkäymi Suomessa vallitsevan „uuden järjestykse oloissa

Otteita päiväkirjasta

Helmikuun 10 pnä. Horjumaton uskollisuuteni Adolf Hitleriä kohtaan on tullut palkituksi. Olen saanut hyvän työpaikan ohranalaitoksessa. Työni on hyvin yksinkertaista: minun on liikuskeltava kaupungilla, seisoskeltava jonoissa ja kirjoitettava muistiin tyytymättömien nimiä.

Helmikuun 28 pnä. Olen onneton! Tänään sain pumpsit työpaikastani. Kekseliäisyyteni tuhosi minut! Kyllästyttyäni seisoskelemaan pakkasessa kirjoittelemassa tyytymättömien (joita on legio!) nimiä, minä hankin kaupunkimme asukkaiden osoitehakemiston ja vein sen ohranapäällikölle, liittäen siihen seuraavan huomautuksen: „Lukuunottamatta rintamalla kaatuneita, nälkään kuolleita ja vankiloissa istuvia ovat kaikki luettelossa mainitut henkilöt tyytymättömiä ja siis myöskin epäluotettavia".

Maaliskuun 13 pnä. Tänään minut vangittiin ja jouduin kuin jouduinkin tyrmään. Tämä johtui nähtävästi siitä, että unohdin pyyhkiä oman nimeni pois tuosta onnettomasta kirjasta.

Maaliskuun 20 pnä. Vankilaan tuodaan yhä uusia ja uusia epäluotettavia ja „myrkyn kylvä-

jiä". Jos tätä menoa jatku Euroopassa ei kohta ole, tietysti Väinö Tanneria ja Jahvettia, muita luotettavi malaisia kuin Hitlerinen, belsjärvi ja friihärre M heim.

Huhtikuun 1 pnä. Tänään lä kävi itse sotamarsalkka tyään meille muutamia kys siä hän sanoi: „Lahtipojat, ta te olema vappa! Hoome läkte vappaektosesti rin sillä kohta alkka yks suu väthöökkäys".

Monet meistä itkivät (il tietenkin).

Huhtikuun 5 pnä. Oliv hällä lähettää minutkin yle rytäkässä „kevähöökkäyks Ehdin kuitenkin jättää anomuksen, että rintamalle tys vaihdettaisiin elinkau vankeudeksi, ja anomukse väksyttiin. Nähtävästi olen rin „myrkynkylväjä" Suom Monet muut seurasivat esi kiäni, mutta heidän anomu hyljättiin. Toistaiseksi olen tyväinen olooni. Vankilass toimeentuloni sentään jo turvattu, mitä ei voi sano vapaalla jalalla olevista ma histäni.

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 57 Perjantaina, toukokuun 22 pnä 1942

Eläköön Suomen kansa! Kuolema lahtareille!

Suojeluskuntalaiset ovat Suomen kansan vihollisia

Kansan viha Suomen hallituksessa istuvaa seikkailijakoplaa vastaan kasvaa päivä päivältä.

Mutta on muistettava, että tuolla koplalla on, vaikkakin pienilukuinen, mutta paatunut kätyrilaumansa, joka häärää välittömästi kansan keskuudessa. Ne ovat niitä, joita Suomen kansa on vuodesta 1905 alkaen nimittänyt **lahtareiksi.**

Lahtareilla on omat järjestönsä, **suojeluskunnat.** Työläisiä ja omien kättensä työllä eläviä talonpoikia ei tuohon järjestöön ole saatu paljoakaan narratuksi, kaikista värväysyrityksistä huolimatta.

Suomen työtätekevä kansa ei milloinkaan unohda eikä milloinkaan anna anteeksi niiden kymmenien tuhansien suomalaisten työläisten, torpparien ja muiden kansan miesten joukkomurhia, joita suojeluskuntalahtarit suorittivat vuonna 1918.

Mutta se tehtävä, jota suojeluskuntalaiset suorittavat tässä sodassa, on itse asiassa yhtä kalaa pyövelinpalvelusta, kuin se,

(Jatkuu 3. siv.)

PUNAISEN ARMEIJAN MENESTYKSELLINEN HYÖKKÄYS HARKOVIN SUUNNALLA

NEUVOSTOLIITON TIETOTOIMISTO ILMOITTAA:

Toukokuun 12 päivänä meidän joukkomme siirtyivät hyökkäykseen Harkovin suunnalla, murtivat saksalaisten puolustuslinjat ja etenevät länteen, lyöden takaisin suurten saksalaisten hyökkäysvaunuyhdistelmien ja moottoroidun jalkaväen vastarynnäköt.

Toukokuun 12 ja 16 päivän välisenä aikana meidän joukko-osastomme ovat edenneet 20—60 km ja vapauttaneet yli 300 asutuskeskusta.

Mainittuna aikana ovat sotajoukkomme vallanneet **viholliselta seuraavan sotasaaliin: 365 tykkiä, 25 hyökkäysvaunua, 188 kranaatinheitintä, 379 konekivääriä, 46.413 ammusta ja erikseen 89 laatikollista ammuksia, 23.284 miinaa, noin 1.000.000 patruunaa, 13.000 kranaattia, 90 autoa, 29 radioasemaa, 38 tykistö-, elintarvike- ja vaatetusvarastoa.**

Yli 1.200 vihollisen sotamiestä ja upseeria on otettu vangiksi.

Samana aikana on tuhottu: 400 saksalaista hyökkäysvaunua, 210 tykkiä, 33 kranaatinheitintä, 217 konekivääriä, noin 700 autoa, yli 100 ajoneuvoa kuormineen, 12 erilaista varastoa ja 147 lentokonetta.

Noin 12.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria on tuhottu.

Hyökkäys jatkuu.

MEIDÄN ON LYÖTÄVÄ MAAHAN SAKSALAISET MIEHITTÄJÄT VIIMEISEEN MIEHEEN, ELLEIVÄT HE ANTAUDU VANGEIKSI.

STALIN.

* * *

Mitä koroa kirjoitetaan

Sotamies **Paavo Penttilälle**, 9 Kpk 5020, kirjoittaa hänen veljensä Pentti Penttilä, Pudasjärven osuuskauppa:

„Olen taasen koko aamun ollut kylällä hevosta hommaamassa, vaan sitä ei saa mistään. Ei koko kylältä, vaikka minä olen koettanut kysellä joka talosta".

* * *

Sotamies **Sulo Näpänkankaalle**, 9 Kpk 5023, kirjoittaa Signe Alakylmänen, Muhos, Kylmälä, 12.4.42:

„Tuo kaunis ilmakaan ei voi tehdä mieltä iloiseksi, kun raskas suru painaa mieltä. Kotiin on saapunut viesti „sieltä jostakin". Veljeni on uhrannut henkensä. Hän oli ainoa mies, joka teki kaikki työt, sillä isäkin on jo melko vanha ja nuoremmasta veljestä ei ole vielä isosti töihin. Kyllä sota on julmaa, nyt sen vasta oikein huomaan. Voi kun se loppuis pian, niin ehtisi monen nuoren miehen elämä sääs-tyä".

* * *

Korpraali **Markku Riihoselle**, 9 Kpk 5835, kirjoittaa hänen vaimonsa Martta Riihonen, Haapamäki:

„Minun piti tarkkaan luovuttaa ruis. Iso hinkalo meni tyhjäksi ja ne rukiin eineet kuivaajan lattialta".

* * *

Korpraali **A. N. Peltomäelle**, 9 Kpk 5835, kirjoittaa hänen vaimonsa S. Peltomäki, Nousiainen, Saksala, 21.3.42:

„Minun ajatukseni taas pyörii siellä ja täällä, eikä tahdo ottaa kirjeeseen osaa. Kirjoitit keväisistä töistä, mikä onkin tärkeintä. Siemenistä ei ole mitään tietoa. Vehnästä ei ole mitään jäellä. Minä ajattelin pian tästä lähteä jonnekin päin hakemaan siementä. Eli ei tiedä mitään poispääsystä, ei taida enää olla toivoakaan".

KANSAN NAISET VIHAAVAT LOTTIA

Kurikasta kirjoittaa muuan nuori vaimo rintamalla olevalle miehelleen:

„Kuulehan, onko siellä niiden arvoisien lottien kanttiineja. Rakas, on niin keljua, kun naiset siellä niin häpäisevät itsensä ja vielä muidenkin suomalaisten naisten maineen. Uskon, ettet sinä ala niiden lottien kanssa minkäänlaisiin tekemisiin".

Lotat häpäisevät suomalaisen naisen maineen, porsastellessaan Mannerheimin upseerien ja saksalaisten „takuumiesten" kanssa. He häpäisevät sen vielä enemmän urkkimalla ja ohranoimalla suomalaisten kansan miesten kintereillä. Halveksittavia olentoja nuo naaraslahtarit ovat jokka suhteessa.

Reserviläiselle **Viljam Lauriolle**, 9 Kpk 5826, kirjoittaa Hilja Tuominen, Lemu, 2.3.42:

„Olin taas miehen korvikkeena. Ei se korvikkeena olo mitään helppoa eikä kehuttavaa ole. Selkäni on niin hiton kuitti".

Eräälle **Arvolle** rint... le, kirjoittaa joku ... Hinnerjoelta, 22.3.42:

„Hyvin ikävä juttu, että ... dut olemaan siellä ja sitten ... lä kärsimään nälkää. Elok... annokset ovat nyt jouduttu ... tamaan pois ja myöskin s... net. Milläs nyt kylvetään, ... nyt jo siemen syödään, niin ... elokuun annoksetkin".

* * *

Eräs äiti kirjoittaa ... malla olevalle pojalleen:

„Minulle aina ehtimiseen ... daan kansanhuollosta niitä ... puja. Pitää luovuttaa kaut... 392 kiloa leipäviljaa ja ka... 205 kiloa. Isäkin on aika ... mostunut, kun ei täällä ... muuta kun ikävää ja it... vaan ja itkua. Olen hermost... aina vaan vesi juoksee silm...

* * *

Sotamies **Sulo Näpänkaalle**, 9 Kpk 5023, ki... taa hänen veljensä I. N... kangas, Kestilä, 22.3.42:

„Kyllä se vaan on ikävää ... tulee aina sieltä rintamalta ... moisia surunviestejä. Tuo ... vähäinenkin menee sekaisin ... tuommoista kuuluu".

◆ ◆ ◆

KEVÄTKYLVÖT OVAT OVELLA. Suomen pelloilla ... taisiin nyt kaikki työkykyiset miehet, samoin kuin hevos... mutta ne ovat vieraalla maalla, tuhoutumassa Suomen ... herrain valloitusseikkailun uhreina.

Jokainen maataloustöitä ymmärtävä ihminen käsittää ... niitä ei kunnolla suorite ta miesten ja hevosten korvikkeiksi ... hatuilla nälkiintyneillä naisilla, lapsilla ja vanhuksilla.

Suomalaiset sotilaat! Jos tahdotte, että ... länne on ensi talvena suuhunpantavaa ja että Suomen ... säästyy nälkäkuolemalta, niin lähtekää joukolla koteihinne ... täen suojeluskunta-lahtarit yksinään tapattamaan itseään.

SOTAVANKIEN LAUSUNTOJA

SUOMALAISET TYÖLÄISET JA TALONPOJAT VIHAAVAT SUOJELUSKUNTALAISIA

* * *

„Minun käteni jäi toimettomaksi. Minusta tuli iänikuinen ... valiidi. Siihen minä katson ... yllisiksi Suomen hallitusherrat. ... Olen kuitenkin iloinen, että jou... uin vangiksi, sillä säilyinhän ... ittenkin elävänä ja tulen näke... ...nään perheeni. On vain ikävä, ... että toiset saavat uhrata henken... ...ä siellä korvessa herrojen edes...ä".

Sotamies **Eino Pelkonen**, JR 54.

* * *

„Maatalouden syystyöt jäivät melkein kokonaisuudessaan suorittamatta. Tekemättä ovat jääneet metsissä halot, ajamatta talviajot jne. Nyt on käsissä maatalouden kevättyöt. Kuka niitä tekee? Kaipa Suomen yleisradio. Se „suorittaa" kevätkylvöt. Sehän se on „tehnyt" muutkin työt — „hakannut" halot, „ajanut" talviajot y.m."

Sotamies **Lauri Vallenius**, JR 60.

* * *

„Kotitalossani Vuokon kyläsä ei maatöitä ole suoritettu siltä molemmat veljekset olemme armeijassa. Meiltä vietiin nytkin ainut hevonen armeijan käytettäväksi. Suojeluskuntalaiset, kuten esimerkiksi Riipinen, ovat saaneet hevosensa pitää. Talonpojat ovatkin sitä mieltä, ettei tästä sodasta ole muille hyötyä kuin tukkikapitalisteille ja suurille metsien omistajille".

Sotamies **Veikko Korpelainen**, KTR 15.

* * *

„Minä en kuulunut suojeluskuntaan ja olen sitä mieltä, ettei meillä talonpojilla ole sinne mitään asiaa. Tämän hyvin ymmärtävät Suoparisaaren kylän talonpojat. Niinpä 30 talosta kuuluu vain yksi talollinen suojeluskuntaan".

Sotamies **Pekka Päivinen**, Linnoituspataljoona 10.

* * *

„Rintamalla olevat talonpojat eivät halua sotia. He toivovat rauhaa. Sotahulluja ovat vain ne, jotka pinnaavat kotirintamalla ja hyötyvät sodasta, kuten Kesälahden kunnan kasööri, suojeluskuntalainen Pekka Kupiainen. Niinpä hän viime sodan aikana, kun tehtiin rauha, sanoi: „Ois antanut vain veren vuotaa", mitä vielä säesti hänen vaimonsa: „Minua ihan lamauttaa tuo rauha". Niin myöskin suurtilallinen Käihkö pinnailee kahden poikansa kanssa kotirintamalla, nauttien valtion palkkaa ja ryöväten tavallisilta talonpojilta viimeisetkin leipäpalat. Kiihkeinä suojeluskuntalaisina heidän tehtäväkseen on annettu ottaa kiinni sotakarkulaisia ja pitää silmällä puntiksella kävijöitä. Suojeluskuntalaisilta Ketolaiselta ja Põllöseltä ei armeijaan otettu yhtään hevosta, vaikka heillä on niitä useampia. Minulta sen sijaan vietiin viimeinen hevonen".

Sotamies **Toivo Pennanen**, Linnoituspataljoona 10.

* * *

„Vaikka meidän joukkomme on valikoitua sakkia, niin siitä huolimatta siinä ilmenee voimakas suojeluskuntavastainen mieliala. Tästä pojat puhuvat usein. Niinpä Viitasen Erkki sanoi, että hulluja ovat sellaiset, jotka menevät suojeluskuntaan. Minä henkilökohtaisesti olen kuulunut suojeluskuntaan, mutta jo pitemmän aikaa olen ollut sitä mieltä, että kyllä Viitanen oli oikeassa, sillä kyllä näitä torrakoita on saatu tarpeeksi kantaa".

Sotamies **Sauro**, JR 32.

* * *

Suomen pellot odottavat kyntäjiään, perheet huoltajiaan. Palaa kotiisi, Suomen mies! Rintamalla sinua odottaa varma kuolema.

SUOJELUSKUNTALAISET OVAT ...

(Jatkoa 1. siv.)

mitä he suorittivat vuonna 1918. He toimivat näet Suomen hallitusherrojen virkaintoisimpina apureina Suomen miesten joukkotapattamisessa, suostutellen ja uhkaillen, ohranoiden ja terrorisoiden. Ohranoiminen on erikoisesti myöskin **lottien** päätehtävä.

Armeijassa palvelevat suojeluskuntalaiset koettavat **salata** muilta sotilailta tuohon huonomaineiseen lahtarijärjestöön kuulumisensa. He tekevtvvät mielellään „yksiksi Pulliaisiksi" muiden sotamiesten ja aliupseerien kanssa.

Mutta rehellinen kansan mies osaa jo terveellä vaistollaankin tehdä eron lahtarin ja ihmisen välillä. Lahtarin tuntee olemuksestaan, käytöksestään, puheistaan. Kansan mies ei erehdy, kun hän pitää lahtarelna kaikkia niitä, jotka yhä vieläkin ovat sodan jatkamisen kannalla, niitä, jotka yllyttävät toisia tapattamaan itseään, ylistelevät Mannerheimiä ja puolustelevat saksalaisia, kannattavat nykyistä hallitusta ja sen „Suur-Suomi"-humpuukia. Suojeluskuntalaisilla on kaikenlaisia etuoikeuksia. He saavat helposti lomia kaikenlaisilla verukkeilla j.n.e.

Kyllä ne tunnetaan, nuo lahtarit. Kyllä heitä rehelliset kansan miehet vihaavatkin. Monissa joukko-osastoissa on heille jo annettu asiaankuuluvaa „sakin hivutusta".

Mutta se ei vielä riitä. Lahtareita on lyötävä kaikkialla, edestä ja takaa, aina missä ja milloin heidät tavataan ohranoimassa ja rikollista sotayllytystä harjoittamassa. Sillä tavoin joudutetaan sodan päättymistä.

Siis lyötäköön lahtareita, että Suomen kansa saisi elää!

Sota riittäköön! Alas Mannerheim

HULLU POIKA HUITTISISTA
vetää miekan ulos tupestaan

„Suur-Suomen" ylimyspiireistä saatujen tietojen mukaan on asianajaja Risto Ryti Huittisista jättänyt eduskunnalle esityksen laiksi, jolla kaikkia Suomen kansalaisia

KIELLETÄÄN
lahtaamisen uhalla:

§ 1. **Muistamasta** niitä aikoja, jolloin Suomen kansalle luvattiin sodan pikaista loppumista, ensin ennen elonkorjuuta, sitten ennen syyskylvöjä, sitten taas ennen talven tuloa j.n.e.

§ 2. **Luulemasta**, että Suomen kansa vielä tarvitsee suuhunpantavaa.

§ 3. **Näkemästä** saksalaisten „takuumiesten" kukkoilua ja konnantöitä.

§ 4. **Puhumasta** siitä, että Väinö Tanner makaa saman peiton alla Kustaa Mannerheimin kanssa.

§ 5. **Huomaamasta**, että Ryti, Mannerheim, Rangell, Walden ja Tanner ovat saksmannin juoksupoikia, Hitlerin sätkyäijiä, takuumiesten aisankannattajia jne.

§ 6. **Vihjailemasta**, että edellisessä pykälässä mainitut herrat potevat parantumatonta saksantautia.

§ 7. **Nauramasta** ja naurattamasta toisia sillä, kun kahdessa edellisessä pykälässä mainitut konkarit tanssivat saksanpolkkaa.

§ 8. **Virnistelemästä** „Suur-Suomi"-huushollille.

§ 9. **Nimittämästä** Tanneria, Hakkilaa ja Salovaaraa hakaristisosialisteiksi.

§ 10. **Epäilemästä** sitä, että Walden ja Tanner himoitsisivat sankarikuolemaa, **jos** heillä olisi pienempi maha ja **jos** he eivät vielä hartaammin himoitsisi maallista rikkautta.

§ 11. **Sanomasta** suojeluskuntalaisia lahtareiksi.

§ 12. **Kyselemästä**, kuinka moni Suomen mies on jo saanut Mannerheimin ritarikunnan puuristin.

§ 13. **Mainitsemasta** keskusteluissa ja kirjevaihdossa mitään kaikesta siitä, mikä harmittaa, keljuttaa, hatuttaa ja jurppii.

Lakiesityksen on allekirjoittanut

RISTO RYTI, Huittisten Salomo suuri.

Käytä vangiksi antautuessasi tunnussanaa:
„SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!"

Venäjäksi:
„DAVOLJNO VOINI, DALOI MANNERGEIMAI"

Kun selusta-pinnarit juhlivat
„sankarivainajien muistoa"

Kotirintaman urhoollinen kiherra Rydistä, suurlisti Waldenista ja urheilija Rangellista viettivät viime sunnuntaina t.k. 17 pnä, n.s. „sankarivainajien muistojuhlaa".

Kaikenlaiset selustapinnarit tivät tuona päivänä teatteriheliseväsanaisia, mutta sisältöisiä korupuheita. taanpa jonkun heistä onnistuneen herauttamaan krokodiilin leenkin silmänurkkaansa nerheimin tapattamien S miesten muistolle.

„Sankarivainajien muisto muodostui karkeaksi kaatuneiden Suomen sotaleskien ja -orpojen nuksella. Tuon ilveilyn oli niin kömpelöä, että suinkaan saavuteta sitä tusta, johon pyrittiin, kannustamaan loppujakin men miehiä lahtauttamaan Saksan fascistien ja tukkikapitalistien tykinruok

Olisi muuten odottanut Suomen hallitusherrat edes „sankarivainajien vihdoinkin rehellisesti neet kansalle tässä sodassa tuneiden Suomen miesten määrän, vaikkapa osap Mutta mitä vielä! He kie ja kaartavat tätä kysy edelleenkin kuin kissa puuroa, vaikka ovatkin hanakoita esittämään huim merotietoja, leuhkiessaan sen armeijan menetyksistä.

Tämäkin seikka puole osoittaa, että Suomen herrain lavastama „sankari jien päivä" oli pelkkää hyvin läpinäkyvässä propa datarkoituksessa.

SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 58 — Maanantaina, toukokuun 25 pnä 1942

SUOMI VAPAAKSI SAKSALAISTEN „TAKUUMIESTEN" HOLHOUKSESTA!

MITEN SAKSALAISISTA PÄÄSTÄÄN?

Kun Suomen hallitusherrat lyhytnäköisten valloituspyyteittensä sokaisemina lyöttäytyivät Hitlerin liittolaisiksi ja kansan mielletä kysymättä päästivät Saksan fascistien sotalaumat Suomeen lisännöimään, oli useimmilla suomalaisilla vain kaukainen aavistus, että siitä ei mitään hyvää seuraa.

Nyt tuon seikkailupolitiikan hedelmät ovat kaikkien nähtävissä. Sen turmiollisuus on kaikille ilmeinen. Sen tuntee omasta katkerasta kokemuksestaan jokainen suomalainen.

Sen tuntevat ennen kaikkea **rintamasotilaat,** joita muukalaisilla „takuumiehillä" peloitellen on jo lähes vuoden päivät ajettu teurastettaviksi vieraan asian puolesta.

Sen tuntevat **kotirintaman työtätekevät,** jotka onnettomasta sodasta johtuvan kurjuuden ja nälän lisäksi saavat kokea kaikenlaista häväistystä ja nöyryytystä selustalla kukkoilevien, mässäilevien, juopottelevien, irstailevien ja raiskaavien röyhkeiden saksalaisten taholta.

Sen tuntevat varsinkin **talonpojat,** jotka ovat erikoisesti Pohjois-Suomessa saaneet maistaa saksalaisten „urhojen" ryöstö-

(Jatkuu 2. siv.)

MUOTITANSSI

„Heilani soitteli saksanpolkkaa elämäni kanteleella".

Saksanpolkka on viime kesästä alkaen tullut muotiin Suomen hallituspiireissä.

Etualalla nähdään: Mannerheim ja Tanner, Walden ja Ryti.

EUROOPAN KANSOJEN VAPAUSTAISTELU HITLERILÄISIÄ ORJUUTTAJIA VASTAAN

„Orjuutettujen kansojen taistelu saksalaisten fascistirosvojen valtakomentoa vastaan alkaa saada yleisen luonteen. Kaikissa miehitetyissä maissa ovat tulleet tavallisiksi ilmiöiksi sabotaashi sotatarviketehtailla, saksalaisten varastojen räjähdyttämiset, saksalaisten sotilasjunien raiteilta suistamiset, saksalaisten sotamiesten ja upseerien tapot. Sissisodan liekki on levinnyt koko Jugoslaviaan ja saksalaisten miehittämille Neuvostoliiton alueille".

STALIN.

NORJASSA

kasvaa lakkoliike. Huhtikuussa puhkesi Trondheimissä satamatyöläisten lakko. Työläiset kieltäytyivät lastaamasta Trondheimissä piilossa olleille saksalaisille linjalaivoille tarkoitettuja sotatarvikkeita.

Pohjois-Norjassa toimii saksalaisten ja suomalaisten sotajoukkojen selustalla sissiosastoja, niiden joukossa kuuluisaksi tulleen norjalaisen sankarin Larsenin sissijoukko. Sissit tekevät hyökkäyksiä saksalaisten kuormastojen kimppuun, räjähdyttävät siltoja, hyökkäävät lentokentille ja tuhoavat saksalaisia lentokoneita.

ITÄVALTALAISTEN

sotilaiden keskuudessa uusiintuvat kapinat. Kaikissa Saksan armeijan itävaltalaisissa divisiooneissa kasvaa tyytymättömyys hitleriläisiä vastaan. Sen vuoksi on monia itävaltalaisia joukko-osastoja täytynyt siirtää pois rintamalta. Askettäin lähetettiin kolme itävaltalaisten ilmadesanttivoimien pataljoonaa saksalaisten upseerien johtamina kenttäharjoituksiin. Sotilaat paiasivat ilman upseereita. He väittivät, että upseereille „sattui onnettomuus".

JUGOSLAVIASSA

loimuaa yhä kirkkaammin sissitaistelun liekki. Jugoslavian isänmaanystävien taistelujoukot tuhoavat pelottomasti saksalaisia ja italialaisia miehittäjiä. Maan sotateollisuus on tehty toimintakyvyttömäksi. Melkein kaikki Jugoslavian rautatiet ovat pysähdyksissä. **Ljubjanin** kaupungissa on viime aikoina tapettu toista sataa italialaista miehittäjää. Maaliskuun puolivälissä jugoslavialaiset sissit löivät hajaile eräät italialaiset ja saksalaiset joukko-osastot ja valloittivat **Donjin** ja **Lapazin** kaupungit. Huhtikuun alussa löivät sissit hajalle saksalaisten sotajoukot Sarajevon luona.

TSHEKKOSLOVAKIASSA

Shkodan tehtailla konekivääriosaston työmiehet tekivät lakon. Brnon kaupungissa piti eräs tehdas pysähdyttää 14 tunniksi sähköaseman jouduttua epäkuntoon tuntemattomista syistä. Seuraavana päivänä tapahtui tehtaalla voimakas räjähdys. Suuren kannatuksen on saanut työläisten keskuudessa tunnuslause: **„Jos rakastat Tshekkoslovakiaa, niin työskentele hitaammin".**

Viime aikoina on maassa uusiintuneet saksalaisten upseerien tapot.

* * *

Varmaa on, että tämä taistelu miehitetyissä maissa tulee yhä laajenemaan ja voimistumaan. Suomessakin on paljon esimerkkejä todellisten isänmaanystävien taistelusta saksalaisia vastaan. Tätä taistelua on jatkettava, tehostettava ja laajennettava.

Miten saksalais päästään?

(Jatkoa 1. siv.)

vimmaa siinä määrin, e sinpä saksalainen kenra kenhorst katsoi aikoinaan tuksenmukaiseksi näön nuhdella sotilaitaan nois töistä.

Sen tuntevat kaikki **suomalaiset isänmaan** nähdessään, kuinka Suome pumattomuus on poljettu saksalaisten „takuum saappaankoron alle, kuin mi yhä saksalaistuu ja tuu, ja kuinka kaikki s Suomessa viime aikoina ollut suomalaista, on häv jäljettömiin, kuinka suom kulttuuri on vaihtumass niläisiin äänilevyihin.

Jokaisen suomalaisen painaa nyt kysymys: **tehtävä, että Suomen kan sisi irti saksalaisten „tak ten" holhouksesta?**

Siinä ei auta muu kuin **kotoiminta**, joka tähtää irroittamiseen, akselivalto taliitosta, nykyisen saks tyrien hallituksen kukist ja sellaisen hallituksen m tamiseen, joka ei ole r nen vieraista valloista, v ka tahtoo ratkaista asiat kansan edun kannalta, so kaisen rauhan.

Tärkeänä osana tässä toiminnassa on kaikkien maanystävien välitön saksalaisia „takuumiehiä taan. Heitä on **lyötävä** sopivan tilaisuuden tulle pungeissa, kylissä ja met tehtävä heidän elämänsä mättömäksi siinä „vihreäs vetissä", joksi he Suomen toa nimittävät.

Saksalaiset „aseveljet" rellestävät

Sotavanki **Väinö Grönlund** (10. Linnoituspataljoona 1. kompp.) kertoi haastattelijalle:

„Vaimoni kirjoitti Porista kirjeen, jossa valitti, että naiset eivät tahdo saada saksalaisilta tauhaa. Illalla työn jälkeen ei uskalla mennä ulos, sillä saksalaiset vaanivat joka paikassa".

* * *

Tykkimies **Eino Olavi Hartikainen** (Petsamossa oleva erillinen Tähtisen tykkipatteri 1) kertoi:

„Rovaniemellä oli useita kahakoita saksalaisten ja suomalaisten sotilaiden välillä. Kahakat johtuivat siitä, kun saksalaiset olivat viekotelleet suomalaisten tytöntamamiesten morsiamet ja vaimot. Saksalaiset eivät ainoastaan raiskaa suomalaisten sotilaiden morsiamia, vaan myöskin varastavat mitä irti saavat".

„Takuumiesten" röyhkeys

Oliessani Oulussa lomalla näin, un saksalainen yritti lähennellä adulla suomalaisen sotilaan seutassa kulkevaa tyttöä. Tästä yntyi tappelu, jossa saksalainen ki suomalaisen sotilaan ohimoon istimellä haavan. Tuttavani, so**amies Kestilä**, meni väliin ja anhana nyrkkeilijänä pudottell aksalaiseen muutamia kertoja iin, että tämä kaatui maahan.

Tappelupaikalle kokoontui suonalaisia ja saksalaisia sotilaita, oiden välille oli kehkeytyä suuempi kahakka, jollei paikalle olisi hättänyt patrulli. Patrulli uhkasi mpua suomalaisia, mutta suonalaiset sotilaat vastasivat, että antaa tulla vaan, sillä eihän äihin meidän pöksyihinkään ule ja löytyy sitä nikkeliä mellkin". Pojat olivat sillä päällä, että patrullin oli paras korjata luunsa. Ja näin hävisivät myöskin saksalaiset „takuumiehet".

Takuumiehiksi pojat kutsuvat saksalaisia siksi, että he todellakin „takaavat" suomalaisten poikien päänmenon rintamilla ja heidän morsiamiensa ja vaimojensa ahdistelun kotirintamalla. Kunpa jokainen suomalainen sotamies, joka vain näkee saksalaisen, tekisi niin kuin on tullut tavaksi Oulussa ja Kemissä, jossa apuharvennuksen tuloksena on moni saksalainen menettänyt päänsä.

Sotamies **Pauli Kohonen**,
JR 11 2. patl. 5. kompp.

Mannerheimin sota

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAAN SEPITTÄMÄ LAULU HITLERIN SUOMALAISTEN RENKIEN SOTASEIKKAILUSTA

Voidaan laulaa säveleellä:
„Sven Dufvan isä köyhä el'".

Kas kesäkuussa fascistimme sotaan varustui,
he ennenkin jo taskuissansa nyrkkiänsä pui.
Näin kansalle ne kuiskutti: „Nyt Hitler avun tuo,
ja Mannerheimi miekallansa suuren Suomen luo".

Ja niinpä ennen Juhannusta hurtat Hitlerin
ne hyökkäsivät Neuvostojen rajakylihin.
Ja lehdet täyttä kurkkua ne siitä hoilasi:
„On kolmen viikon kuluttua meillä Uraali!"

Niin Suomen pojat vietiin muka „maataan puoltamaan",
ja saksalaiset natsilaumat saapui „auttamaan".
„Me elonleikkuun ajaksi kaik' saadaan selväksi",
näin upseerimme unelmihin meitä tuuditti.

On Mannerheimi uskollinen renki Hitlerin,
ja samoin kopla Tannerin ja Rydin, Rangellin.
He ajaa meitä hyökkäämään nyt maahan vieraaseen,
saa miehet siellä hautansa, puuristin itselleen.

Vaan sillä aikaa saksalaiset naimatoimiston
jo monin paikoin Suomeamme perustaneet on.
Nääs Hitleriltä kaatuu miehet, orjat entiset,
on orjalauman reservinä pienet lapsoset.

Ei ole hauska Neuvostoja vastaan taistella,
ne kun vielä maatammekin auttoi viljalla.
Nyt natsit syövät leivän, kalan, karjanantimet
ja häpäisevät naisemme ja ryövää omaiset.

Me ensin muka „kansanvallan" vuoksi taisteltiin,
kas niinhän meille radiossa aina kerrottiin.
Vaan kansanvallan asemesta saatiin fascismi:
nyt meillä määrää natsilainen Hitler julmuri.

Siis ryhtykääpä, Suomen miehet, tuota tutkimaan,
nyt onko teillä vapautta enää ollenkaan.
Ja kannattaako taistella puolesta Hitlerin?
Me rauhan saamme lyömällä sen laumat helvettiin!

ELÄKÖÖN VAPAA, RIIPPUMATON SUO
SAKSALAISET MAASTA POIS!

SAKSALAISTEN PORTTOLAAN RAAHATUN SUOMALAISEN TYÖN HÄTÄHUUTO

Reserviläiselle Viljam Sauriolle, 9 Kpk 5826, kirjoittaa Fanni Kurtti, Deutsche Feldpost (saksalainen kenttäposti), 05396:

„Jouduin tänne Kiestinkiin. Olin ensin Kuusamossa suomalaisessa kanttiinissa kolme päivää, mutta jouduin sitten tänne Kiestinkiin ja nyt olen saksalaisessa kanttiinissa. Kuule, älä ole vihainen minulle, jos olen täällä, en mahda sille mitään. Minut lähetettiin tänne vastoin tahtoani. Pelkäsin ilmoittaa sinulle, että olen täällä. Mutta jos menetän sinut, niin ei minun kannata enää sitten elää... Sinun Fannisi“.

Suomalaiset sotilaat! Pelastakaa sisarenne ja morsiamenne siltä häväistykseltä, joka heitä odottaa saksalaisten niin sanotuissa „kanttiineissa“. Hajoittakaa joukkovoimallanne nuo saksalaisten irstailupesät! Antakaa sakin hivutusta suomalaisten naisten häpäisijöille, saksalaisille sioille! Vetäkää tilille ne suomalaiset viranomaiset, joiden suosiollisella avulla teidän sisarenne ja morsiamenne raahataan saksalaisten porttoloihin!

Ne ovat todellisia lahtareita

Eräässä Karjalan rintamalla tapahtuneessa taistelussa joutui suomalaisten vangiksi 13 punaarmeijalaista ja yksi sairaanhoitajatar. Ryhmä, joka sai vangiksijoutuneet huostaansa, oli koottu Kalantin pitäjästä kotoisin olevista suojeluskuntahurtista — oikeista emälahtareista. Ja tosilahtarien tavoin he menettelivätkin aseettomien, puolustuskyvyttömien vankien suhteen. He repivät ja raatelivat vangit mitä eläimellisimmin, leikkasivatpa miehiltä sukupuolielimetkin. Lopulta he tappoivat vangit ja pinosivat tien varteen, asettaen sairaanhoitajattaren pinon päällimmäiseksi. Tämän tehtyään he painoivat miehen irtirevityt sukupuolielimet tappamansa sairaanhoitajattaren sukupuolielimiin.

Tähän vertaansa vailla olevaan eläimelliseen tekoon osallistuivat **alikersantti Viljo Lindström**, joka tästä urotyöstään heti korotettiin kersantiksi, **kersantti Mikko Kaasolainen ja ylikersantti Reino Mäkilä.** Nuo eläimelliset lahtarit kerskuivat tuolla roistontyöllään vielä senkin jälkeen, kun heidän joukkoosastonsa siirrettiin etulinjoilta selustaan lepäämään, vieläpä uhkailivatkin reikäraudoillaan niitä joukko-osaston poikia, jotka eivät hyväksyneet heidän konnantyötään.

Sellaisia roistoja ovat suojeluskuntalahtarit, Rydin ja Mannerheimin hallituskoplan kätyrit. Rehelliset kansan miehet eivät tuollaisia konnantöitä hyväksy. Mutta jos he sietävät tuollaisia konnia keskuudessaan, ei se ole heille kunniaksi. Lyömällä lahtareita, antamalla niille **sakin hivutusta**, he pelastavat oman maineensa Suomen työtätekevän kansan ja koko maailman silmissä.

Sanoi

„Takuumiesten fööri“, Vaasan poika Hitleriä.

* * *

„Ei sitä viitsi hipiäänsä lä“, sanoi Sotkamon mies hyökkäykseen käskettiin.

* * *

„Hei hauskasti kaartis täänn“, lauloivat Rautavaara jat, kun metsäkaartiin pa

* * *

„Kyllä kruunu huolen taan pitääpi ainiaan“, sano mies, kun konepistoolin m sa metsäkaartiin otti.

* * *

„Mannerheimin impien liitto“, sanoi sotaleski s sille perustettua lottakanti

* * *

„Eihän sitä kehtoo, sit vanhenoo“, sanoi savol kun hyökkäykseen käske

EREHTYI —

Väinö Tanner (lää le): „Minä luulen, että vaivaa reumatismi“.

Lääkäri: „Teissä, herra teri, ei ole reumatismia kuin sosialismiakaan. Te ihan selvä saksantauti“.

* * *

SITÄHÄN RYTIKIN

Risto Ryti (henkil rilleen): „Minun p epäilee, että minussa on

Lääkäri: „Ei, herra pre ei se ole nuhaa, se on sa tia“.

Risto Ryti (ilostue sitähän minäkin, että mi nä nuhan olisin saanut“.

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 59 Torstaina, toukokuun 28 pnä 1942

PUNAISEN ARMEIJAN VOITTO ON VARMA
„Suur-Suomi“-seikkailun romahdus on väistämätön

LUULOT POIS!

„Suur-Suomi“-unelma on Suomen tukkikapitalistien ja Kansallisosakepankin herrojen jo vuodesta 1918 saakka hautoma ryöstösuunnitelma Neuvosto-Karjalan luonnonrikkauksien anastamiseksi.

Vaikka ensimmäiset yritykset tuon järjettömän houreen toteuttamiseksi vuosina 1918—21 menivät myttyyn, eivät Suomen suurkapitalistit luopuneet tästä suunnitelmastaan, odotettiin vain sopivaa tilaisuutta ja välttämätöntä liittolaista, kun käsitettiin, etteivät Suomen omat voimat tuollaiseen yritykseen riitä.

Viime kesänä nuo herrat höynähtyivät luulemaan, että Saksan panssaroitujen miljoonaarmeijoiden turvin piti „Suur-Suomen“ lopultakin syntyä. Kansan selän takana tehtiin Hitlerin kanssa sopimus rosvohyökkäyksestä Neuvostoliiton kimppuun.

Nyt on sotaa kestänyt jo kohta vuoden. „Suur-Suomi“-unelman puolesta on tapatettu ja tehty raajarikoksi noin kolmasosa Suomen asekuntoisista miehistä. Selustalla vallitsee nälkä, puute ja kurjuus. Ja tulevaisuuden näköalat synkkenevät yhä.

Hitler-Saksan armeijan mahti, jonka piti turvata Suomen sotaherroille nopean ja helpon voiton, on ollutta ja mennyttä. Kotiko talven se oli pakotettu peräätymään Punaisen armeijan

(Jatkuu 3. siv.)

SÄTKYÄIJIÄ

Käytä vangiksi antautuessasi tunnussanaa:
„SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!“

Venäjäksi:
„DAVOLJNO VOINI, DALOI MANNERGEIMA!“

„Suur-Suomi"-seikkailun uhreja

Suomen armeijan sotilaiden lausuntoja

Korpraali

VÄINÖ ESKOLA, JR 11:

„Ei tuo Karjalan metsien havittelu voi korvata kymmeniä tuhansia „Suur-Suomen" uhreja eikä äitien ja lasten itkua. Meidän rykmentissämme on paljon kaatuneita ja haavottuneita.

Sain loman isän kuoleman johdosta. Isä oli 69 vuoden vanha ja kuoli kauran niitossa sydänhalvaukseen. Äiti on myöskin kovasti sydäntautinen ja makaa vuoteessa. Eipä ihme, että vanhemmat sairastuvat, sillä he eivät voi kestää sodan tuottamaa raskasta työtä ja huolta".

Korpraali

ANTTI PELLI, JR 12:

„Suomen armeijan tappiot kaatuneina ja haavoittuneina ovat suuret. Komppaniamme miesvahvuus oli 280 miestä, nyt on jälellä tästä määrästä vain kuusi miestä. JR 14 kuulunut Backmanin pataljoona tuhoutui elokuun loppupäivinä kokonaisuudessaan. 750 miehestä ei jäänyt jälelle täyttä sataa. Pataljoona oli kokoonpantu pudasjärveläisistä pojista. Suunnattomasta miesten menetyksestä puhuvat lukuisat „sankarihaudat". Kuusamon „sankarihaudassa" oli talvella haudattuna jo 280 kaatunutta. Pudasjärveltä on kaatunut paljon enemmän".

Sotamies

TUOMAS KEMPPAINEN, JR 11

„Lomalla ollessani hautasin veljeni, joka kaatui rintamalla. Olin juuri lähdössä takaisin rintamalle, kun isäpuoleni kuoli. Näin ollen samalla tiellä jouduin hänetkin kuoppaamaan. Isäpuoleni sairasteli jo aikaisemmin, mutta nämä raskaat ajat veivät häneltä viimeisetkin hermot ja hän tuli sekapäiseksi ja tappoi itsensä".

Sotamies

EINO HELIN, JR 14:

„Neljästoista rykmentti joutui useisiin yhteenottoihin, joissa meni paljon miehiä. Miesmenekin johdosta 2. pataljoonan 2. komppanian pojat kirjoittivat joukkovaatimuksen, jossa kehoitetaan kaikkia kieltäytymään hyökkäämästä. Tämän joukkovaatimuksen kirjoitti alle kaksi komppaniaa. Joukkovaatimuksen jälkeen on pataljoonamme vähemmin osallistunut taisteluihin. Pataljoonastamme on myöskin karannut osa miehiä metsäkaartiin. On ollut myöskin puhetta, että jos joudutaan hyökkäykseen, niin antaudutaan Punaisen armeijan vangiksi".

* * *

Tällaisia „postimerkkejä" painattavat norjalaiset isänmaanystävät. Pannen henkensä vaaralle alttiiksi he liimaavat näitä postimerkkejä uusiin sanomalehtiin ja kirjoihin, lyhtytolppiin, aitoihin ja talojen seiniin. Kuten näkyy, postimerkissä on kuvattu fascistirosvo, joka pöistuu saalineen norjalaiseen pikkukylään tehdyn tavanmukaisen rosvohyökkäyksen jälkeen.

TIEDÄTTEKÖ

Koko kevättalven ja kuluessa on Englantiin matta saapunut kanadalaista kaikkien sotaväkeä täydessä aseistuksessa. Viimeksi on kanadalaisia ja saapunut Englantiin kuun 14 pnä ja amerikkalaisia toukokuun 19 pnä.

*

Yhdysvaltain presidentti sevelt on toukokuun ilmoittanut lehtien edustajille, että Amerikka tulee edelleen lähettämään sotajoukkoja rooppaan, aikaisemmin lähetettyjen sotaväenosastojen voimistamiseksi.

*

Amerikan suomalaisten kojärjestöt ovat kääntyneet sidentti Rooseveltin puoleen teisellä kirjelmällä lausuen varman vakaumuksensa N toliiton, Englannin ja Am kansojen lopullisesta v ilmaisten antavansa täydet natuksensa Yhdysvaltain tukselle ja vaatien sitä mään ankariin toimenp niitä Amerikan suomalaisi taan, jotka harjoittavat v ja muuta myyräntyötä läisten hyväksi.

*

Lentokoneiden tuotanto rikan Yhdysvalloissa yhä Vuoden 1941 alkupuolisko lä valmistettiin 1000 lento ta kuukaudessa, mutta kuusta lähtien jo 2000 le netta kuukaudessa. Tämän den maaliskuussa tiedote että lentokoneiden tuotan taas kohonnut entisestään läkymmenellä prosentilla.

*

Akselivaltioita vastaan televalla Vapaalla Ranskal käytettävissään 50 sotalai kauppalaivasto, jonka y kantavuus on noin 600 t tonnia. Vapaan Ranskan voimiin kuuluu kolmetuhatt täjää.

VALTIOVARAINMINISTERI MENEE, TOINEN TULEE

Mutta kun ei ole rahaa, niin ei ole rahaa

Mauno Pekkala on saanut pumpsit valtiovarainministerin virasta. Toisin sanoen, Mauno Pekkalasta on tehty syntipukki, jotta suuri yleisö höynähtäisi luulemaan hänen yksinään olevan syyllinen valtion kassan ammottavaan tyhjyyteen, rahan arvon huimaan alenemiseen, inflatioon, ylivoimaisiksi käyneisiin verorasituksiin y.m.s. murheenmerkkeihin, jotka synkentävät Suomen vallanpitäjien „Suur-Suomi"-seikkailun taivaanrantaa.

Mauno Pekkala menee, Väinö Tanner tulee. Kuningas on kuollut, eläköön kuningas! Mutta Suomen valtion raha-asiat ovat nyt kertakaikkiaan niin viheliäisessä jamassa, että niitä ei siitä minkäänlaisella raharuhtinaan vaihdoksella ylös kiskota, jos sotaa aiotaan jatkaa. Valtion velka nousee jo lähes 40 miljardiin markkaan. Jokainen kuukausi sotaa maksaa 2 miljardia markkaa. Hitler valmistautuu käymään sotaa vielä ensi talvenkin. Ja vastaleivottu valtiovarainministeri Tanner julisti joku aika sitten kurkku suorana, että Suomen hallitus ei aio tehdä rauhaa keskellä suurvaltasotaa. Se merkitsee veroruuvin kiristämistä, työpalkkojen alentamista entisestäänkin. Vapaaehtoisesti ei kukaan järkevä ihminen anna varojaan hulluun „Suur-Suomi"-yritykseen. Selvänä todistuksena tästä on se seikka, että niin sanottu isänmaan laina on suurin piirtein mennyt „pommiin".

Niin, että on siinä nyt herra Tannerilla rimpuilemista ja nauruaan pitelemistä kerrakseen Suomen valtion rempallaan olevia raha-asioita hoidellessaan. Mutta pian on hänenkin myönnettävä, että „vaikka olis kuinka rikkaan talon poika, kun ei ole rahaa, niin ei ole rahaa".

Saksmannien kanssa ilakoivat lotat

tahrivat ihmisten sänkyvaatteetkin

„Yhä vieläkin Lotta sun Svärdistä puhe syntyvi toisinaan"

„Alikersantti Leo Vesalalle, 9 Kpk 5019, kirjoittaa hänen vaimonsa Sylvi Vesala, Tampere, Lähteenkatu 13, 13.4.42:

„Minä olen täällä suunnitellut sellaista, että sanon ne lotat ylös eli irti. Olen nyt saanut sellaisen sisun päälleni, kun olen viikon seurannut millä tavoin he huonetta asuvat. Niillä on ollut siellä saksmanneja joka yö ja vielä päivisinkin. Meidän siistit peitteemme ovat nyt parissa viikossa meneet kamalan ryppyisiksi ja likaisiksi. Hävettää kyllä Leiniönkin takia näin usein vaihtaa asukkaita, mutta minä en viitsi katsella, kuinka ne turmelevat meidän uudet huoneemme ja petivaatteemme. Minä olen melkein joka yö tällä viikolla heränny johonkin aikaan, kun ne miehet käyvät veeceessä. Silloin Pääsiäisenä, kun minä olin pois, olivat ne sotkeneet keittiönkin hetagalla, petivaatteet ryppyyn ja lianneetkin".

Kas sillä tavalla ne „urheat lotat" pitävät kiinni suomalaisen naisen kunniasta! Ei se kummaa ole, jos alikersantin vaimo Sylvi Vesala haluaa sanoa heidät „ylös". Suomen kansan on oman kunniansa ja maineensa kannalta viisainta sanoa „ylös" koko tuo huonomaineinen „Lotta sun Svärd" järjestö.

Muuten, Vesalan perheen huonetta asuvien lottien „suopeus" saksalaisia „takuumiehiä" kohtaan on oikeastaan samaa maata kuin Suomen nykyisten vallanpitäjien „peräänantavaisuus" Saksan fascistikihoja kohtaan. Mitä rydit röhkien edellä, sitä lotat kiljuen perässä.

Ero on vain siinä, että saksmannien kanssa mekastavat lotat tahrivat säädyllisten ihmisten huoneet ja sänkyvaatteet, kun taas Rydin, Mannerheimin, Waldenin, Rangellin ja Tannerin teerenpeli Saksan natsipamppujen kanssa on hukuttamassa koko Suomen kansan verivirtoihin.

LUULOT POIS!

(Jatkoa 1. siv.)

edessä, menettäen miljoonia miehiä kaatuneina, haavoittuneina ja paleltuneina sekä valtavat määrät aseistusta. Saksan armeija ei voinutkaan alkaa suuriäänisesti toitotettua keväthyökkäystä. Nyt uhoillaan Hitlerin „kesähyökkäyksestä". Mutta Hitler ei itsekään luota sen onnistumiseen, koskapa puhuu jo **uuteen talvisotaan** valmistautumisesta.

Punainen armeija on sen sijaan moninkertaisesti voimistunut ja voimistuu yhä. Aloite rintamilla on lujasti sen käsissä. Se on pystynyt alkamaan todellisen keväthyökäyksen. Hyökkäys Harkovin suunnalla on mainio näyte sen voimista. Yhdysvalloista saapuu jatkuvasti Englantiin sotajoukkoja, jotka ennen pitkää antavat puolestaan Hitler-Saksalle murskaavan iskun lännestä.

Hitler-Saksan kiertämätön loppu lähenee, ja se on myöskin oleva „Suur-Suomi"-houreiden loppu. Mutta sitä ennen ovat Suomen sotahullut halukkaita tapattamaan vielä kymmeniä tuhansia Suomen armeijan sotilaita, mainiosti tietäen, että Punainen armeija tulee säälimättömästi tuhoamaan niitä Suomen armeijan sotamiehiä ja upseereita, jotka koettavat ase kädessä estää sitä vapauttamasta omaa kotimaataan vierasmaalaisista anastajista.

Suomen sotahulluilta herroilta otetaan vielä tänä vuonna „Suur-Suomi"-luulot pois. Suomen armeijan on vetäydyttävä maansa omille rajoille, jos ei hyvällä niin pahalla. Ennen ei lopu viha ja vaino. Ennen ei lopu Suomen miesten joukkotuhoaminen.

POIS KUTSUMATTOMAT VIERAAT NEUVOSTO-KARJALAN MAILTA!

„SUOMEN HERRAT SAAVAT KALLIISTI MAKSAA RYÖSTÖRETKENSÄ“,

sanoo karjalainen talonpoika

Suomen herrat hioivat kynsiään jo pitkän aikaa, odottaen sopivaa hetkeä karatakseen Neuvosto-Karjalan kimppuun ja anastaakseen Karjalan metsärikkaudet. Sodan alusta alkaen nuo herrat ulvovat „karjalaisten heimoveljien“ vapauttamisesta. Mutta moisella ulvonnalla ei Karjalan rahvasta petetä. Korppi on korppi, eikä se muuksi muutu, vaikka se somisteleisi riikinkukon sulilla. Mannerheim ja muut Suomen herrat ovat olleet aina Karjalan raatajarahvaan vihamiehiä. Me tunnemme mokomat heimoveljet jo ennestään. Me muistamme, kun Suomen lahtarit 20 vuotta sitten polttivat tuhkaksi kymmeniä karjalaisia kyliä ja tappoivat rahvasta. Venäläisten ystäviemme avulla me silloin ajoimme ne maastamme. Mannerheimin „urhot“ loikkivat silloin pakoon, että sääret vinkuivat. Samanlaisen lähdön saa Mannerheimin roikka nytkin. Karjalan rahvaan nimessä mielin sanoa, **että Suomen herrat saavat kalliisti maksaa ryöstöretkensä.**

Miksi meidän, Karjalan rahvaan, pitäisi antaa pois kaikki se, minkä olemme omin käsin koonneet? Miksi Karjalan rahvaan pitäisi antaa kutsumattomille vieraille, Suomen metsäpohatoille, kotimaansa, rikkautensa? Ei, me emme anna koskaan pois metsiämme, koskiamme, kalaisia vesiämme, viljavia peltojamme. Suomen herrat eivät hyödy Karjalan rikkauksista. Karjalamme on meille yhtä kallis kuin sydänveremme. Sen puolesta maksaa taistella, jopa uhrata henkensäkin. Karjalan mies ei hellitä asetta, ennen kuin viimeinenkin Mannerheimin sotamies on ajettu pois Karjalan rahvaan asuinsijoilta. Me sanomme Suomen herroille:

„MIÄN PUUROT EI OLE TIÄN SYÖTÄVÄT“.

ANTTI BOGDANOV
Karjalainen talonpoika Uhtuan piiristä, Kivijärven kylästä.

KYL NE NISKAASE TAITTAAT . . .

(Inkeriläiset ukot puahkuroivat)

— Uot sie kuult siint Suur-Suom puuhast?

— Uonha mie siint kuult.

— No mitä sie siint uattelet, voipak siit mitä tulla?

— Mie uon jo vanha mies ja muailman politikast en ymmärrä hölönpöllöökää, no mitä mie hullust piästäin voin uatella, niin kyl siint mitäikkää tulloo . . .

— Jos sie sanoist mielpitteis selvempää.

— Kakkara siint tulloo, vot mitä mie uattelen.

— Sitähä miekii olen uatelt, no eiks ne herrat siel Suomen puolel oikee tosissaa siint höpise?

— No vähäks niit muailmas hönttölöi on.

— Niihä se on, mut ko siint kaikkein enemp pauhaa Mannerheim, eihä se tok kokonaa pois mielelt ole ko se kuuluu olevan oikee suur sotaherra, miekka vyöl kävelöökii.

— No jos se nyt ei oikee koko hullu olekaa, nii kyl se takaraivollee tärähtänt ainakii on. Mie uon kuult, jot sil on ruuvvit piäs höpliät olleet jo hyvvää aikaa sit. Ja toiseks, sotaherroil on oikee usjaa vähemmä ällyy piäs ko tavallisel sotamiehel navas. Ethä sie vast syntynt vasikka uo, jot pitäis hä siun ymmärtää itsekii, jot ei selväpäine mies tuollaist hulluutta puhuis. Hönttölöi ne näkkyyt olevan kaik Suomen herrat, ko hyö sanno muka inkeriläisetkii tahtoo Suomee. Mie tuas puolest non, jot jos koko Inkerin löytyy kaks-kolt sellaist mitkä tahtosiit jot tulis S herroin valta, niin sekk paljo.

— Siin sie uot oikijaas rin ukot hyväst muista tuntui elämä ko hovin pelloil pit työs käyvä. T nyt on ko olet itse itsell tä. Ei tarvitse kellee kum ei kettää pelätä — kaik veljeksii keskenää.

— Siinhä se just onkii Suomen herrat tahtoo tiän uuvven elämän pois o muuttaa meit inkeriläiset renkiksee.

— Paljoha niit sit sellasii viisait. Mie ehk tosin oi Kiinan keisa Onha sitä täs 25 vuuvven monen muan herrat koi mein muahan turpajaa t mut kaikha ne on niskas taneet. Sellain se käyvvy nerheimilkii, jos se u vanhoil päivillää viisastu tujaan vast suap ko läsähti

— EI SIINÄ OLE ERO

Kaksi puntikselle lähtenyttä kaverusta istuu eräässä H kanvilassa, kertoen toisilleen pia vitsejä Mannerheimstä ja ta korkeista viskaaleista. Vier pöydässä könöttää kuin mu ninään ohranan kyttä, rote neen näköinen rohmu, seurate tarkkana ruotukaverusten „ö vää“ keskustelua. Hän ero vasti toisen sotamiehen sana

„Tiedätkös sinä, m ero on Mannerheim aasin välillä?“

Nyt katsoi ohrana tulleen s ken, jolloin „lailisen esivall puututtava ruotukaverusten k teluun. Hän karkaa kuin tii syjän niskaan, ravistelee tä mettuneesti ja karjuu:

„No, sanopas nyt, m ero on Mannerheim aasin välillä?“

Odottamattoman päällekarku uhri vastaa häkeltyen:

„Eihän siinä — ei siinä mitään eroa o

(Jatkuu 3. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 60 Maanantaina, kesäkuun 1 pnä 1942

ALAS SOTA- JA NÄLKÄHALLITUS! ELÄKÖÖN SUOMEN KANSA!

SUOMI PERIKADON PARTAALLA

Sodan ensimmäinen vuosi on päättymässä. Suomen kansa on elänyt kurjaakin kurjemman sotatalven. Se on saatettu todellisen nälänhädän partaalle.

Rauhoittaakseen kansaa ja saadakseen miehet pysymään rintamalla hallitusherrat ovat turvautuneet monenlaisiin kavaliin valheisiin. Kesällä ja syksyllä uskoteltiin sodan Suomen osalta pian päättyvän, mutta nyt puhutaan jo toisesta sotatalvesta. Syksyllä luvattiin viljaa Ukrainasta, kun saksalaiset pääsevät sinne isännöimään, mutta nyt ilmoitetaan, ettei sieltä saksalaisetkaan saa viljaa ja ettei Ukraina muka yleensäkään ole vilja-alue. Aina viime syksystä saakka on kehuttu Saksasta saatavan viljaa, mutta erilaisten „esteiden“ vuoksi sieltä ei vaan ole saatu, eikä saada, muuta kuin propagandaruista, jolla vatsa ei täyty eikä nälkä pakene.

Tuollaisilla metkuilla ja kikoilla Suomen kansa on saatu kiristämään nälkävyötään äärimmilleen, syömään pettua ja selluloosaa — ja tappelemaan ja tapattamaan itseään Hitlerin ja Suomen tukkikapitalistien etujen puolesta. Hitler ja hänen suomalaiset aisankannattajansa ovat hykerrelleet käsiään ja naura-

Kuka nyt Suomessa pellot kyntää ja kuka ne ojat kaivaa?

Kukapa muu kuin Walden, Ryti, Tanner ja Rangell

Käytä vangiksi antautuessasi tunnussanaa:
„SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!“
Venäjäksi:
„DAVOLJNO VOINI, DALOI MANNERGEIMA!“

POIS KUTSUMATTOMAT VIERAAT NEUVOSTO-KARJALAN MAILTA!

„SUOMEN HERRAT SAAVAT KALLIISTI MAKSAA RYÖSTÖRETKENSÄ“,

sanoo karjalainen talonpoika

Suomen herrat hioivat kynsiään jo pitkän aikaa, odottaen sopivaa hetkeä karatakseen Neuvosto-Karjalan kimppuun ja anastaakseen Karjalan metsärikkaudet. Sodan alusta alkaen nuo herrat ulvovat „karjalaisten heimoveljien“ vapauttamisesta. Mutta moisella ulvonnalla ei Karjalan rahvasta petetä. Korppi on korppi, eikä se muuksi muutu, vaikka se somisteleisi riikinkukon sulilla. Mannerheim ja muut Suomen herrat ovat olleet aina Karjalan raatajarahvaan vihamiehiä. Me tunnemme mokomat heimoveljet jo ennestään. Me muistamme, kun Suomen lahtarit 20 vuotta sitten polttivat tuhkaksi kymmeniä karjalaisia kyliä ja tappoivat rahvasta. Venäläisten ystäviemme avulla me silloin ajoimme ne maastamme. Mannerheimin „urhot“ loikkivat silloin pakoon, että sääret vinkuivat. Samanlaisen lähdön saa Mannerheimin roikka nytkin. Karjalan rahvaan nimessä mielin sanoa, **että Suomen herrat saavat kalliisti maksaa ryöstöretkensä.**

Miksi meidän, Karjalan rahvaan, pitäisi antaa pois kaikki se, minkä olemme omin käsin koonneet? Miksi Karjalan rahvaan pitäisi antaa kutsumattomille vieraille, Suomen metsäpohatoille, kotimaansa, rikkautensa? Ei, me emme anna koskaan pois metsiämme, koskiamme, kalaisia vesiämme, viljavia peltojamme. Suomen herrat eivät hyödy Karjalan rikkauksista. Karjalamme on meille yhtä kallis kuin sydänveremme. Sen puolesta maksaa taistella, jopa uhrata henkensäkin. Karjalan mies ei hellitä asetta, ennen kuin viimeinenkin Mannerheimin sotamies on ajettu pois Karjalan rahvaan asuinsijoilta. Me sanomme Suomen herroille:

„MIÄN PUUROT EI OLE TIÄN SYÖTÄVÄT“.

ANTTI BOGDANOV
Karjalainen talonpoika Uhtuan piiristä, Kivijärven kylästä.

KYL NE NISKAASE TAITTAAT . . .

(Inkeriläiset ukot puahkuroivat)

— Uot sie kuult siint Suur-Suom puuhast?

— Uonha mie siint kuult.

— No mitä sie siint uattelet, voipak siit mitä tulla?

— Mie uon jo vanha mies ja muailman politikast en ymmärrä hölönpöllöökää, no mitä mie hullust piästäin voin uatella, niin kyl siint mitäikkää tulloo . . .

— Jos sie sanoist mielpitteis selvempää.

— Kakkara siint tulloo, vot mitä mie uattelen.

— Sitähä miekii olen uatelt, no eiks ne herrat siel Suomen puolel oikee tosissaa siint höpise?

— No vähäks niit muailmas hönttölöi on.

— Niihä se on, mut ko siint kaikkein enemp pauhaa Mannerheim, eihä se tok kokonaa pois mielelt ole ko se kuuluu olevan oikee suur sotaherra, miekka vyöl kävelöökii.

— No jos se nyt ei oikee koko hullu olekaa, nii kyl se takaraivollee tärähtänt ainakii on. Mie uon kuult, jot sil on ruuvvit piäs höpliät olleet jo hyvvää aikaa sit. Ja toiseks, sotaherroil on oikee usjaa vähemmä ällyy piäs ko tavallisel sotamiehel navas. Ethä sie vast syntynt vasikka uo, jot pitäis hä siun ymmärtää itsekii, jot ei selväpäine mies tuollaist hulluutta puhuis. Hönttölöi ne näkkyyt olevan kaik Suomen herrat, ko hyö sanno muka inkeriläisetkii tahtoo Suomee. Mie tuas puolest non, jot jos koko Inkerin löytyy kaks-kolt sellaist mitkä tahtosiit jot tulis S herroin valta, niin sekk paljo.

— Siin sie uot oikijaas rin ukot hyväst muista tuntui elämä ko hovin pelloil pit työs käyvä. T nyt on ko olet itse itsell tä. Ei tarvitse kellee kum ei kettää pelätä — kaik veljeksii keskenää.

— Siinhä se just onkii Suomen herrat tahtoo tiän uuvven elämän pois o muuttaa meit inkeriläiset renkiksee.

— Paljoha niit sit sellasii viisait. Mie ehk tosin oi Kiinan keisa Onha sitä täs 25 vuuvven monen muan herrat koi mein muahan turpajaa t mut kaikha ne on niskas taneet. Sellain se käyvvy nerheimilkii, jos se u vanhoil päivillää viisastu tujaan vast suap ko läsähti

— EI SIINÄ OLE ERO

Kaksi puntikselle lähtenyttä kaverusta istuu eräässä H kanvilassa, kertoen toisilleen pia vitsejä Mannerheimstä ja ta korkeista viskaaleista. Vier pöydässä könöttää kuin mu ninään ohranan kyttä, rote neen näköinen rohmu, seurate tarkkana ruotukaverusten „ö vää“ keskustelua. Hän ero vasti toisen sotamiehen sana

„Tiedätkös sinä, m ero on Mannerheim aasin välillä?“

Nyt katsoi ohrana tulleen s ken, jolloin „lailisen esivall puututtava ruotukaverusten k teluun. Hän karkaa kuin tii syjän niskaan, ravistelee tä mettuneesti ja karjuu:

„No, sanopas nyt, m ero on Mannerheim aasin välillä?“

Odottamattoman päällekarku uhri vastaa häkeltyen:

„Eihän siinä — ei siinä mitään eroa o

(Jatkuu 3. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 60 Maanantaina, kesäkuun 1 pnä 1942

ALAS SOTA- JA NÄLKÄHALLITUS! ELÄKÖÖN SUOMEN KANSA!

SUOMI PERIKADON PARTAALLA

Sodan ensimmäinen vuosi on päättymässä. Suomen kansa on elänyt kurjaakin kurjemman sotatalven. Se on saatettu todellisen nälänhädän partaalle.

Rauhoittaakseen kansaa ja saadakseen miehet pysymään rintamalla hallitusherrat ovat turvautuneet monenlaisiin kavaliin valheisiin. Kesällä ja syksyllä uskoteltiin sodan Suomen osalta pian päättyvän, mutta nyt puhutaan jo toisesta sotatalvesta. Syksyllä luvattiin viljaa Ukrainasta, kun saksalaiset pääsevät sinne isännöimään, mutta nyt ilmoitetaan, ettei sieltä saksalaisetkaan saa viljaa ja ettei Ukraina muka yleensäkään ole vilja-alue. Aina viime syksystä saakka on kehuttu Saksasta saatavan viljaa, mutta erilaisten „esteiden“ vuoksi sieltä ei vaan ole saatu, eikä saada, muuta kuin propagandaruista, jolla vatsa ei täyty eikä nälkä pakene.

Tuollaisilla metkuilla ja kikoilla Suomen kansa on saatu kiristämään nälkävyötään äärimmilleen, syömään pettua ja selluloosaa — ja tappelemaan ja tapattamaan itseään Hitlerin ja Suomen tukkikapitalistien etujen puolesta. Hitler ja hänen suomalaiset aisankannattajansa ovat hykerrelleet käsiään ja naura-

Kuka nyt Suomessa pellot kyntää ja kuka ne ojat kaivaa?

Kukapa muu kuin Walden, Ryti, Tanner ja Rangell

Käytä vangiksi antautuessasi tunnussanaa:
„SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!“
Venäjäksi:
„DAVOLJNO VOINI, DALOI MANNERGEIMA!“

Mitä kotoa kirjoitetaan

Sotamies **Johannes Tauriaiselle**, 9 Kpk 5018, kirjoittaa Maija Kemppainen Sotkamon kirkonkylästä:

„Tämäkin surujen talvi ja kevät on jo pitkälle kulunut, joten alamme odotella jo pian alkavaa kesää. Millaisin mielin nyt odotammekaan, kuitenkin aivan toisin kun edellisinä keväinä. Sillä nyt odotamme kesän tuovan tullessaan vaan murhetta ja surua“.

*

Alikersantti **Arvi Parviaiselle**, 9 Kpk 5261, kirjoittaa hänen äitinsä Anni Parviainen, Ruukki, Martikkala:

„Tee sinä anomus kevätviljojen maahanpanoajaksi, noin kesäkuun puoliväliin“.

*

Samalle alikersantille kirjoitti hänen äitinsä vähän myöhemmin:

„Sinun pääsemisestä kesätöiden tekoon kirjoitti kunnan päällikkö Niilo Salomaa seuraavaa:

„Ilmoitan, että toistaiseksi ei kunnan esikunta voi tehdä mitään poikanne Arvi Aulis Parviaisen vapauttamiseksi sotapalveluksesta, sillä annettujen määräysten mukaan ei kunnan esikunta saa mainitunlaisia anomuksia tehdä“.

*

Sotamies **Paavo Penttilälle**, 9 Kpk 5020, kirjoittaa hänen veljensä Pentti Penttilä, Pudasjärveltä:

„Olen taasen koko aamun ollut kylällä hevosta hommaamassa heinän ajoon, vaan sitä ei saa mistään. Ei koko kylältä, vaikka minä olen koettanut kysellä joka talosta“.

Korpraali **Urho Brusille**, 9 Kpk 5023, kirjoittaa hänen isänsä Raahesta, 13.4.42:

„Ruoka täällä alkaa olla jo kovin lujilla. Olimme pyhänä Pattijoelta hakemassa, mutta ei mistään saatu ja Korsustakin tuovat vähän, niiltäkin on lehmät menneet puoleen, kun on pitänyt luovuttaa valtiolle. Niin, poikani, tämä aika on niin kova. Meillä on meininki viedä mummo kesäksi Selman tykö, kun täällä ei tahdo saada mummolle ruokaa. Minä ja Maija olemme koettaneet saada mummon suuhun, mutta tuntuu, ettei enää saa maaltakaan mitään, niin sielläkin on tiukkaa“.

*

Eräälle **Urho**-nimiselle sotamiehelle kirjoittaa talonpoika J. K. 17.4.42.

„Tässä on vähitellen tullut jo miesten puute täällä kotirintamalla ... Perunan siemenestä on suuri puute, kun perunoista tuli huono sato ja niitä on leltunut hyvin paljon. S loppumisesta ei ole tietoa“

*

Alikersantti Leo Ve le, 9 Kpk 5109, kir Lauri Leiniö, Tampere, teenkatu 13, 12.4.42:

„Täällä kotirintamalla paavat kovasti rauhaa ja hiä kotiutettavaksi, että täisi täydellä höyryllä a maan näitä jälleenrake tuotantokamppailu-, maat y.m. töitä“.

*

Korpraali **A. N. mäelle**, 9 Kpk 5835, ki taa hänen vaimonsa S tomäki, Nousiainen, S la, 21.3.42:

„Kirjoitit keväisistä t mikä onkin tärkeintä. S nistä ei ole tietoa mitään, nästä ei ole mitään j ajattelin tästä lähteä jon päin hakemaan siementä. ei tiedä mitään pois pääs ei taida enää olla toivoa

* * * *

SUOMALAISET SOTILAAT! On jo korkea aika lähteä koteihinne auttamaan omaisianne maatalouden kevättöissä, pelastamaan heidät uhkaavalta nälkäkuolemalta! Muistakaa, että teitä odotetaan koteihinne! Älkää antako tämän odotuksen jatkua!

Älkää sotiko Venäjän kansaa vastaan, sillä se ei ole koskaan ollut teidän vihollisenne! Muistakaa, että Venäjän kansa on antanut aikaisemmin runsaasti Suomelle viljaa ja muita elintarvikkeita, kuten esimerkiksi tämän sodan aattona. Lopettakaa sota, niin teillä on mahdollisuus saada Neuvostoliitosta jälleen viljaa ja muita elintarvikkeita. Ajakaa pois saksalaiset maasta, lyökää niitä kuin vierasta sikaa! Siten pelastatte omanne ja kansanne elämän.

Suomi perikadon partaalla

(Jatkoa 1. siv.)

t partaansa, kehuen Suomen san „sisua ja itseuhrautuvaitta“.

Mutta tuollaisella petoksella ei källe potkita. Elleivät asiat utu, niin nälänhätä on kiertön. Suomen maatalous, jonormaaliaikoinakaan ei pystyt tyydyttämään maan elintarekulutusta, on kärsinyt ankati sodasta: miehet ja hevoset t rintamalla, suuri osa karta on pakkoluovutettu Suon ja Saksan armeijan muonitseen, karjan tuottavaisuus on unpuutteen vuoksi jyrkästi kenut, syyskynnöt ja suurelta iltaan syyskylvötkin jäivät temättä ja huomattava osa sienviljasta on syötv. Sellainen talonpoikaistalouden lohduton va.

On kevätkylvötöiden aika. utta suuri osa Suomen pelloisjää työvoiman puutteen vuokkylvämättä. Naisten ja lasten s, jolla rintamamiehiä pyritään hoittamaan, ei asiaa paljonän auta. Talonpoikaiskodeista joitetaan rintamalle tuhansia toivoisia kirjeitä, joissa kautelematta sanotaan, että ellei miehet pääse kevätkylvöjä emään, niin pellot jäävät kylmättä. Mutta lomia, mikäli ä kevätkylvöjen suorittamisi annetaan, saavat tavallisesti n varakkaat talolliset ja heipoikansa. Vähävaraisemmat budet, joita on valtava enemstö ja jotka kipeimmin tarvitvat miehistä työvoimaa, jätetn naisten ja lasten työn vam. Seurauksena kaikesta siitä olla vain yleinen nälänhätä omessa ensi talvena.

Suomen valtaherroja ei liikuta san hätä. Rikollisella sotapolifallaan he saattavat Suomen likatoon, ellei kansa ajoissa saksalaisia pois maastaan ja a lähtöpassia Hitlerin suomaille aisankannattajille, — Rymannerheimin ja Tannerin lituskoplalle.

Pois saksalaiset Suomesta!
Alas sota- ja nälkähallitus!
Eläköön Suomen kansa!

SOTAHULLUN VAPAAHERRAN JUHLAPUHE

„Näin seison ja hosun, en
muuta voi,
enkä miekkaani tuppeen pistä,
tää kansa vaikkakin vaikeroi
sukupuuttoon häviämistä.

Pojat nälkäisen Suomen sotikoot
vaan,
sen kunnian heille suomme.
Näin uhraten miehet pienen maan
me suuren Suomen luomme.

Ja finnit kun viimeiseen
kupsahtaa,
ei miestä jää eikä naista,
tuon maahan ma rotua
parempaa —
sitä saksalais-arjalaista.

On itselläin älyä kerraksi,
minä kyllä säilytän pääni
ja rupean Suomen maaherraksi,
kun Suomi on Saksan lääni.

Me nyt emme kylläkään leipää saa,
vaan vielä ne jääesteet raukee,
ja Suomen hotkasee Saksan maa:
meille fascismin onni aukee.

On miekkani myyty. En muuta voi.
En rauhantekohon ryhdy.
Vähät siitä, jos kansa vaikeroi
eikä sotaintooni yhdy!“

Vanha sotamies.

Ulkomaalaiset lehdet Suomen tilanteesta

„New York Times“-lehti kirjoittaa, että tilanne Suomessa on tullut kriitilliseksi. Sotatapahtumien epäedullinen kehitys ja yhä kasvava elintarvikkeiden riittämättömyys vaikuttaa hitaasti, mutta varmasti väestön moraaliseen tilaan.

Suomessa kylvettiin viime syksynä ainoastaan 50 prosenttia kylvöpinta-alasta. Elintarviketilanne on erittäin raskas. Kevätkylvöjä ei voida suorittaa, kun kaikki miehet ovat rintamilla. Yksinpä Suomen sotilaspiireissäkin ollaan epätoivoisia.

*

Amerikkalainen aikakauslehti „Foreign Commerce Weekly“ tiedoittaa, että vuoden 1940 lokakuun lopusta lähtien on Suomessa ollut havaittavissa merkkejä yhä voimistuvasta rahan arvon alenemisesta. Kiertokulussa olevan rahan määrä on kasvanut viimeisten kahden vuoden aikana 300 prosentilla. Viimevuotinen sato Suomessa oli alhaisempi kuin 1940 katovuoden sato. Erikoisen alhainen oli perunasato. Teollisuustarvikkeiden hinnat ovat nousseet hirvittävästi. Väestön ostokyky laskee. Suomi ei kykene lainkaan tuottamaan maahan sellaisia tavaroita kuin koksia, villaa, nahkaa y.m.

***Suomen pellot odottavat kyntäjiään, perheet huoltaj
Palaa kotiisi, Suomen mies! Rintamalla sinua odo
varma kuolema!***

KEVÄTLOMAT TYSSÄÄVÄT

SOTAMIES K. VIENONEN,
1 Kpk 7686, kirjoittaa vääpeli **Jaakko Linnalle,** 9 Kpk 5239, 10.4.42:

„Kevätkylvöille pääsystä ei minulla ole mitään tietoa. Tuskin siitä mitään tuleekaan. Se on huono Aunen tähden. Hänelle tulee kevät olemaan raskas isku, koska hän lisäksi odottaa vauvaa".

*

SOTAMIES V. PARVIAINEN,
9 Kpk 5600, kirjoittaa alikersantti **Arvi Parviaiselle,** 9 Kpk 5261, Soukelosta:

„Ne mainitsemasi kylvömäärät ovat kyllä paikkansa pitävät. Luulen kuitenkin, ettei se naisväki ehdi saada niitä maahan millään, jos et sinä pääse pitemmälle lomalle".

*

ALIKERSANTTI ARVI PARVIAINEN,
9 Kpk 5261, kirjoittaa veljelleen **Veikko Parviaiselle:**

„Kivahan se olisi päästä keväällä toukotöihin, mutta todennäköistä on, että ei sinne pääse".

*

SUOMALAISET SOTILAAT!

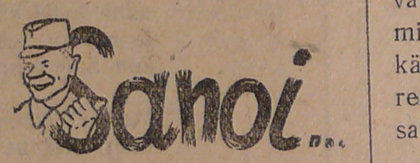
Kevätlomien tyssääminen on selvä osoitus siitä, ettei hallitusherroja vähääkään liikuta teidän omaistenne kohtalo, lähestyvä nälkäkuolema kotirintamalla. Hallitusherrat ja heitä tukevat viskaalinne eivät anna arvoa teidän omaistenne kotirintamalta lähettämille hätähuudoille. Siksi he eivät päästä teitä työlomille. **Ottakaa lomananto-oikeudet omiin käsiinne ja lähtekää koteihinne! Menkää pelloillenne kylvö- y.m. töihin ja jättäkää mieletön herrojen sota!**

PIRULLINEN MOTTI

Sotamies **Erkki Klemelälle,** 9 Kpk 5835, kirjoittaa Matti Laiho, 7 Kpk 0588:

„Täällä kaikki menee kuin jossain suuressa hatutuksessa. Oletko käynyt lomalla? Et ole tainnut olla. Tämä on sellainen motti, että täältä ei saa lomaa pirullakaan. Olen yrittänyt jo monta kertaa, mutta aina vaan on tyssännyt".

Mutta kun ottaa ja lähtee itse, niin silloin ei „tyssää".

„Nyt myö toellakkij vappautettaan tätä Karjalan muata!", sanoi Iisalmen poika, kun perääntymiskäskyn sai.

*

„Tuo se on leivän ääntä", sanoi sotamiehen vaimo, kun radiosta saksalaisten tappioista kuuli.

*

„Tyhjä kuin köyhän kukkaro", sanoi sotamies Mannerheimin miekantupesta.

*

„No jopahan kulukoo persuukset iellä", sanoi savon äijä Mannerheimin keväthyökkäyksestä.

*

„Nyt on töpinässä koni kuollut", sanoi rintamamies, kun keitosta luun löysi.

*

„Puulta maistuu", sanoi alokas, kun selluvelliä söi.

*

„Tuota pirua kun pääsis elävänä ampumaan", sanoi Urjalan poika, kun Hitlerin kuvaa maalinaan piti.

TIETOJA NEUVOSTOLIITO

Neuvostoliitto kor
posti sodan jalkoihin
Ukrainan antaman vilj
kerijuurikasmäärän laa
la kylvöaloja muilla
Siihen ovat laajat mahd
esim. Volganvarren m
lanseuduilla ja Siperian
silla. Sitäpaitsi jo viime
on perustettu aivan uu
vilja-alueita. Niinpä
Kasakstanin koilliset al
vat tänä vuonna tuott
miljoonaa tonnia leipäv
kä määrä on kuusi ker
rempi kuin Suomen
sato v. 1925.

**Sokerijuurikkaan vil
on Kasakstanissa laajenn
linkertaisesti v. 1941 ver**

*

Kasakstanin liittotas
viime vuosina ollut Ne
ton tärkein lihan, voin,
maidon, villan ja vuot
taja. Ukrainan ja Valko
väliaikaisen menetyksen
ta tullaan Kasakstanin
loutta huomattavasti
maan. Riittänee, kun s
että tänä **vuonna tulee K
nin jokaista kolhoositalou
ti 1.600 päätä nautakarja
kaista neuvostotilaa kohti
päätä karjaa.**

*

Sota-aika ei tee s
haittaa Neuvostoliiton m
töille, jotka on niin pe
koneellistutettu, etteivät
di paljon työkäsiä.

**Jo v. 1938 Neuvostoli
talouden palveluksessa ol
traktoria niille kuuluvine
muokkauskoneineen,
kombinekonetta, 796.000
ma-autoa ja suuret mää
ta maatalouskoneita ja -v**

KONNANTYÖT KOSTETAAN

Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissaarin **V. Molotovin** nootissa huhtikuun 27 päivältä, jossa paljastetaan saksalaisten konnantyöt miehitetyillä Neuvostoliiton alueilla ja hitleriläisten hirvittävät rikokset sotavankien suhteen, sanotaan:

„Samanlaisia petomaisuuksia harjoittavat kaukana pohjolassa myöskin Saksan fascistien suomalaiset apurit. Karjalan rintamalla löydettiin Punaisen armeijan joukkoosastojen hyökätessä kymmenien suomalaisten fascistien kiduttamien ja raatelemien puna-armeijalaisten ruumiita. Puna-armeijalaiselta Sadajevilta olivat suomalaiset puhkaisseet silmät, leikanneet pois huulet ja reväisseet irti kielen. Puna-armeijalaiselta Grebennikovilta olivat he leikanneet korvat, puhkaisseet silmät ja asettaneet niiden paikalle tyhjiä hylsyjä. Puna-armeijalaiselta Lasarenkolta murskasivat suomalaiset pitkien kidutusten jälkeen pääkallon ja ahtoivat sen täyteen korppuja, panivat sieraimiin patruunoja ja polttivat rintaan hehkuvalla metallilla viisikulmaisen tähden".

Tässä on esitetty vain pikkunen murto-osa niistä konnantöistä ja julmuuksista, joita Suomen suojeluskuntalahtarit harjoittavat. Muistakoot nämä murhamiehet, että Punainen armeija, joka kohtelee sotavankejaan kaikkien kansainvälisten sääntöjen mukaisesti, tulee moninkertaisesti kostamaan mannerheimilaisille murhamiehille heidän ve-

(Jatkuu 2. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 61 Torstaina, kesäkuun 4 pnä 1942

JUUDAS

Tanner palkkaansa nostamassa

Käytä vangiksi antautuessasi tunnussanaa:
„SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!"

Venäjäksi:
„DAVOLJNO VOINI, DALOI MANNERGEIMA!"